

ทุกเรื่อง
ที่ทุกคนต้องรู้
เพื่อเตรียมตัวสู่
ประชาคม
อาเซียน

สุดยอด

ความรู้ คนรัก อาเซียน

สุดยอดคัมภีร์อาเซียน

ก า ร อ่ า น คื อ ร า ก ฐ า น ที่ ล้ า คั ญ

สุดยอดคัมภีร์อาเซียน

ทีมนักวิชาการอาเซียน
เรียบเรียง

อรณัญช์ สุขเกษม
วาดภาพประกอบ

สุดยอดคัมภีร์อาเซียน
ทีมนักวิชาการอาเซียน

สำนักพิมพ์อมรินทร์

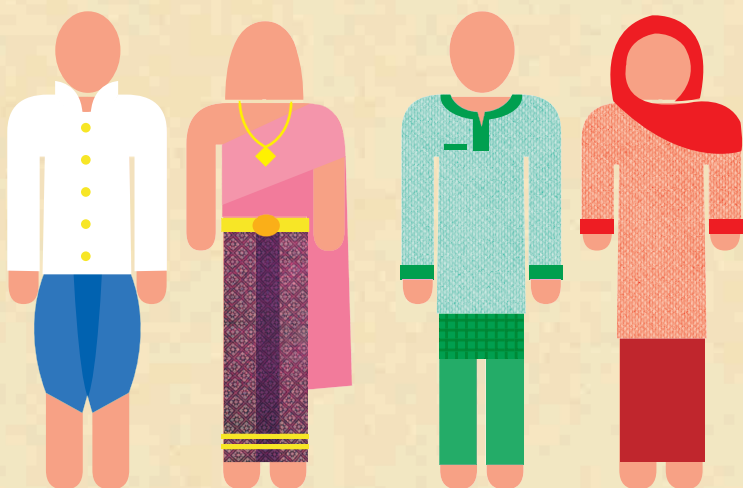
ในเครือบริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
378 ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964, 4969
โทรสาร 0-2434-3555, 0-2434-3777, 0-2435-5111
E-mail: info@amarin.co.th

สงวนลิขสิทธิ์หนังสือเล่มนี้ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2537
ห้ามคัดลอกเนื้อหา ภาพประกอบ รวมทั้งดัดแปลงเป็นแถบบันทึกเสียง ตลับวีดิทัศน์
หรือเผยแพร่ด้วยรูปแบบและวิธีการอื่นใดก่อนได้รับอนุญาต

สื่อดิจิทัลให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้รับบริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น การทำซ้ำ
ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่ว่าวิธีใดๆ นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด ถือเป็นความผิดอาญา ตาม พรบ.
ลิขสิทธิ์ และ พรบ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 9789742895235

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
กรรมการผู้จัดการใหญ่ ระริน อุทกะพันธุ์ ปัญจุรังโรจน์
บรรณาธิการอำนวยการ อุษณีย์ วรรตกพันธ์
บรรณาธิการ สิริกานต์ ผลงาม
ซัพเอดิเตอร์ รวิพรรณ จารุทวี
ศิลปินผู้ออกแบบปก เกติพิบูล โหมดตาด

สารบัญ

Part: 1

รู้จักอาเซียน

กำเนิดประชาคมอาเซียน	2
ดวงตราอาเซียน	4
คำขวัญอาเซียน	5
กฎบัตรอาเซียน	5
เสาหลักอาเซียน	37
เพลงประจำอาเซียน	46
เลขาธิการอาเซียน	47
การประชุมสุดยอดอาเซียน	49

Part: 2

สมาชิกอาเซียน

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	56
ประเทศมาเลเซีย	59
สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	62
สาธารณรัฐสิงคโปร์	65
ราชอาณาจักรไทย	67
บรูไนดารุสซาลาม	70
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม	73
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว	77
สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์	80
ราชอาณาจักรกัมพูชา	83

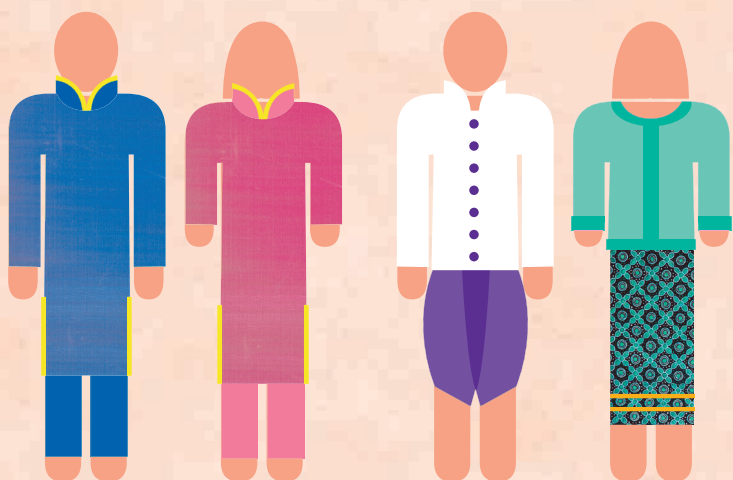

Part: 3

รอบรู้อาเซียน

ประชากร	88
พื้นที่	90
เมืองหลวง	92
ตราแผ่นดินและวันชาติ	94
ธงประจำชาติ	96
ชุดแต่งกายประจำชาติ	98
คำขวัญประจำชาติ	104
เพลงชาติ	106
ศาสนาประจำชาติ	112
ดอกไม้ประจำชาติ	114
อาหารยอดนิยมประจำชาติ	116
กีฬาประจำชาติ	118
สัตว์ประจำชาติ	120
กีฬาซีเกมส์	122
รางวัลซีไรต์	126
มรดกโลกในอาเซียน	136
สนทนาภาษาอาเซียน	138
เงินตราอาเซียน	140
เวลาในอาเซียน	142
คำย่อเกี่ยวกับอาเซียน	144
เหตุการณ์สำคัญในอาเซียน	148
ที่สุดของอาเซียน ที่สุดในโลก	150
เกร็ดอาเซียน	154

แหล่งสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน	158
-----------------------------------	-----

คำนำสำนักพิมพ์

สุดยอดคัมภีร์อาเซียน เป็นหนังสือความรู้เกี่ยวกับอาเซียนที่เริ่มปูพื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นมาของประชาคมอาเซียนและเพื่อนบ้านที่เป็นสมาชิกอาเซียนจำนวน 10 ประเทศ ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม

หนังสือเล่มนี้ยังได้เก็บสถิติข้อมูลสำคัญต่างๆ ที่ควรรู้เกี่ยวกับอาเซียนมาแปลงเป็นแผนภาพที่เข้าใจง่าย อาทิ สถิติเกี่ยวกับขนาดพื้นที่ จำนวนประชากร เรื่องราวที่เป็นที่สุดในอาเซียน มรดกโลกในอาเซียน อาหารจานเด็ดของเพื่อนบ้านอาเซียน การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ รางวัลซีไรต์สำหรับแวดวงวรรณกรรมอาเซียน ธงชาติและชุดแต่งกายประจำชาติ รวมถึงเอกลักษณ์ที่สำคัญๆ ของชาวอาเซียน ฯลฯ

ข้อมูลต่างๆ ในหนังสือเล่มนี้จึงช่วยให้ผู้อ่านเห็นภาพการรวมเป็นประชาคมอาเซียนในอีกสามปีข้างหน้าได้ชัดเจนขึ้น ขณะเดียวกันก็ได้แนวคิดในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นด้วย

หนังสือเล่มนี้จึงเหมาะสำหรับ

- นักเรียนและนักศึกษาสามารถนำไปใช้อ้างอิงเวลาทำรายงานและอ่านเตรียมพร้อมเพื่อสอบ

- ครูอาจารย์สามารถนำไปประยุกต์เป็นสื่อการสอนได้

- ข้าราชการและผู้สนใจทั่วไปรู้จักอาเซียนในแง่มุมต่างๆ ก่อนใคร เพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงของอาเซียนในอนาคต

มาร่วมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในอาเซียนด้วยกัน เพื่อรู้ก่อนเก่งกว่า และไปไกลกว่า

สำนักพิมพ์อมรินทร์

ตุลาคม 2555

Part 1

รู้จักอาเซียน

กำเนิดประชาคมอาเซียน

อาเซียน (ASEAN) หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 (วันอาเซียน) ในวันนั้นมีการลงนามปฏิญญากรุงเทพฯ (ปฏิญญาอาเซียน) ที่วังสราญรมย์ โดยมีผู้แทนจากประเทศผู้ก่อตั้งอาเซียน 5 ประเทศร่วมลงนาม คือ นายอาดัม มาลิก (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศอินโดนีเซีย) นายตุน อับดุล ราซัค บิน ฮุสเซน (รองนายกรัฐมนตรีมาเลเซีย) นายนาร์ซิโซ รามอส (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศฟิลิปปินส์) นายเอส ราชารัตนัม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศสิงคโปร์) พันเอก (พิเศษ) ดร.ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่างประเทศของไทย)

การก่อตั้งอาเซียนนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ถ่วงไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคม และวัฒนธรรม การกีดกันอยู่ดีบนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก ตามปฏิญญากรุงเทพฯซึ่งระบุวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งอาเซียนไว้ 7 ประการ คือ

1. เพื่อเร่งรัดความเจริญทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางสังคม และการพัฒนาด้านวัฒนธรรมในภูมิภาค ด้วยการผนึกความร่วมมือบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมและความเป็นหุ้นส่วนระหว่างกัน เสริมรากฐานสำหรับประชาคมที่มีความรุ่งเรืองและสันติสุขแห่งประชาชาติในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
2. ส่งเสริมสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาค โดยการเคารพหลักความยุติธรรมและหลักแห่งนิติธรรมในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศในภูมิภาค ตลอดจนยึดมั่นในหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ
3. ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการบริหาร
4. จัดให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปแบบของการอำนวยความสะดวก

การฝึกอบรม และวิจัยทางด้านการศึกษา วิชาชีพ วิชาการ และการบริหาร

5. ร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อการใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม การขยายการค้า รวมทั้งการศึกษาปัญหาในเรื่องการค้าระหว่างประเทศเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บ การปรับปรุงบริการความสะดวกเกี่ยวกับการขนส่งและการคมนาคม และการยกระดับการครองชีพของประชาชน

6. ส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

7. อำนวยความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างอาเซียนกับองค์การระหว่างประเทศและระดับภูมิภาค ที่มีความมุ่งหมายและมุ่งประสงค์คล้ายคลึงกัน ในการแสวงหาลู่ทางทั้งหลายเพื่อให้มีความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างกัน

ก่อนที่จะรวมตัวกันเป็นอาเซียนนั้น เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2504 ไทย มาเลเซีย พิลิปปินส์ ได้ร่วมกันก่อตั้งสมาคมอาสา (Association of Southeast Asia: ASA) โดยมีวัตถุประสงค์คล้ายคลึงกับการก่อตั้งสมาคมอาเซียน แต่ด้วยความผันผวนทางการเมืองทำให้ไม่ได้ดำเนินงานต่อ จุดเริ่มต้นของสมาคมอาสา 3 ประเทศ พัฒนาสู่สมาคมอาเซียน 5 ประเทศ และปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกแล้วถึง 10 ประเทศ ได้แก่

สมาชิกลำดับที่ 1-5 ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย พิลิปปินส์ สิงคโปร์ (เข้าร่วมเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510)

สมาชิกลำดับที่ 6 บรูไนดารุสซาลาม (เข้าร่วมเมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2527)

สมาชิกลำดับที่ 7 เวียดนาม (เข้าร่วมเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538)

สมาชิกลำดับที่ 8-9 ลาวและเมียนมาร์ (เข้าร่วมเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540)

สมาชิกลำดับที่ 10 กัมพูชา (เข้าร่วมเมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2542)

ด้วยจำนวนสมาชิกที่เพิ่มขึ้นเป็นลำดับนี้ ผู้นำอาเซียนจึงมีการหารือกันเรื่อง การรวมเป็นประชาคมอาเซียน เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ การเมืองและความมั่นคง สังคมและวัฒนธรรม ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดแก่พลเมืองของทั้ง 10 ประเทศ โดยตั้งเป้าหมายไว้ว่าจะรวมกันเป็น “ประชาคมอาเซียน” ให้ได้ภายในปี พ.ศ. 2563 (ต่อมาเลื่อนขึ้นเป็น พ.ศ. 2558) และต้องบรรลุวิสัยทัศน์ทั้ง 4 ประการ คือ

1. อาเซียนจะเป็นวงสมานฉันท์แห่งภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2. อาเซียนจะเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต
3. อาเซียนจะมุ่งปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอก
4. อาเซียนจะเป็นชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร

●● ดวงตราอาเซียน

รูปรวงข้าวสีเหลือง 10 ต้น หมายถึง ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง 10 ประเทศรวมกันเพื่อมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

พื้นที่วงกลมสีแดง ขอบสีขาว และน้ำเงิน แสดงถึงความเป็นเอกภาพ

ตัวอักษร asean สีน้ำเงินได้รวงข้าว แสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกันเพื่อความมั่นคง สันติภาพ เอกภาพ และความก้าวหน้าของประเทศสมาชิกอาเซียน

สีทั้งหมดที่ปรากฏในสัญลักษณ์ของอาเซียนเป็นสีสำคัญที่ปรากฏในธงชาติของแต่ละประเทศสมาชิก สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและความมีพลวัต สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ และสีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

●● คำขวัญอาเซียน

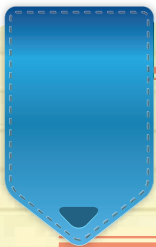
One Vision, One Identity, One Community
วิสัยทัศน์เดียว อัตลักษณ์เดียว ประชาคมเดียว

●● กฎบัตรอาเซียน

“กฎบัตรอาเซียน” คือ ธรรมนูญหรือกฎหมายสูงสุดของอาเซียน เป็นความตกลงระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนที่กำหนดกรอบโครงสร้างองค์กร เป้าหมาย หลักการ และกลไกที่สำคัญต่างๆ ภายในอาเซียน โดยมีวัตถุประสงค์คือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองกฎบัตรอาเซียนเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 และมีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551

กฎบัตรอาเซียนประกอบด้วยข้อบทต่างๆ 13 หมวด 55 ข้อ ซึ่งมีสาระเกี่ยวกับความเป็นมาของอาเซียน เหตุผลในการจัดทำกฎบัตรอาเซียน ตลอดจนเจตนารมณ์ในการสร้างประชาคมอาเซียน¹

¹ คัดจากกฎบัตรอาเซียนของกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ

กฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้

อารัมบท

เรา บรรดาประชาชน ของรัฐสมาชิกของสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) โดยมีประมุขรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลของบรูไนดารุส-ซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพเมียนมาร์ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นผู้แทน

รับทราบ ด้วยความพึงพอใจในความสำเร็จอย่างสูงและการขยายตัวของอาเซียน นับตั้งแต่มีการก่อตั้งขึ้นที่กรุงเทพมหานครด้วยการประกาศใช้ปฏิญญาอาเซียน

ระลึกถึง การตัดสินใจจัดทำกฎบัตรอาเซียน ตามแผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ ปฏิญญาทาลาลัมเปอร์ว่าด้วยการจัดทำกฎบัตรอาเซียน และปฏิญญาเซบูว่าด้วยแผนแม่บทของกฎบัตรอาเซียน

ตระหนัก ถึงการมีผลประโยชน์ร่วมกันและการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างประชาชนและรัฐสมาชิกอาเซียนซึ่งมีความผูกพันกันทางภูมิศาสตร์ ตลอดจนมีวัตถุประสงค์เดียวกันและชะตากรรมร่วมกัน

ได้รับแรงบันดาลใจ และรวมกันภายใต้วิสัยทัศน์เดียวกัน อัตลักษณ์เดียวกัน และประชาคมที่มีความเอื้ออาทรเดียวกัน

รวมกัน ด้วยความปรารถนาเดียวกันและเจตจำนงร่วมกันที่จะดำรงอยู่ในภูมิภาคแห่งสันติภาพ ความมั่นคงและเสถียรภาพที่ถาวร มีการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน มีความมั่งคั่งและความก้าวหน้าทางสังคมร่วมกัน และที่จะส่งเสริมผลประโยชน์ อุดมการณ์ และความมุ่งมาดปรารถนาที่สำคัญของเรา

เราขอ ความสำคัญพื้นฐานของมิตรภาพและความร่วมมือ และหลักการแห่งอธิปไตย ความเสมอภาค บุรณภาพแห่งดินแดน การไม่แทรกแซงกัน จันทามติและเอกภาพในความหลากหลาย

ยึดมั่น ในหลักการแห่งประชาธิปไตย หลักนิติธรรม และธรรมาภิบาล การเคารพและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน

ตกลงใจ ที่จะทำให้แน่ใจถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพื่อประโยชน์ของประชาชนรุ่นปัจจุบันและอนาคต และตั้งมั่นให้ความเป็นอยู่ที่ดี การดำรงชีวิตและสวัสดิการของประชาชนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียน

เชื่อมั่น ในความจำเป็นที่จะกระชับสายสัมพันธ์ที่มีอยู่ของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในระดับภูมิภาค เพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่มีความเหนียวแน่นทางการเมือง การรวมตัวทางเศรษฐกิจ และมีความรับผิดชอบต่อทางสังคม เพื่อที่จะตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพต่อความท้าทายและโอกาสในปัจจุบันและอนาคต

ผูกพัน ที่จะเร่งสร้างประชาคมโดยผ่านความร่วมมือและการรวมตัวในภูมิภาคที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วยประชาคมความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนตามที่ระบุไว้ในปฏิญญาบาห์ล่าวด้วยข้อตกลงอาเซียนฉบับที่ 2

ในการนี้ จึงตกลง ที่จะจัดทำกรอบทางกฎหมายและทางสถาบันของอาเซียนโดยกฎบัตรนี้

และเพื่อการนี้ ประมุขรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาลของรัฐสมาชิกอาเซียน ซึ่งมาประชุมกันที่สิงคโปร์ ในวาระประวัติศาสตร์ครบรอบ 40 ปีของการก่อตั้งอาเซียน ได้เห็นชอบกับกฎบัตรอาเซียนนี้

หมวดที่ 1 ความมุ่งประสงค์และหลักการ

ข้อ 1 ความมุ่งประสงค์

ความมุ่งประสงค์ของอาเซียนคือ

1. เพื่อธำรงรักษาและเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคง และเสถียรภาพ กับทั้งเสริมสร้างคุณค่าทางสันติภาพในภูมิภาคให้มากขึ้น
2. เพื่อเพิ่มความสามารถในการปรับตัวยืดหยุ่นสู่สภาวะปกติของภูมิภาค โดยการส่งเสริมความร่วมมือด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคม วัฒนธรรมให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

3. เพื่ออํารงรักษาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้เป็นเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ และปราศจากอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูงอื่นๆทุกชนิด

4. เพื่อทำให้แน่ใจว่าประชาชนและรัฐสมาชิกของอาเซียนอยู่ร่วมกับประชาคมโลกได้โดยสันติในสภาวะที่เป็นธรรม มีประชาธิปไตยและมีความปรองดองกัน

5. เพื่อสร้างตลาดและฐานการผลิตเดียวที่มีเสถียรภาพ มั่งคั่ง มีความสามารถในการแข่งขันสูง และมีการรวมตัวกันทางเศรษฐกิจซึ่งมีการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของสินค้า บริการ และการลงทุน การเคลื่อนย้ายที่ได้รับความสะดวกของนักธุรกิจ ผู้ประกอบวิชาชีพ ผู้มีความสามารถพิเศษและแรงงาน และการเคลื่อนย้ายอย่างเสรียิ่งขึ้นของเงินทุน

6. เพื่อบรรเทาความยากจนและลดช่องว่างการพัฒนาภายในอาเซียนโดยผ่านความช่วยเหลือซึ่งกันและกันและความร่วมมือ

7. เพื่อเสริมสร้างประชาธิปไตย เพิ่มพูนธรรมาภิบาล และหลักนิติธรรม ตลอดจนส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของรัฐสมาชิกของอาเซียน

8. เพื่อตอบสนองอย่างมีประสิทธิภาพ ตามหลักความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติ ต่อสิ่งท้าทายทุกรูปแบบ อาชญากรรมข้ามชาติ และสิ่งท้าทายข้ามพรมแดนอื่นๆ

9. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อให้แน่ใจว่า ในภูมิภาคมีการคุ้มครองสภาพแวดล้อม ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

10. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยผ่านความร่วมมือที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้นในด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเสริมสร้างพลังประชาชนและเสริมสร้างความเข้มแข็งแห่งประชาคมอาเซียน

11. เพื่อเพิ่มพูนความเป็นอยู่ที่ดีและการดำรงชีวิตของประชาชนอาเซียน ด้วยการให้ประชาชนมีโอกาสที่ทัดเทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนามนุษย์ สวัสดิการสังคม และความยุติธรรม

12. เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มั่นคง และปราศจากยาเสพติด สำหรับประชาชนของอาเซียน

13. เพื่อส่งเสริมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งทุกภาคส่วนของสังคมได้รับการส่งเสริมให้มีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์จากกระบวนการรวมตัวและการสร้างประชาคมของอาเซียน

14. เพื่อส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียนโดยผ่านการส่งเสริมความสำนึกถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมรดกของภูมิภาคยิ่งขึ้น และ

15. เพื่อสร้างไว้ซึ่งความเป็นศูนย์รวมและบทบาทเชิงรุกของอาเซียนในฐานะพลังขับเคลื่อนหลักในความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับหุ้นส่วนนอกภูมิภาค ในภาพแบบของภูมิภาคที่เปิดกว้าง โปร่งใส และไม่ปิดกัน

ข้อ 2 หลักการ

1. ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ตามข้อ 1 อาเซียนและรัฐสมาชิกอาเซียนยืนยันและยึดมั่นในหลักการพื้นฐานที่ปรากฏในปฏิญญา ความตกลง อนุสัญญา ข้อตกลง สนธิสัญญา และตราสารอื่นๆของอาเซียน

2. ให้อาเซียนและรัฐสมาชิกอาเซียนปฏิบัติตามหลักการดังต่อไปนี้

(ก) การเคารพเอกราช อธิปไตย ความเสมอภาค บุรณภาพแห่งดินแดน และอัตลักษณ์แห่งชาติของรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งปวง

(ข) ความผูกพันและความรับผิดชอบร่วมกันในการเพิ่มพูนสันติภาพ ความมั่นคงและความมั่งคั่งของภูมิภาค

(ค) การไม่ใช้การรุกราน และการข่มขู่ว่าจะใช้หรือการใช้กำลังหรือการกระทำอื่นใดในลักษณะที่ขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศ

(ฅ) การอาศัยการระงับข้อพิพาทโดยสันติ

(ง) การไม่แทรกแซงกิจการภายในของรัฐสมาชิกอาเซียน

(จ) การเคารพสิทธิของรัฐสมาชิกทุกรัฐในการอ้างระชาชาติของตนโดยปราศจากการแทรกแซง การปอนทำลาย และการบังคับ จากภายนอก

(ฉ) การปรึกษาหารือที่เพิ่มพูนขึ้นในเรื่องที่มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อผลประโยชน์ร่วมกันของอาเซียน

(ช) การยึดมั่นต่อหลักนิติธรรม ธรรมาภิบาล หลักการประชาธิปไตยและรัฐบาลตามรัฐธรรมนูญ

(ซ) การเคารพเสรีภาพพื้นฐาน การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

และการส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม

(ฅ) การยึดถือกฎบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศ รวมถึงกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ ที่รัฐสมาชิกอาเซียนยอมรับ

(ญ) การละเว้นจากการมีส่วนร่วมในนโยบายหรือกิจกรรมใดๆ รวมถึงการใช้ดินแดนของตน ซึ่งดำเนินการโดยรัฐสมาชิกอาเซียนหรือรัฐที่มีใช้สมาชิกอาเซียน หรือผู้กระทำที่ไม่ใช่รัฐใด ๆ ซึ่งคุกคามอธิปไตย บูรณภาพแห่งดินแดน หรือเสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจของรัฐสมาชิกอาเซียน

(ฎ) การเคารพในวัฒนธรรม ภาษา และศาสนาที่แตกต่างของประชาชนอาเซียน โดยเน้นคุณค่าร่วมกันของประชาชนอาเซียนด้วยจิตวิญญาณของเอกภาพในความหลากหลาย

(ฏ) ความเป็นศูนย์รวมของอาเซียนในความสัมพันธ์ภายนอกทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยคงไว้ซึ่งความมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน การมองไปภายนอก การไม่ปิดกั้นและการไม่เลือกปฏิบัติ และ

(ฐ) การยึดมั่นในกฎการค้าพหุภาคีและระบอบของอาเซียนซึ่งมีกฎเป็นพื้นฐาน สำหรับการปฏิบัติตามข้อผูกพันทางเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และการลดอย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อไปสู่การจัดอุปสรรคทั้งปวงต่อการรวมตัวทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ในระบบเศรษฐกิจซึ่งขับเคลื่อนโดยตลาด

หมวดที่ 2 สภาพบุคคลตามกฎหมาย

ข้อ 3 สภาพบุคคลตามกฎหมายของอาเซียน

อาเซียนในฐานะองค์การระหว่างประเทศในระดับรัฐบาล ได้รับสภาพบุคคลตามกฎหมายโดยกฎบัตรนี้

หมวดที่ 3 สมาชิกภาพ

ข้อ 4 รัฐสมาชิก

รัฐสมาชิกอาเซียน ได้แก่ บรูไนดารุสซาลาม ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มาเลเซีย สหภาพ

เมียนมาร์ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐสิงคโปร์ ราชอาณาจักรไทย และ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ข้อ 5 สิทธิและพันธกรณี

1. ให้รัฐสมาชิกมีสิทธิและพันธกรณีที่เท่าเทียมกันภายใต้กฎบัตรนี้
2. ให้รัฐสมาชิกมีมาตรการที่จำเป็นทุกประการ อันรวมถึงการออกกฎหมาย ภายในที่เหมาะสม เพื่ออนุวัติบทบัญญัติของกฎบัตรนี้อย่างมีประสิทธิภาพ และ เพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีทั้งหมดของรัฐสมาชิก
3. ในกรณีการละเมิดกฎบัตรอย่างร้ายแรง หรือการไม่ปฏิบัติตาม ให้การ ดำเนินการตามข้อ 20

ข้อ 6 การรับสมาชิกใหม่

1. กระบวนการในการสมัครและการรับสมาชิกของอาเซียนให้กำหนดโดย คณะมนตรีประสานงานอาเซียน
2. การรับสมาชิกให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้
 - (ก) ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อันเป็นที่ยอมรับว่าอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 - (ข) การยอมรับโดยรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งปวง
 - (ค) การตกลงที่จะผูกพันและเคารพกฎบัตรนี้ และ
 - (ง) ความสามารถและความเต็มใจที่จะปฏิบัติตามพันธกรณีของสมาชิกภาพ
3. การรับสมาชิกให้ตัดสินโดยฉันทามติโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ตาม ข้อเสนอแนะของคณะมนตรีประสานงานอาเซียน
4. รัฐผู้สมัครจะได้รับเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนเมื่อได้ลงนามภาคยานุวัติสารกฎบัตรนี้

หมวดที่ 4 องค์การ

ข้อ 7 ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

1. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ประกอบด้วยประมุขของรัฐ หรือหัวหน้า

รัฐบาลของรัฐสมาชิก

2. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน:

(ก) เป็นองค์กรสูงสุดในการกำหนดนโยบายของอาเซียน

(ข) พิจารณาหรือ ให้แนวนโยบาย และตัดสินใจในประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์ของอาเซียน ในเรื่องสำคัญที่เป็นผลประโยชน์ของรัฐสมาชิก และในทุกประเด็นที่ได้มีการนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน และองค์กรระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขา

(ค) สั่งการให้รัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องในแต่ละคณะมนตรีที่เกี่ยวข้องให้จัดการประชุมเฉพาะกิจระหว่างรัฐมนตรี และหารือประเด็นสำคัญที่เกี่ยวกับอาเซียน ซึ่งคาบเกี่ยวระหว่างคณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่าง ๆ ทั้งนี้ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนรับกฎการดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) สนองตอบสถานการณ์ฉุกเฉินที่กระทบต่ออาเซียนโดยดำเนินการมาตรการที่เหมาะสม

(จ) ตัดสินใจในเรื่องที่มีการนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนภายใต้หมวดที่ 7 และ 8

(ฉ) อนุมัติการจัดตั้งและการยุบองค์กรระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขาและสถาบันอื่นๆของอาเซียน และ

(ช) แต่งตั้งเลขาธิการอาเซียน ที่มีขึ้นและสถานะเทียบเท่ารัฐมนตรีซึ่งจะปฏิบัติหน้าที่โดยได้รับความไว้วางใจและตามความพอใจของประมุขของรัฐหรือหัวหน้ารัฐบาล ตามข้อเสนอแนะของที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

3. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

(ก) จัดประชุมสองครั้งต่อปี และให้รัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียนเป็นเจ้าภาพ และ

(ข) เรียกประชุม เมื่อมีความจำเป็น ในฐานะการประชุมพิเศษหรือเฉพาะกิจ โดยมีประธานการประชุมเป็นรัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียน โดยจัดในสถานที่ที่รัฐสมาชิกอาเซียนจะตกลงกัน

ข้อ 8 คณะมนตรีประสานงานอาเซียน

1. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียน ประกอบด้วยรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน และประชุมกันอย่างน้อยสองครั้งต่อปี

2. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียน

(ก) เตรียมการประชุมของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

(ข) ประสานการอนุวัติความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

(ค) ประสานงานกับคณะมนตรีประชาคมอาเซียนต่างๆ เพื่อเพิ่มความสะดวกคล่องตัวของนโยบาย ประสิทธิภาพ และความร่วมมือระหว่างกัน

(ง) ประสานการเสนอรายงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียน ต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

(จ) พิจารณารายงานประจำปีของเลขาธิการอาเซียนเกี่ยวกับงานของอาเซียน

(ฉ) พิจารณารายงานของเลขาธิการอาเซียนเกี่ยวกับหน้าที่และการดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการอาเซียนและองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ช) เห็นชอบการแต่งตั้งและการพ้นจากหน้าที่ของรองเลขาธิการอาเซียน ตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการอาเซียน และ

(ซ) ปฏิบัติภารกิจอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎบัตรนี้ หรือหน้าที่อื่นที่อาจได้รับมอบหมายจากที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

3. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนได้รับการสนับสนุนโดยเจ้าหน้าที่อาวุโสที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 9 คณะมนตรีประชาคมอาเซียน

1. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยคณะมนตรีประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน คณะมนตรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

2. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะมีองค์ระดับริฐมนตรีเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องในขอบข่ายการดำเนินงานของตน

3. ให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐแต่งตั้งผู้แทนของรัฐตนสำหรับการประชุมคณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะ

4. เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละเสาหลักของเสาหลักทั้งสามของประชาคมอาเซียน ให้คณะกรรมการประชาคมอาเซียนแต่ละคณะ

(ก) ทำให้แน่ใจว่ามีการอนุมัติการข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

(ข) ประสานการปฏิบัติงานของสาขาต่างๆ ที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของตน และในประเด็นซึ่งคาบเกี่ยวกับคณะมนตรีประชาคมอื่นๆ และ

(ค) เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของตน

5. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะประชุมกันอย่างน้อยสองครั้งต่อปี และมีประธานการประชุมเป็นรัฐมนตรีที่เหมาะสมจากรัฐสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียน

6. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะได้รับการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่อาวุโสที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 10 องค์กระดบรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

1. ให้องค์กระดบรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

(ก) ดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์กรที่มีอยู่

(ข) อนุมัติการความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของแต่ละองค์กร

(ค) เสริมสร้างความร่วมมือในสาขาของแต่ละองค์กรให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อสนับสนุนการรวมตัวของอาเซียนและการสร้างประชาคมอาเซียน และ

(ง) เสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อคณะมนตรีประชาคมอาเซียนของแต่ละองค์กร

2. องค์กระดบรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาแต่ละองค์กรอาจมีเจ้าหน้าที่อาวุโสและองค์กรย่อยที่เกี่ยวข้องในขอบข่ายการดำเนินงานของตนตามที่ระบุในภาคผนวก 1 เพื่อดำเนินหน้าที่ของตน ภาคผนวกดังกล่าวอาจได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย โดยเลขาธิการอาเซียนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการของผู้แทนถาวร โดยไม่ต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขภายใต้กฎบัตรนี้

ข้อ 11 เลขาธิการอาเซียนและสำนักงานเลขาธิการอาเซียน

1. ให้เลขาธิการอาเซียนได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปีที่ไม่สามารถต่ออายุได้ และให้ได้รับการเลือกจากคนชาติของรัฐสมาชิกอาเซียน บนพื้นฐานของการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษร โดยคำนึงตามสมควรถึงความซื่อสัตย์สุจริต ความสามารถ รวมถึงประสบการณ์ทางวิชาชีพ และความเท่าเทียมกันทางเพศ

2. ให้เลขาธิการอาเซียน

(ก) ปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งระดับสูงนี้ โดยเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎบัตรฉบับนี้และตราสาร พิธีสาร และแนวปฏิบัติที่มีอยู่ของอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

(ข) อำนวยความสะดวกและสอดคล้องดูแลความคืบหน้าในการอนุวัติการความตกลงและข้อตัดสินใจของอาเซียน และเสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับงานของอาเซียนต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

(ค) เข้าร่วมในการประชุมต่างๆ ของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียน คณะมนตรีประสานงานอาเซียน และองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา และการประชุมอาเซียนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ง) เสนอข้อคิดเห็นของอาเซียนและเข้าร่วมการประชุมกับภาคีภายนอกตามนโยบายายที่ได้รับความเห็นชอบและตามอำนาจหน้าที่ ที่เลขาธิการอาเซียนได้รับมอบหมาย และ

(จ) เสนอแนะการแต่งตั้งและการพ้นจากหน้าที่ของรองเลขาธิการอาเซียนต่อคณะมนตรีประสานงานอาเซียน เพื่อให้ความเห็นชอบ

3. ให้เลขาธิการอาเซียนเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารของอาเซียนด้วย

4. ให้เลขาธิการอาเซียนได้รับการสนับสนุนจากรองเลขาธิการอาเซียนสี่คน ซึ่งมีชั้นและสถานะของรัฐมนตรีช่วยว่าการ โดยให้รองเลขาธิการอาเซียนรับผิดชอบต่อเลขาธิการอาเซียนในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

5. รองเลขาธิการอาเซียนทั้งสี่คนต้องมีสัญชาติที่แตกต่างกันจากเลขาธิการอาเซียนและมาจากรัฐสมาชิกที่แตกต่างกันสี่รัฐสมาชิกอาเซียน

6. ให้รองเลขาธิการอาเซียนสี่คน ประกอบด้วย

(ก) รองเลขาธิการอาเซียนสองคน ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปีที่

ไม่สามารถต่ออายุได้ ซึ่งได้รับเลือกจากคนชาติของรัฐสมาชิกอาเซียน บนพื้นฐานของการหมุนเวียนตามลำดับตัวอักษร โดยคำนึงตามสมควรถึงความซื่อสัตย์สุจริต คุณสมบัติ ความสามารถ ประสบการณ์ และความเท่าเทียมกันทางเพศ และ

(ข) รองเลขาธิการอาเซียนสองคน ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี และอาจต่ออายุได้อีกสามปี ให้รองเลขาธิการอาเซียนสองคนนี้ได้รับการคัดเลือกโดยเปิดกว้างบนพื้นฐานของความรู้ความสามารถ

7. ให้สำนักเลขาธิการอาเซียน ประกอบด้วยเลขาธิการอาเซียนและพนักงานตามที่จำเป็น

8. ให้เลขาธิการอาเซียนและพนักงาน

(ก) ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของความซื่อสัตย์สุจริต ความมีประสิทธิภาพและความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(ข) ไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลหรือภาคีภายนอกอาเซียนใดๆ และ

(ค) ละเว้นจากการดำเนินการใด ซึ่งอาจมีผลสะท้อนถึงตำแหน่งหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการอาเซียน ซึ่งรับผิดชอบต่ออาเซียนเท่านั้น

9. รัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละรัฐรับที่จะเคารพต่อความรับผิดชอบของเลขาธิการและพนักงาน อันมีลักษณะเฉพาะของอาเซียน และจะไม่แสวงหาที่จะมีอิทธิพลต่อเลขาธิการอาเซียนและพนักงาน ในการปฏิบัติตามความรับผิดชอบของบุคคลเหล่านั้น

ข้อ 12 คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน

1. ให้รัฐสมาชิกอาเซียนแต่ละรัฐแต่งตั้งผู้แทนถาวรประจำอาเซียนหนึ่งคนในชั้นเอกอัครราชทูตที่มีถิ่นพำนัก ณ กรุงจาการ์ตา

2. ผู้แทนถาวรประกอบรวมกันเป็นคณะกรรมการผู้แทนถาวร ซึ่งต้อง

(ก) สนับสนุนการทำงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียนและองค์กระดัดรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

(ข) ประสานงานกับสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ และองค์กระดัดรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาอื่นๆ

(ค) ติดต่อประสานงานกับเลขาธิการอาเซียนและสำนักเลขาธิการอาเซียน

ในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงานของตน

- (ง) อำนวยความสะดวกความร่วมมือของอาเซียนกับหุ้นส่วนภายนอก และ
- (จ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ที่อาจกำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

ข้อ 13 สำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ

ให้รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจัดตั้งสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ ซึ่งต้อง

- (ก) ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานกลางแห่งชาติ
- (ข) เป็นหน่วยงานระดับชาติ ซึ่งเก็บรักษาข้อสนเทศในเรื่องทั้งปวงเกี่ยวกับ

อาเซียน

- (ค) ประสานงานระดับชาติเกี่ยวกับการอนุมัติการขอตัดสินใจของอาเซียน
- (ง) ประสานงานและสนับสนุนการเตรียมการระดับชาติของการประชุม

อาเซียน

- (จ) ส่งเสริมอัตลักษณ์และความสำนึกเกี่ยวกับอาเซียนในระดับชาติ และ
- (ฉ) มีส่วนร่วมสร้างประชาคมอาเซียน

ข้อ 14 องค์การสิทธิมนุษยชนอาเซียน

1. โดยสอดคล้องกับความมุ่งประสงค์และหลักการของกฎบัตรอาเซียน เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ให้อาเซียน จัดตั้งองค์การสิทธิมนุษยชนอาเซียนขึ้น

2. องค์การสิทธิมนุษยชนอาเซียนนี้ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งจะ กำหนดโดยที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

ข้อ 15 มูลนิธิอาเซียน

1. ให้มูลนิธิอาเซียนสนับสนุนเลขาธิการอาเซียนและดำเนินการร่วมกับ องค์การของอาเซียนที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการ ส่งเสริมความสำนึกที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของอาเซียน การมีปฏิสัมพันธ์ ระหว่างประชาชน และการดำเนินการร่วมกันที่ใกล้ชิดระหว่างภาคธุรกิจ ภาค ประชาสังคม นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในอาเซียน

2. ให้มูลนิธิอาเซียนรับผิดชอบต่อเลขาธิการอาเซียน ผู้ซึ่งต้องเสนอรายงาน

ของมูลนิธิอาเซียน ต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนผ่านคณะมนตรีประสานงานอาเซียน

หมวดที่ 5 องค์การที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

ข้อ 16 องค์การที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

1. อาเซียนอาจมีความสัมพันธ์กับองค์การซึ่งสนับสนุนกฎบัตรอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความมุ่งประสงค์และหลักการของอาเซียน องค์การที่มีความสัมพันธ์เหล่านี้จะอยู่ในภาคผนวก 2
2. ให้คณะกรรมการผู้แทนถาวรบัญญัติกฎการดำเนินงานและหลักเกณฑ์สำหรับการมีความสัมพันธ์ตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการอาเซียน
3. ภาคผนวก 2 อาจได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยโดยเลขาธิการอาเซียนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้แทนถาวร โดยไม่ต้องใช้บทบัญญัติว่าด้วยการแก้ไขภายใต้กฎบัตรนี้

หมวด 6 ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์

ข้อ 17 ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของอาเซียน

1. ให้อาเซียนได้รับความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ในดินแดนของรัฐสมาชิกที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุความมุ่งประสงค์ของอาเซียน
2. ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์จะถูกกำหนดไว้ในความตกลงต่างหากระหว่างอาเซียนและรัฐสมาชิกเจ้าภาพ

ข้อ 18 ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของเลขาธิการอาเซียนและพนักงานของสำนักเลขาธิการอาเซียน

1. ให้เลขาธิการอาเซียนและพนักงานของสำนักเลขาธิการอาเซียนที่เข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ อันเป็นทางการของอาเซียนหรือทำการแทนอาเซียนในรัฐสมาชิกได้รับความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่อย่างอิสระของตน
2. ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ภายใต้ข้อนี้จะถูกกำหนดไว้ในความตกลงต่างหากของอาเซียน

ข้อ 19 ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของผู้แทนถาวรและเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของอาเซียน

1. ให้ผู้แทนถาวรของรัฐสมาชิกประจำอาเซียนและเจ้าหน้าที่ของรัฐสมาชิกที่เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นทางการของอาเซียนหรือทำการแทนอาเซียนในรัฐสมาชิก ได้รับความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ของตน
2. ให้ความคุ้มกันและเอกสิทธิ์ของผู้แทนถาวรและเจ้าหน้าที่ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของอาเซียนอยู่ภายใต้บังคับของอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความสัมพันธ์ทางทูต ค.ศ. 1961 หรือเป็นไปตามกฎหมายภายในของรัฐสมาชิกอาเซียนที่เกี่ยวข้อง

หมวด 7 การตัดสินใจ

ข้อ 20 การปรึกษาหารือและฉันทามติ

1. โดยหลักการพื้นฐาน ให้การตัดสินใจของอาเซียนอยู่บนพื้นฐานของการปรึกษาหารือและฉันทามติ
2. หากไม่สามารถหาฉันทามติได้ ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนอาจตัดสินใจว่า จะทำการตัดสินใจเฉพาะเรื่องนั้นอย่างไร
3. ไม่มีความใดในวรรค 1 และ 2 ของข้อนี้กระทบถึงวิธีการตัดสินใจที่ระบุอยู่ในตราสารทางกฎหมายของอาเซียนที่เกี่ยวข้อง
4. ในกรณีที่มีการละเมิดกฎบัตรอย่างร้ายแรง หรือการไม่ปฏิบัติตาม ให้เสนอเรื่องดังกล่าวไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อการตัดสินใจ

ข้อ 21 การอนุวัติการและขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ให้คณะมนตรีประชาคมอาเซียนแต่ละคณะบัญญัติกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานของตนเอง
2. ในการอนุวัติการตามข้อผูกพันด้านเศรษฐกิจ อาจนำรูปแบบการเข้าร่วมแบบยืดหยุ่น รวมถึงรูปแบบอาเซียนที่ไม่รวมสมาชิกบางรัฐมาใช้ หากมีฉันทามติ

หมวด 8 การระงับข้อพิพาท

ข้อ 22 หลักการทั่วไป

1. รัฐสมาชิกต้องพยายามที่จะระงับข้อพิพาททั้งปวงอย่างสันติให้ทัน่วงที โดยผ่านการสนทนา การปรึกษาหารือ และการเจรจา
2. ให้อาเซียนจัดตั้งและดำรงไว้ซึ่งกลไกการระงับข้อพิพาทในทุกสาขาความร่วมมือของอาเซียน

ข้อ 23 คนกลางที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม และการไกล่เกลี่ย

1. รัฐสมาชิกที่เป็นคู่กรณีในข้อพิพาทอาจจะตกลงกันเมื่อใดก็ได้ที่จะใช้คนกลางที่น่าเชื่อถือ การประนีประนอม หรือการไกล่เกลี่ย เพื่อระงับข้อพิพาทภายในระยะเวลาที่ตกลงกัน
2. คู่กรณีในข้อพิพาทอาจร้องขอให้ประธานอาเซียน หรือเลขาธิการอาเซียนทำหน้าที่โดยตำแหน่งเป็นคนกลางที่น่าเชื่อถือ ประนีประนอม หรือไกล่เกลี่ย

ข้อ 24 กลไกระงับข้อพิพาทตามตราสารเฉพาะ

1. ให้ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับตราสารเฉพาะของอาเซียนโดยกลไกและขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในตราสารนั้นๆ
2. ให้ระงับข้อพิพาทที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ตราสารอาเซียนใดๆ โดยสันติตามสนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และตามกฎการดำเนินงานของสนธิสัญญาดังกล่าว
3. ในกรณีที่มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะ ให้ระงับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้ความตกลงทางเศรษฐกิจของอาเซียนตามพิธีสารว่าด้วยกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน

ข้อ 25 การจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาท

ในกรณีที่มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นเป็นการเฉพาะ ให้มีการจัดตั้งกลไกระงับข้อพิพาทที่เหมาะสม รวมถึงการอนุญาโตตุลาการ สำหรับข้อพิพาทที่เกี่ยวข้องกับการตีความหรือการใช้กฎบัตรนี้ และตราสารอาเซียนอื่นๆ

ข้อ 26 ข้อพิพาทที่มีอรรถะจับได้

ในกรณีที่ยังคงระงับข้อพิพาทไม่ได้ หลังจากการใช้บทบัญญัติก่อนหน้านี้ในหมวดนี้แล้ว ให้เสนอข้อพิพาทนั้นไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสิน

ข้อ 27 การปฏิบัติตาม

1. เลขานุการอาเซียนโดยการช่วยเหลือจากสำนักเลขาธิการอาเซียน หรือองค์กรอาเซียนอื่นๆ ที่ได้รับแต่งตั้ง ต้องสอดส่องดูแลการปฏิบัติตามผลการวินิจฉัยข้อเสนอนั้น หรือข้อตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลจากกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน และเสนอรายงานไปยังที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

2. รัฐสมาชิกที่ได้รับผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามผลการวินิจฉัยข้อเสนอนั้น หรือข้อตัดสินใจ ซึ่งเป็นผลจากกลไกระงับข้อพิพาทของอาเซียน อาจส่งเรื่องให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสิน

ข้อ 28 บทบัญญัติของกฎบัตรสหประชาชาติ และกระบวนการระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในกฎบัตรนี้ รัฐสมาชิกยังคงไว้ซึ่งสิทธิที่จะใช้วิธีการระงับข้อพิพาทอย่างสันติที่ระบุไว้ในข้อ 33 (1) ของกฎบัตรสหประชาชาติ หรือตราสารกฎหมายระหว่างประเทศอื่นๆ ที่รัฐสมาชิกคู่พิพาทเป็นภาคี

หมวด 9 งบประมาณและการเงิน

ข้อ 29 หลักการทั่วไป

1. อาเซียนต้องกำหนดกฎและขั้นตอนการดำเนินงานทางการเงินให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

2. อาเซียนต้องปฏิบัติตามนโยบายและแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการทางการเงินที่ดีและระเบียบวินัยด้านงบประมาณ

3. บัญชีการเงินต้องได้รับการตรวจสอบภายในและภายนอก

ข้อ 30 งบประมาณสำหรับการดำเนินงานและการเงินของสำนักเลขาธิการอาเซียน

1. สำนักเลขาธิการอาเซียนต้องได้รับเงินที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างมีประสิทธิภาพ
2. งบประมาณสำหรับการดำเนินงานของสำนักเลขาธิการอาเซียนต้องมาจากรัฐสมาชิกอาเซียน โดยคำบำรุงประจำปีรัฐละเท่าๆกัน ซึ่งจะต้องส่งให้ทันตามกำหนด
3. เลขาธิการต้องเตรียมงบประมาณสำหรับการดำเนินงานประจำปีของสำนักเลขาธิการอาเซียนเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะมนตรีประสานงานอาเซียน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร
3. สำนักเลขาธิการอาเซียนต้องปฏิบัติตามกฎและขั้นตอนการดำเนินงานทางการเงินที่กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร

หมวด 10 การบริหารและขั้นตอนการดำเนินงาน

ข้อ 31 ประธานอาเซียน

1. ให้หมุนเวียนตำแหน่งประธานอาเซียนทุกปี บนพื้นฐานของลำดับอักษรของชื่อภาษาอังกฤษของรัฐสมาชิก
2. ในหนึ่งปีปฏิทิน อาเซียนจะมีตำแหน่งประธานเดียว โดยรัฐสมาชิกที่รับตำแหน่งประธานนั้นจะทำหน้าที่เป็นประธานของ
 - (ก) การประชุมสุดยอดอาเซียน และการประชุมสุดยอดที่เกี่ยวข้อง
 - (ข) คณะมนตรีประสานงานอาเซียน
 - (ค) คณะมนตรีประชาคมอาเซียนทั้งสามคณะ
 - (ง) องค์กระดบรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขาและเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่เกี่ยวข้อง ตามที่เหมาะสม และ
 - (จ) คณะกรรมการผู้แทนถาวร

ข้อ 32 บทบาทของประธานอาเซียน

รัฐสมาชิกที่ดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนต้อง

(ก) ส่งเสริมและเพิ่มพูนผลประโยชน์ และความเป็นอยู่ที่ดีของอาเซียนอย่างแท้จริง รวมถึงความพยายามในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการริเริ่มทางนโยบาย การประสานงาน ชั้นทามติ และความร่วมมือ

(ข) ทำให้แน่ใจถึงความเป็นศูนย์รวมของอาเซียน

(ค) ทำให้แน่ใจถึงการตอบสนองต่อประเด็นเร่งด่วนหรือสถานการณ์วิกฤติที่มีผลกระทบต่ออาเซียนอย่างมีประสิทธิภาพและทันที่ รวมถึงเป็นคนกลางที่นำเชื่อถือและจัดให้มีการจัดการอื่นเช่นว่า เพื่อสนองตอบข้อกังวลเหล่านี้โดยทันที

(ง) เป็นผู้แทนของอาเซียนในการเสริมสร้างและส่งเสริมความสัมพันธ์กับหุ้นส่วนภายนอกภูมิภาคให้ใกล้ชิดขึ้น และ

(จ) ปฏิบัติภารกิจและหน้าที่อื่นที่อาจได้รับมอบหมาย

ข้อ 33 พิธีการและแนวปฏิบัติทางการทูต

อาเซียนและรัฐสมาชิกต้องยึดมั่นในพิธีการและแนวปฏิบัติทางการทูตที่มีอยู่ในการดำเนินกิจกรรมทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับอาเซียน การเปลี่ยนแปลงใด ๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีประสานงานอาเซียน โดยคำแนะนำของคณะกรรมการผู้แทนถาวร

ข้อ 34 ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน

ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียนคือ ภาษาอังกฤษ

หมวด 11 อัตลักษณ์และสัญลักษณ์

ข้อ 35 อัตลักษณ์ของอาเซียน

อาเซียนต้องส่งเสริมอัตลักษณ์ร่วมกันของตนและความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งในหมู่ประชาชนของตน เพื่อให้บรรลุชะตา เป้าหมาย และคุณค่าร่วมกันของอาเซียน

ข้อ 36 คำขวัญของอาเซียน

คำขวัญของอาเซียนคือ “วิสัยทัศน์เดียว อัตลักษณ์เดียว ประชาคมเดียว”

ข้อ 37 ธงอาเซียน

ให้ธงอาเซียนเป็นไปตามที่แสดงไว้ในภาคผนวก 3

ข้อ 38 ดวงตราอาเซียน

ให้ดวงตราอาเซียนเป็นไปตามที่แสดงไว้ในภาคผนวก 4

ข้อ 39 วันอาเซียน

ให้วันที่ 8 สิงหาคม เป็นวันอาเซียน

ข้อ 40 เพลงประจำอาเซียน

ให้อาเซียนมีเพลงประจำอาเซียน

หมวด 12 ความสัมพันธ์ภายนอก

ข้อ 41 การดำเนินความสัมพันธ์ภายนอก

1. อาเซียนต้องพัฒนาความสัมพันธ์อันมิตร และช่องทางเจรจาความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน กับนานาชาติ ประเทศ องค์การ และสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศ

2. ความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนต้องยึดมั่นในความมุ่งประสงค์ และหลักการที่วางไว้ในกฎบัตรนี้

3. อาเซียนจะเป็นพลังขับเคลื่อนหลักในการจัดการภูมิภาคที่อาเซียนได้ริเริ่มขึ้น และดำรงไว้ซึ่งความเป็นศูนย์รวมของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค และการสร้างประชาคม

4. ในการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน รัฐสมาชิกต้องประสานงานและพยายามพัฒนาทำที่ร่วมและดำเนินการร่วมกัน บนพื้นฐานของเอกภาพและความสามัคคี

5. ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนกำหนดแนวนโยบายยุทธศาสตร์ของความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน โดยการเสนอแนะของที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

6. ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนต้องทำให้แน่ใจว่า ความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียนดำเนินไปอย่างสมดุลและต่อเนื่องและเป็นไปในทางที่สอดคล้องกัน

7. อาเซียนอาจสามารถทำความตกลงกับนานาประเทศ หรือองค์กรและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศ กระบวนการทำความเข้าใจความตกลงดังกล่าวให้กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียนโดยการหารือกับคณะมนตรีประชาคมอาเซียน

ข้อ 42 ผู้ประสานงานกับคู่เจรจา

1. ในฐานะผู้ประสานงานประเทศ ให้รัฐสมาชิกผลักดันรับผิดชอบในภาพรวมสำหรับการประสานงานและส่งเสริมผลประโยชน์ของอาเซียนในความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา องค์กรและสถาบันระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

2. ในความสัมพันธ์กับหุ้นส่วนภายนอก นอกจากหน้าที่อื่นแล้ว ให้ผู้ประสานงานประเทศ

(ก) เป็นผู้แทนอาเซียน และเพิ่มพูนความสัมพันธ์ บนพื้นฐานของความเคารพซึ่งกันและกันและความเสมอภาค โดยสอดคล้องกับหลักการของอาเซียน

(ข) เป็นประธานร่วมในการประชุมที่เกี่ยวข้องระหว่างอาเซียนและหุ้นส่วนภายนอก และ

(ค) รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สาม และองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 43 คณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามและองค์กรระหว่างประเทศ

1. คณะกรรมการอาเซียนในประเทศที่สามอาจจัดตั้งขึ้นในประเทศที่มีให้สมาชิกอาเซียน ประกอบด้วยหัวหน้าคณะผู้แทนทางทูตของรัฐสมาชิกอาเซียน คณะกรรมการในลักษณะเดียวกันอาจจัดตั้งขึ้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับองค์กรระหว่าง

ประเทศต่างๆ คณะกรรมการ เช่นว่าต้องส่งเสริมผลประโยชน์และอัตลักษณ์ของอาเซียนในประเทศเจ้าภาพและองค์การระหว่างประเทศ

2. ให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนกำหนดกฎการดำเนินงานของคณะกรรมการเช่นว่า

ข้อ 44 สถานภาพของภาคีภายนอก

1. ในการดำเนินความสัมพันธ์ภายนอกของอาเซียน ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนอาจมอบสถานภาพอย่างเป็นทางการให้แก่ภาคีภายนอกในฐานะประเทศคู่เจรจา ประเทศคู่เจรจาเฉพาะสาขา หุ้นส่วนเพื่อการพัฒนา ผู้สังเกตการณ์พิเศษ ผู้ได้รับเชิญ หรือสถานภาพอื่นที่อาจจัดตั้งขึ้นต่อไป

2. ภาคีภายนอกอาจได้รับการเชิญให้เข้าร่วมการประชุมหรือกิจกรรมความร่วมมือ โดยไม่ต้องกำหนดให้สถานภาพอย่างเป็นทางการใดๆ ตามกฎการดำเนินงาน

ข้อ 45 ความสัมพันธ์กับระบบสหประชาชาติและองค์การและสถาบันระหว่างประเทศอื่น

1. อาเซียนอาจขอสถานภาพที่เหมาะสมกับระบบสหประชาชาติ รวมทั้งกับองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศอื่น

2. ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของอาเซียนในองค์การและสถาบันระดับอนุภูมิภาค ระดับภูมิภาค และระหว่างประเทศอื่น

ข้อ 46 การรับผู้แทนของรัฐที่มีใช้สมาชิกอาเซียนประจำอาเซียน

รัฐที่มีใช้สมาชิกอาเซียนและองค์การระหว่างประเทศในระดับรัฐบาลที่เกี่ยวข้องอาจแต่งตั้งและส่งเอกอัครราชทูตเป็นผู้แทนประจำอาเซียน ให้ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการรับผู้แทนเช่นว่า

หมวด 13 บทบัญญัติทั่วไปและบทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 47 การลงนาม การให้สัตยาบัน การเก็บรักษา และการมีผลใช้บังคับ

1. กฎบัตรนี้ต้องได้รับการลงนามโดยรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งหมด
2. กฎบัตรนี้ต้องได้รับการสัตยาบันจากรัฐสมาชิกอาเซียนทั้งหมดตามกระบวนการภายในของแต่ละรัฐ
3. ให้เก็บรักษาสัตยาบันสารไว้กับเลขาธิการอาเซียน ซึ่งจะแจ้งให้รัฐสมาชิกทั้งหมดทราบถึงการมอบแต่ละฉบับโดยพลัน
4. กฎบัตรนี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวันที่มีการส่งมอบสัตยาบันสารฉบับที่สิบให้แก่เลขาธิการอาเซียน

ข้อ 48 การแก้ไข

1. รัฐสมาชิกใด ๆ อาจเสนอข้อแก้ไขกฎบัตร
2. ข้อเสนอแก้ไขกฎบัตรต้องยื่นโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียนโดยฉันทามติต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเพื่อตัดสินใจ
3. ข้อแก้ไขกฎบัตรที่ได้ตกลงกันโดยฉันทามติ โดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียนต้องได้รับการสัตยาบันจากรัฐสมาชิกทั้งหมด ตามข้อ 47
4. ข้อแก้ไขใด ๆ จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบต่อจากวันที่มีการส่งมอบสัตยาบันสารฉบับสุดท้ายต่อเลขาธิการอาเซียน

ข้อ 49 อำนาจและหน้าที่และกฎการดำเนินงาน

นอกจากจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในกฎบัตรนี้ ให้คณะมนตรีประสานงานอาเซียนกำหนดอำนาจหน้าที่และกฎการดำเนินงานและต้องทำให้แน่ใจว่า อำนาจหน้าที่และกฎว่าด้วยขั้นตอนการดำเนินงานมีความสอดคล้องกัน

ข้อ 50 การทบทวน

กฎบัตรนี้อาจได้รับการทบทวนห้าปีหลังจากที่มีผลใช้บังคับหรือตามที่ได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน

ข้อ 51 การตีความกฎบัตร

1. เมื่อรัฐสมาชิกใดๆ ร้องขอ ให้สำนักงานเลขาธิการอาเซียนตีความกฎบัตร ตามกฎการดำเนินงานที่กำหนดโดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียน
2. ให้ระงับข้อพิพาทใดๆ ที่เกิดจากการตีความกฎบัตรเป็นไปตามบทบัญญัติ ที่เกี่ยวข้องในหมวด 8
3. หัวข้อและชื่อที่ใช้ในกฎบัตรมีไว้เพื่อวัตถุประสงค์สำหรับการอ้างอิงเท่านั้น

ข้อ 52 ความต่อเนื่องทางกฎหมาย

1. สนธิสัญญา อนุสัญญา ความตกลง ข้อตกลง ปฏิญญา พิธีสาร และตราสารอาเซียนอื่นๆ ทั้งหมด ซึ่งมีผลใช้บังคับแล้วก่อนการมีผลใช้บังคับของ กฎบัตรนี้ ให้มีผลใช้ต่อไป
2. ในกรณีที่เกิดความไม่สอดคล้องกันระหว่างสิทธิและพันธกรณีของรัฐ สมาชิกอาเซียนภายใต้ตราสารดังกล่าวและกฎบัตรนี้ ให้ถือกฎบัตรเป็นสำคัญ

ข้อ 53 คำนวณ

ให้เก็บรักษาด้านฉบับภาษาอังกฤษของกฎบัตรนี้ที่ลงนามแล้วแก่เลขาธิการ อาเซียน ซึ่งจะจัดทำสำเนาที่ได้รับการรับรองให้แก่รัฐสมาชิกแต่ละรัฐ

ข้อ 54 การจดทะเบียนกฎบัตรอาเซียน

ให้เลขาธิการอาเซียนจดทะเบียนกฎบัตรอาเซียนนี้กับสำนักเลขาธิการ สหประชาชาติตามข้อ 102 วรรค 1 ของกฎบัตรสหประชาชาติ

ข้อ 55 สิทธิประโยชน์ของอาเซียน

ให้บรรดาสิทธิประโยชน์และกองทุนต่างๆ ขององค์การระบุไว้ในนามของอาเซียน

ภาคผนวก 1 องค์กระดับริฐบนตริอาเซียนเฉพาะสาขา

I. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

1. ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน
 - คณะกรรมการประจำอาเซียน
 - เจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านการวางแผนการพัฒนา
2. คณะกรรมการเขตปลอดอาวรุณิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 - คณะกรรมการบริหารงานเขตปลอดอาวรุณิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
3. ที่ประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสกลาโหมอาเซียน
4. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านกฎหมาย
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านกฎหมาย
5. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านอาชญากรรมข้ามชาติ
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสว่าด้วยอาชญากรรมข้ามชาติ
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสว่าด้วยเรื่องยาเสพติด
 - ที่ประชุมผู้อำนวยการ กรมการตรวจคนเข้าเมือง และหัวหน้ากองการกงสุลของกระทรวงต่างประเทศ
6. ที่ประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก

II. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1. ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน
 - คณะทำงานระดับสูงว่าด้วยการร่วมกลุ่มทางเศรษฐกิจ
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจอาเซียน
2. คณะกรรมการเขตการค้าเสรีอาเซียน
3. คณะกรรมการบริหารเขตการลงทุนอาเซียน

4. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านการคลังอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสธนาคารกลางและกระทรวงการคลังอาเซียน
 - ที่ประชุมอธิบดีศุลกากรอาเซียน
5. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านการเกษตรและป่าไม้อาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสของรัฐมนตรีด้านการเกษตรและป่าไม้อาเซียน
 - เจ้าหน้าที่อาวุโสด้านป่าไม้อาเซียน
6. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านพลังงานอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านพลังงาน
7. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านแร่ธาตุอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านแร่ธาตุอาเซียน
8. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
 - คณะกรรมการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาเซียน
9. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านโทรคมนาคมและสารสนเทศอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านโทรคมนาคมและสารสนเทศอาเซียน
 - คณะกรรมการผู้ตรวจด้านโทรคมนาคมอาเซียน
10. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านการขนส่งอาเซียน
 - การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านการขนส่ง
11. การประชุมรัฐมนตรีด้านการท่องเที่ยวอาเซียน
 - การประชุมองค์การการท่องเที่ยวแห่งชาติอาเซียน
12. ความร่วมมือเพื่อการพัฒนาอาเซียน-กลุ่มแม่น้ำโขง
 - คณะกรรมการเตรียมการประชุมความร่วมมือเพื่อการพัฒนาอาเซียน-กลุ่มแม่น้ำโขง
 - คณะกรรมการระดับสูงการคลัง
13. ศูนย์พลังงานอาเซียน
14. ศูนย์อาเซียน-ญี่ปุ่น ณ กรุงโตเกียว

III. ประชาคม สังคม-วัฒนธรรมอาเซียน

1. ที่ประชุมรัฐมนตรีสารนิเทศอาเซียน
 - ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสสารนิเทศอาเซียน
2. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนที่กำกับดูแลงานด้านวัฒนธรรมและศิลปะ

• ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนที่กำกับดูแลงานด้านวัฒนธรรมและศิลปะ

3. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการศึกษา

• ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการศึกษา

4. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านภัยพิบัติอาเซียน

• คณะกรรมการด้านภัยพิบัติอาเซียน

5. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อม

• เจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อม

6. สมัชชาภูมิภาคต่อความตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษหมอกควันข้ามแดน

• คณะกรรมการของสมัชชาภูมิภาคต่อความตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษ

หมอกควันข้ามแดน

7. ที่ประชุมรัฐมนตรีสาธารณสุขอาเซียน

• ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านการพัฒนาสาธารณสุข

8. ที่ประชุมรัฐมนตรีด้านแรงงานอาเซียน

• ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านแรงงานอาเซียน

• คณะกรรมการการปฏิบัติตามปฏิญญาอาเซียนเกี่ยวกับการคุ้มครอง

และส่งเสริมสิทธิของแรงงานโยกย้ายถิ่นฐานอาเซียน

9. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการพัฒนาชนบทและการจัดความยากจน

• ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านการพัฒนาชนบทและการจัด

ความยากจน

10. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนา

• ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านสวัสดิการสังคมและการพัฒนา

11. ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านเยาวชน

• ที่ประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียนด้านเยาวชน

12. กรอบการประชุมอาเซียนว่าด้วยเรื่องข้าราชการพลเรือน

13. ศูนย์อาเซียนว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ

14. ศูนย์ประสานงาน การจัดการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยพิบัติ

15. ศูนย์ประชาสัมพันธ์ด้านแผ่นดินไหวอาเซียน

16. ศูนย์พยากรณ์อากาศอาเซียน

17. เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

ภาคผนวก 2 องค์การที่มีความสัมพันธ์กับอาเซียน

1. รัฐบาล

สมัชชารัฐสภาอาเซียน

2. องค์การภาครัฐกิจ

ที่ประชุมสายการบินอาเซียน

สมาคมส่งเสริมสุขภาพประจำเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สมาคมยานยนต์แห่งอาเซียน

สมาคมธนาคารอาเซียน

สภาที่ปรึกษาธุรกิจอาเซียน

ที่ประชุมทางด้านธุรกิจของอาเซียน

สภาหอการค้าและอุตสาหกรรมอาเซียน

สภาผู้ประกอบการธุรกิจเคมีอาเซียน

สมาพันธ์อุตสาหกรรมสิ่งทอแห่งอาเซียน

สภาการอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์อาเซียน

สภาการประกันภัยอาเซียน

สมาคมทรัพย์สินทางปัญญาอาเซียน

สมาคมท่าอากาศยานระหว่างประเทศแห่งอาเซียน

สมาพันธ์อุตสาหกรรมเหล็กและแร่เหล็ก

ชมรมเภสัชแห่งอาเซียน

สมาคมการท่องเที่ยวประจำอาเซียน

สมาพันธ์แห่งสมาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมาพันธ์สภาผู้ส่งสินค้าทางเรืออาเซียน

สภาธุรกิจระหว่างสหรัฐฯ - อาเซียน

3. สถาบันวิชาการ

เครือข่ายสถาบันศึกษายุทธศาสตร์และนานาชาติระหว่างประเทศของอาเซียน

4. องค์การภาคประชาสังคม

สถาบันการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมและเทคโนโลยีแห่งอาเซียน
สถาบันการศึกษาด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีของอาเซียน
สมาคมห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์แห่งอาเซียน
สมาคมวางแผนและการเคหะแห่งอาเซียน
สมาคมนักรังสีวิทยาอาเซียน
สมาพันธ์หมากรุกอาเซียน
สมาพันธ์นายจ้างอาเซียน
สมาพันธ์องค์กรสตรีอาเซียน
สมาพันธ์ผู้ก่อสร้างอาเซียน
สมาคมผู้ผลิตเครื่องสำอางอาเซียน
สภานิสิตเก่าญี่ปุ่นแห่งอาเซียน
สภาอาจารย์แห่งอาเซียน
สหพันธ์จิตเวชศาสตร์และสุขภาพจิตแห่งอาเซียน
สหพันธ์นักบัญชีอาเซียน
สหพันธ์ผู้รับเหมาวิศวกรรมไฟฟ้าแห่งกลุ่มประเทศอาเซียน
สหพันธ์องค์กรวิศวกรรมแห่งอาเซียน
สหพันธ์สโมสรการบินแห่งอาเซียน
สมาพันธ์สมาคมผู้บริหารจัดการขนส่งสินค้าอาเซียน
สหพันธ์มูลนิธิโรคหัวใจแห่งอาเซียน
สหพันธ์วัดและสำรวจที่ดินแห่งอาเซียน
สหพันธ์สมาคมเหมืองแร่แห่งอาเซียน
สหพันธ์การประมงแห่งอาเซียน
สหพันธ์ฟุตบอลอาเซียน
สมาคมผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมป่าไม้แห่งอาเซียน
สมาคมนักศึกษาวิทยาศาสตร์แห่งอาเซียน
สมาคมส่งเสริมและพัฒนาหัตถกรรมแห่งอาเซียน
สภาว่าวแห่งอาเซียน
สมาคมกฎหมายแห่งอาเซียน

สมาคมนักศึกษากฎหมายแห่งอาเซียน
 สมาคมอุตสาหกรรมดนตรีแห่งอาเซียน
 สมาคมศัลยกรรมทางประสาทแห่งอาเซียน
 สมาพันธ์องค์กรเอกชนว่าด้วยผู้สูงอายุแห่งอาเซียน
 องค์กรเอกชนเพื่อการป้องกันการใช้อาเสพติดและสารเสพติดแห่งอาเซียน
 กลุ่มผู้ผลิตน้ำมันแห่งอาเซียน
 สมาคมศัลยกรรมกระดูกแห่งอาเซียน
 สหพันธ์กุมารแพทย์แห่งอาเซียน
 สหพันธ์กีฬาคนพิการแห่งอาเซียน
 สมาคมท่าเรืออาเซียน
 สมาคมโรคทาลัสซีเมีย
 สมาคมผู้ประเมินราคาแห่งอาเซียน
 สมาคมผู้ผลิตน้ำมันพืชแห่งอาเซียน
 หุ้นส่วนเอเชียเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในชนบทเอเชีย
 คณะกรรมการความร่วมมือด้านเยาวชนอาเซียน
 สหพันธ์ที่ปรึกษาด้านวิศวกรรมแห่งอาเซียน
 สหพันธ์องค์กรประชาสัมพันธ์แห่งอาเซียน
 สหพันธ์สมาคมเจ้าของเรืออาเซียน
 คณะกรรมการสมาคมแพทย์แห่งชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 สมาคมโรคไขข้ออักเสบแห่งอาเซียน
 สถาบันภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ว่าด้วยการศึกษาและชุมชน
 มูลนิธิโครงการแลกเปลี่ยนระดับภูมิภาคว่าด้วยเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา
 สมาพันธ์ทหารผ่านศึกของประเทศอาเซียน

5. กลุ่มผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆในอาเซียน

ที่ประชุมอธิบดีกรมตำรวจอาเซียน
 สหพันธ์สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านอาหารแห่งอาเซียน
 ศูนย์การพัฒนาการประมงแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 คณะทำงานว่าด้วยกลไกสิทธิมนุษยชนแห่งอาเซียน

ภาคผนวก 3 ธงอาเซียน

ธงอาเซียน แสดงถึงเสถียรภาพ สันติภาพ ความสามัคคีและพลวัติของอาเซียน

สีของธง ได้แก่ น้ำเงิน แดง ขาว และเหลือง ซึ่งแสดงถึงสีหลักในธงชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด

น้ำเงิน แสดงถึงสันติภาพและเสถียรภาพ แดง บ่งชี้ความกล้าหาญและความก้าวหน้า ขาว แสดงความบริสุทธิ์ เหลือง เป็นสัญลักษณ์ของความเจริญรุ่งเรือง

รวงข้าว แสดงถึงความไฝฝืนของบรรดาผู้ก่อตั้งอาเซียนให้มีอาเซียนที่ประกอบด้วยบรรดาประเทศทั้งหมดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผูกพันกันอย่างมีมิตรภาพและเป็นหนึ่งเดียว วงกลม แสดงถึงเอกภาพของอาเซียน

รายละเอียดของแถบสีที่ได้รับการรับรองสำหรับสีของธงอาเซียน ได้แก่

น้ำเงิน: แถบสี 19-4053 TC

แดง: แถบสี 18-1655 TC

ขาว: แถบสี 11-4202 TC

เหลือง: แถบสี 13-0758 TC

สำหรับสีที่ใช้ในการพิมพ์ รายละเอียดของแถบสี (ยกเว้นสีขาว) ให้เป็นไปตามสีของดวงตราอาเซียน ได้แก่

น้ำเงิน: แถบสี 258 หรือสีชุด 100C 60M 0Y 6K

แดง: แถบสีแดง 032 หรือสีชุด 0C 91M 87Y 0K

เหลือง: แถบสีชุดสีเหลือง หรือสีชุด 0C 0M 100Y 0K

สัดส่วนของความกว้างต่อความยาวของธงคือสองต่อสาม และรายละเอียดของขนาดของธงมีดังนี้

ธงตั้งโต๊ะ: 10 ซม. x 15 ซม.

ธงประดับห้อง: 100 ซม. × 150 ซม.

ธงประจำรถ: 10 ซม. × 30 ซม.

ธงภาคสนาม: 200 ซม. × 300 ซม.

ภาคผนวก 4 ดวงตราอาเซียน

ดวงตราอาเซียน แสดงถึงเสถียรภาพ สันติภาพ ความสามัคคีและพลวัตของอาเซียน

สีของธง ได้แก่ น้ำเงิน แดง ขาว และเหลือง ซึ่งแสดงถึงสีหลักในตราประจำชาติของบรรดาประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งหมด

น้ำเงิน แสดงถึงสันติภาพและเสถียรภาพ แดง บ่งชี้ความกล้าหาญและความก้าวหน้า ขาว แสดงความบริสุทธิ์ เหลือง เป็นสัญลักษณ์ของความเจริญรุ่งเรือง

รวงข้าว แสดงถึงความใฝ่ฝันของบรรดาผู้ก่อตั้งอาเซียนให้มีอาเซียนที่ประกอบด้วยบรรดาประเทศทั้งหมดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผูกพันกันอย่างมีมิตรภาพและเป็นหนึ่งเดียว วงกลม แสดงถึงเอกภาพของอาเซียน

รายละเอียดของแถบสีที่ได้รับการรับรองสำหรับสีของดวงตราอาเซียน ได้แก่
น้ำเงิน: แถบสี 258

แดง: แถบสีแดง 032

เหลือง: แถบสีผสมแล้วสีเหลือง

เสาหลักอาเซียน

เพื่อให้การรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 บรรลุผลสำเร็จที่ประชุมอาเซียนจึงกำหนดประชาคมหลักซึ่งเป็นเหมือนหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศสมาชิกในด้านต่างๆ ออกเป็น 3 ประชาคมหลัก หรือที่นิยมเรียกกันว่า เสาหลักอาเซียน ได้แก่

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน หรือเอพีเอสซี (ASEAN Political-Security Community: APSC)
2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือเออีซี (ASEAN Economic Community: AEC)
3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน หรือเอเอสซีซี (ASEAN Socio-Cultural Community: ASCC)

แผนงานการจัดตั้งประชาคมทั้งสามเสาหลัก² สรุปเป็นใจความสำคัญดังนี้

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนมีพัฒนาการจากความร่วมมืออันใกล้ชิดและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมานานกว่า 40 ปี โดยผู้นำอาเซียนในที่ประชุมสุดยอด ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์เมื่อปี พ.ศ. 2540 เห็นพ้องให้กลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ซึ่งมองไปสู่โลกภายนอก อยู่ร่วมกันอย่างสันติ มีเสถียรภาพ และมีความมั่งคั่ง ผูกพันกันด้วย ความเป็นหุ้นส่วนในการพัฒนา อันเป็นพลวัตและในประชาคมแห่งสังคมที่เอื้ออาทร

2. เพื่อให้วิสัยทัศน์อาเซียน พ.ศ. 2563 มีผลอย่างเป็นรูปธรรม ผู้นำอาเซียนได้รับรองปฏิญญาอาเซียนคอนคอร์ดสอง (บาห์ลี คอนคอร์ดสอง) เมื่อปี พ.ศ. 2546 เพื่อก่อตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2563 โดยประชาคมอาเซียนที่จัดตั้งขึ้นประกอบด้วย 3 เสาหลัก คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคม

² คัดจากเอกสารของกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ

เศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

3. ผู้นำอาเซียนตระหนักว่าการส่งเสริมการรวมตัวของอาเซียนให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น โดยการเร่งจัดตั้งประชาคมอาเซียนจะช่วยส่งเสริมความเป็นศูนย์กลางของอาเซียนและบทบาทขับเคลื่อนการสร้างโครงสร้างสถาปัตยกรรมในภูมิภาค ดังนั้นที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 12 ที่ประเทศฟิลิปปินส์ จึงได้ตัดสินใจที่จะดำเนินการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปีพ.ศ. 2558

4. ในที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 ที่ประเทศสิงคโปร์ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามกฎบัตรอาเซียน ซึ่งแสดงเจตนารมณ์ในการเร่งสร้างประชาคมโดยการเสริมสร้างความร่วมมือและการรวมตัวในภูมิภาค ในการนี้ ผู้นำได้มอบหมายให้รัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่จัดทำร่างแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนเพื่อให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ที่ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพพิจารณาให้การรับรอง

5. แผนงานเพื่อจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (เอพีเอสซี) ยึดหลักการในกฎบัตรอาเซียนซึ่งพัฒนาจากเอกสารแผนปฏิบัติการสำหรับการจัดตั้งประชาคมความมั่นคงอาเซียน แผนปฏิบัติการเวียงจันทน์ (แวนป) และข้อตัดสินใจต่างๆ จากองค์กรเฉพาะด้านของอาเซียน เอกสารแผนปฏิบัติการสำหรับการจัดตั้งประชาคมความมั่นคงอาเซียนเป็นเอกสารหลัก ที่ระบุกิจกรรมที่จำเป็นในการบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ในขณะที่เอกสารแวนปเป็นเอกสารที่วางมาตรการที่จำเป็นระหว่างปีพ.ศ. 2547 - 2553 เอกสารทั้งสองฉบับเป็นเอกสารอ้างอิงที่สำคัญในการสานต่อความร่วมมือทางการเมืองและความมั่นคง ดังนั้นแผนงานเอพีเอสซีจึงเป็นเอกสารที่จะเป็นแผนงานและกรอบเวลาสำหรับการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนภายในปีพ.ศ. 2558 นอกจากนี้ แผนงานเอพีเอสซียังมีความยืดหยุ่นที่จะสานต่อกิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการหลังปีพ.ศ. 2558 ด้วย เพื่อให้คงไว้ซึ่งความสำคัญและความยั่งยืน

6. เป็นความมุ่งหวังว่า ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (เอพีเอสซี) จะทำให้ความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงของอาเซียนมีการพัฒนามากยิ่งขึ้น โดยเป็นหลักประกันต่อประชาชนและประเทศสมาชิกอาเซียนให้อยู่อย่างสันติระหว่างกันและกับโลกภายนอกในบรรยากาศของความเป็นประชา-

ธิปไตย ความยุติธรรม และการมีความปรองดองต่อกัน

7. เอฟเอดซีจะส่งเสริมพัฒนาการด้านการเมืองโดยยึดหลักการของประชาธิปไตย นิติธรรม ธรรมชาติสากล ความเคารพ การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐานภายใต้กฎบัตรอาเซียน โดยจะเป็นตัวเชื่อมต่อให้ประเทศสมาชิกอาเซียนมีการติดต่อและมีความร่วมมือระหว่างกันเพื่อสร้างบรรทัดฐานกฎเกณฑ์และกลไกร่วมกันในการบรรลุเป้าหมายอาเซียนในด้านการเมืองและความมั่นคง ซึ่งจะทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยทุกภาคส่วนของสังคมมีส่วนร่วมและได้ผลประโยชน์จากกระบวนการรวมตัวและการสร้างประชาคมโดยไม่มีคำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา หรือพื้นที่ทางสังคมและวัฒนธรรม ในการปฏิบัติตามแผนงาน อาเซียนจะต้องพยายามส่งเสริมและสนับสนุน การให้ความเท่าเทียมทางเพศ แนวทางหลักในนโยบายความอดกลั้น การเคารพความหลากหลาย ความเท่าเทียมกัน และมีความเข้าใจที่ดีต่อกัน

8. ในเวลาเดียวกัน เพื่อประโยชน์ในการปกป้องและส่งเสริมสันติภาพในภูมิภาคเอฟเอดซีประสงค์จะส่งเสริมความร่วมมือที่แน่นแฟ้นและมีผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจาและมิตรประเทศเพื่อคงไว้ซึ่งความเป็นศูนย์กลางและบทบาทแข็งขันของอาเซียนในโครงสร้างสถาปัตยกรรมในภูมิภาคที่เปิดกว้าง โปร่งใส และที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม อีกทั้งมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันก้าวไปข้างหน้า และไม่เลือกปฏิบัติ

9. เอฟเอดซีสนับสนุนแนวทางด้านความมั่นคงที่ครอบคลุมทุกมิติ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องต่อพัฒนาการด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมอย่างใกล้ชิด ยึดหลักในการละเว้นการรุกรานหรือการใช้อำนาจ และการกระทำใดๆ ที่ไม่สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและการพึ่งพาการแก้ไขปัญหาคความขัดแย้งโดยสันติวิธี ในการนี้เอฟเอดซียึดมั่นตามความตกลงทางการเมืองของอาเซียน อาทิ ปฏิญญาวาด้วยเขตสันติภาพ อิสราภาพ และการวางตัวเป็นกลาง หรือสนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น ซึ่งมีบทบาทสำคัญในด้านมาตรการส่งเสริมความไว้วางใจ การทูตในเชิงป้องกัน และแนวทางแก้ไขปัญหโดยสันติวิธี อีกทั้งแก้ไขประเด็นความมั่นคงในรูปแบบใหม่

10. จากหลักการข้างต้น ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

ประกอบด้วยสามคุณลักษณะ ได้แก่

ก) ประชาคมที่มีกติกาและมีการพัฒนาค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน (A rules-based community of shared values and norms)

ข) ประชาคมที่ทำให้ภูมิภาคมีความเป็นเอกภาพ มีความสงบสุข มีความแข็งแกร่ง พร้อมทั้งมีความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาคความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติ (A cohesive, peaceful, and resilient region with shared responsibility for comprehensive security)

ค) ประชาคมที่ทำให้เป็นภูมิภาคที่มีพลวัตและมองไปยังโลกภายนอกที่มีการรวมตัวและลักษณะพึ่งพาซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น (A dynamic and outward looking region in an increasingly integrated and interdependent world)

11. คุณลักษณะเหล่านี้มีความเกี่ยวโยงกันและส่งเสริมซึ่งกันและกัน และควรดำเนินการอย่างสมดุลและสม่ำเสมอ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน แผนงานเอพีเอสซีเป็นเอกสารที่มุ่งการปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลและตระหนักถึงศักยภาพและความสามารถของรัฐสมาชิกอาเซียน เพื่อดำเนินการตามแผนงานนี้

12. ความร่วมมือด้านการพัฒนาทางการเมืองของอาเซียนมีเป้าหมายที่จะสร้างความแข็งแกร่งแก่ประชาธิปไตย ส่งเสริมธรรมาภิบาล และหลักนิติธรรม และส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยระลึกถึงสิทธิและความรับผิดชอบของรัฐสมาชิกอาเซียน เพื่อนำไปสู่สร้างประชาคมที่มีกฎเกณฑ์และบรรทัดฐานและค่านิยมร่วมกัน ในการสร้างบรรทัดฐานและการมีบรรทัดฐานร่วมกันนั้น อาเซียนมีเป้าหมายที่จะบรรลุมาตรฐานของการยึดมั่นร่วมกันต่อบรรทัดฐานแห่งการปฏิบัติที่ดีระหว่างรัฐสมาชิกของประชาคมอาเซียน สร้างความเป็นหนึ่งเดียวของอาเซียน ความใกล้ชิดและการอยู่ร่วมกันอย่างเป็นสุข และเอื้อต่อการสร้างประชาคมที่มีความสงบสุข มีประชาธิปไตย มีสันติธรรม ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและโปร่งใสในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

13. นอกจากนี้ ความร่วมมือด้านการพัฒนาทางการเมืองจะนำองค์ประกอบและสถาบันทางการเมืองในอาเซียนไปสู่การเติบโตอย่างซึ่งการนำไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ความรู้สึกของความเป็นหนึ่งเดียวระหว่างรัฐในเรื่องระบบการเมือง วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ควรได้รับการส่งเสริม ความเป็นหนึ่งเดียวระหว่างรัฐ

ดังกล่าวสามารถบรรลุได้ โดยการสร้างบรรทัดฐานและมีบรรทัดฐานร่วมกัน

14. ตั้งแต่ที่ได้รับรองแผนปฏิบัติการของประชาคมด้านความมั่นคงอาเซียน ในปี พ.ศ. 2546 อาเซียนมีความก้าวหน้าในการดำเนินมาตรการด้านการพัฒนาทาง การเมือง โดยมีส่วนร่วมขององค์กรต่างๆ เพิ่มขึ้น อาทิ สถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย และองค์กรภาคประชาสังคม ในการประชุมและกิจกรรมของอาเซียน การปรึกษาหารือ และการปฏิสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี และส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีสำหรับภูมิภาค

15. มีความพยายามที่จะปูทางสำหรับกรอบองค์กร เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการไหลเวียนข้อมูลอย่างเสรี โดยเป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบของแต่ละ ประเทศ ป้องกันและต่อต้านการทุจริต ความร่วมมือด้านนิติธรรม ระบบยุติธรรม และโครงสร้างพื้นฐานทางกฎหมาย และธรรมาภิบาล นอกจากนี้ เพื่อส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐาน ญัตติอาเซียนระบุให้มีการจัดตั้ง องค์กรด้านสิทธิมนุษยชนของอาเซียน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1. ในการประชุมสุดยอดอาเซียนเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 ณ กรุง กัวลาลัมเปอร์ ผู้นำอาเซียนได้ตัดสินใจที่จะเปลี่ยนแปลงอาเซียนไปสู่ภูมิภาคที่ มั่นคง มั่งคั่ง และมีขีดความสามารถในการแข่งขัน พร้อมกับพัฒนาการทาง เศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน และลดความยากจน รวมถึงความแตกต่างในด้านสังคม และเศรษฐกิจ (วิสัยทัศน์อาเซียน 2563)

2. ในการประชุมสุดยอดอาเซียนเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2546 ณ เกาะ บาห์ลี ผู้นำอาเซียนประกาศเป้าหมายการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียน (แถลงการณ์บาห์ลี ฉบับที่ 2) คือ การพัฒนาสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายใน ปี พ.ศ. 2563 โดยมีเสาหลักอีก 2 ด้าน คือ ด้านความมั่นคงและสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะประกอบกันเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งเสาหลักทั้งสามด้านนี้จะเป็ นองค์ประกอบสำคัญในการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2563

3. ด้วยเหตุนี้ ที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนที่จัดขึ้นในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย จึงได้เห็นชอบที่จะจัดทำแผนงาน

เชิงบูรณาการที่มีความเป็นหนึ่งเดียวเพื่อเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยระบุคุณลักษณะและองค์ประกอบสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะจัดตั้งขึ้นภายในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งสอดคล้องกับแถลงการณ์บาห์ลี ฉบับที่ 2 โดยระบุเป้าหมายและกรอบระยะเวลาในการดำเนินมาตรการต่าง ๆ พร้อมทั้งความยืดหยุ่นที่จะตกลงกันล่วงหน้าในการดำเนินงานตามแผนงานสำหรับประเทศสมาชิก ทั้ง 10 ประเทศ

4. ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 12 ผู้นำอาเซียนยืนยันพันธกรณีที่จะเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 จากเดิมที่ระบุไว้ในปี พ.ศ. 2563 ตามวิสัยทัศน์อาเซียน พ.ศ. 2563 และแถลงการณ์บาห์ลี ฉบับที่ 2 โดยการลงนามแถลงการณ์เชบู เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 ในด้านเศรษฐกิจ ผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบที่จะเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 และเปลี่ยนแปลงอาเซียนให้เป็นภูมิภาคที่มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรี และมีการเคลื่อนย้ายเงินทุนที่เสรีมากขึ้น

5. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนคือ การไปสู่เป้าหมายสุดท้ายของการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจตามที่ระบุไว้ในวิสัยทัศน์อาเซียน พ.ศ. 2563 ซึ่งจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของการประสานผลประโยชน์ของประเทศสมาชิก โดยการส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในเชิงลึกและกว้างขวางมากขึ้น ผ่านความร่วมมือที่มีอยู่ในปัจจุบันและแผนการดำเนินงานใหม่ภายใต้กรอบระยะเวลาที่ชัดเจน ในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประเทศสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามหลักการที่จะส่งเสริมระบบเศรษฐกิจแบบเปิด มองบริบทภายนอก และส่งเสริมกลไกตลาด ซึ่งสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ในกรอบพหุภาคี และยึดมั่นในระบบกฎเกณฑ์ เพื่อความสอดคล้องของการปฏิบัติตามพันธกรณีในด้านเศรษฐกิจ

6. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้อาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน สร้างอาเซียนให้มีพลวัตและขีดความสามารถมากขึ้น ด้วยกลไกและมาตรการใหม่ๆ ที่จะส่งเสริมความแข็งแกร่งของการปฏิบัติตามแผนงานด้านเศรษฐกิจที่มีอยู่เดิม การเร่งรัดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในสาขาสำคัญ การอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายนักธุรกิจ แรงงานฝีมือ และผู้มีความสามารถพิเศษ และเสริมสร้างความแข็งแกร่งในด้านกลไกสถาบันของอาเซียน โดยก้าวแรกของ

การมุ่งไปสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือ การดำเนินงานตามข้อเสนอแนะของ คณะทำงานระดับสูงว่าด้วยการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนตามแถลงการณ์ บาหลี ฉบับที่ 2

7. ในขณะเดียวกัน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะให้ความสำคัญกับการ ลดช่องว่างการพัฒนาและส่งเสริมการรวมกลุ่มของประเทศสมาชิกใหม่ ได้แก่ ลาว กัมพูชา เมียนมาร์ และเวียดนาม (CLMV) ผ่านความร่วมมือภายใต้โครงการ แผนงานกรอบความริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration: IAI) และแผนงานในกรอบภูมิภาคอื่น ๆ รวมทั้งส่งเสริมการดำเนินงาน แผนความร่วมมือในด้านอื่น ๆ เช่น การพัฒนาบุคลากรและการส่งเสริมขีดความสามารถ การยอมรับคุณสมบัติของผู้ประกอบวิชาชีพ การหารือที่ใกล้ชิดมากขึ้น ในเรื่องเศรษฐกิจมหภาคและนโยบายทางการเงิน มาตรการทางการค้าและการเงิน การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงในการติดต่อสื่อสาร การพัฒนา ธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ (e-ASEAN) การรวมกลุ่มของอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในภูมิภาค เพื่อส่งเสริมการจัดซื้อในภูมิภาค และส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคเอกชน ในการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

8. ด้วยพื้นฐานข้างต้น และคำนึงถึงความสำคัญของการค้าภายนอกที่มีต่อ อาเซียน และความจำเป็นของประชาคมอาเซียนที่จะต้องคำนึงถึงบริบทภายนอก ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมีคุณลักษณะที่สำคัญ คือ

- (a) การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
- (b) การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
- (c) การเป็นภูมิภาคที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
- (d) การเป็นภูมิภาคที่บูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลกได้อย่างสมบูรณ์

คุณสมบัติเหล่านี้ล้วนมีความเกี่ยวเนื่องซึ่งกันและกันและส่งผลเกื้อกูลกัน การรวบรวมองค์ประกอบต่างๆ ของคุณสมบัติเหล่านี้ ไว้ภายใต้แผนงานนี้จะสร้าง ให้เกิดความสอดคล้องและสอดประสานขององค์ประกอบต่างๆ รวมถึงการปฏิบัติ ตามแผนงานและการประสานงานระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

1. ผู้นำอาเซียนเห็นชอบต่อปฏิญญาอาเซียนคอนคอร์ดสอง (บาห์ลี คอนคอร์ดสอง) ที่บาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม พ.ศ. 2546 เพื่อจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2563 ประชาคมอาเซียนที่จัดตั้งขึ้นประกอบด้วย 3 เสา คือ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งเกี่ยวข้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อวัตถุประสงค์ในการที่จะทำให้เกิดสันติภาพที่ยั่งยืน ความมั่นคงและความเจริญรุ่งเรืองในภูมิภาค

2. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 12 เมื่อวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2550 ที่เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำเน้นย้ำความมุ่งมั่นในการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 โดยได้ลงนามในปฏิญญาเซบูว่าด้วยการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2558

3. ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 ที่ประเทศสิงคโปร์ เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ได้เห็นพ้องให้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนเพื่อรองรับการดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อส่งเสริมการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

4. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน หรือเอเอสซีซี มีเป้าหมายประการแรกที่จะทำให้เกิดประชาคมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเป็นสังคมที่รับผิดชอบเพื่อก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความเป็นเอกภาพในหมู่ประชาชาติและประชาชนอาเซียน โดยเสริมสร้างอัตลักษณ์ร่วมกัน สร้างสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชาชนมีส่วนร่วม โดยมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่และสวัสดิการของประชาชนดีขึ้น

5. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนตอบสนองต่อความต้องการของภูมิภาคในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยดำเนินกิจกรรมที่เน้นการให้ความสำคัญกับประชาชนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อบูรณาการและพัฒนาอย่างยั่งยืน ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนจะช่วยสนับสนุนการสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งสำหรับความเข้าใจอันดี การเป็นเพื่อนบ้านที่ดีและการแบ่งปันความรับผิดชอบ

6. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนถูกกำหนดลักษณะโดยวัฒนธรรมที่ยึดหยุ่น ยึดมั่นในหลักการ มีความร่วมมือ มีความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อส่งเสริมการพัฒนามนุษย์และสังคม เศรษฐกิจในเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ความเท่าเทียมทางเพศ การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและการส่งเสริมความยุติธรรมทางสังคม

7. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนเคารพในความแตกต่างทางวัฒนธรรม ภาษา และศาสนาของประชาชนอาเซียน จึงได้เน้นคุณค่าร่วมกันท่ามกลางความเป็นเอกภาพในความหลากหลาย โดยปรับให้เข้ากับสถานการณ์โอกาส และสิ่งท้าทายในปัจจุบัน

8. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนให้ความสำคัญกับมิติทางสังคมในเรื่องการลดช่องว่างการพัฒนา โดยบริหารจัดการความแตกต่างทางการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน

9. ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนครอบคลุมคุณลักษณะดังนี้ ก. การพัฒนามนุษย์ ข. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม ค. ความยุติธรรมและสิทธิ ง. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม จ. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ฉ. การลดช่องว่างการพัฒนา

เพลงประจำอาเซียน

เพลงประจำอาเซียนใช้เปิดในกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนการเสริมสร้างอัตลักษณ์และเชื่อมโยงอาเซียนเข้าไว้ด้วยกัน โดยก่อนหน้านี้จะใช้เพลงประจำอาเซียนในปัจจุบัน มีการใช้เพลง ASEAN Song of Unity หรือ ASEAN Oh ASEAN ของฟิลิปปินส์มาก่อน แต่ใช้เปิดในวงประชุมคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยวัฒนธรรมและสนเทศเท่านั้น ต่อมาใช้เพลง ASEAN Our Way ของมาเลเซีย และเพลง Rise ของสิงคโปร์ในการประชุมสุดยอดอาเซียนที่มาเลเซียและสิงคโปร์

อย่างไรก็ตาม การมีเพลงประจำอาเซียนต้องดำเนินการตามกฎหมายอาเซียน และเพื่อให้ทันการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ประเทศไทยจึงได้รับความไว้วางใจจากประเทศสมาชิกให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันเพลงประจำอาเซียน และคณะกรรมการจากประเทศสมาชิกอาเซียนและจากญี่ปุ่น จีน ออสเตรเลีย มีมติเป็นเอกฉันท์เลือกเพลง The ASEAN Way ของไทยเป็นเพลงประจำอาเซียน

เพลง The ASEAN Way ประพันธ์โดยกิตติคุณ สดประเสริฐ (ทำนองและเรียบเรียง) สำเภา ไตรอุดม (ทำนอง) และพะยอม วลัยพัชรา (เนื้อร้อง) มีเนื้อร้องดังนี้

The ASEAN Way

Raise our flag high, sky high
Embrace the pride in our heart
ASEAN we are bonded as one
Look'in out to the world.

For peace, our goal from the very start
And prosperity to last.

We dare to dream we care to share.

Together for ASEAN

we dare to dream,
we care to share for it's the way of ASEAN.

ส่วนเนื้อร้องภาษาไทยประพันธ์โดยสุรภัส สุขเสวี มีเนื้อร้องดังนี้

วิถีแห่งอาเซียน

พลีลู่ลม โบกสะบัด

ได้หมู่ธงปลิวไสว

สัญญาณแห่งสัญญาทางใจ

วันที่เรามาพบกัน

อาเซียนเป็นหนึ่งในสิ่งที่ใจเราปรารถนา

เราพร้อมเดินหน้าไปทางนั้น

หล่อหลอมจิตใจ

ให้เป็นหนึ่งเดียว

อาเซียนยึดเหนี่ยวสัมพันธ์

ให้สังคมนี้

มีแต่แบ่งปัน

เศรษฐกิจมั่นคงก้าวไกล

●● เลขาธิการอาเซียน

เลขาธิการอาเซียนคือ ตำแหน่งผู้บริหารสำนักเลขาธิการอาเซียน (ตั้งอยู่ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานและการติดต่อกันระหว่างประเทศสมาชิก ผู้ดำรงตำแหน่งนี้จะถูกคัดเลือกจากประเทศสมาชิก โดยหมุนเวียนกันจนครบทั้ง 10 ประเทศตามลำดับอักษร และได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมสุดยอดอาเซียน มีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี และมีผู้ช่วยคือ รองเลขาธิการอาเซียน 4 คน (สองคนจากประเทศสมาชิกตามลำดับอักษร อีกสองคนคัดเลือกตามความสามารถ มีข้อแม้ว่าทั้งสี่คนห้ามเป็นคนสัญชาติเดียวกัน และต้องไม่มีสัญชาติเดียวกับเลขาธิการอาเซียน) มีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี

รายนามเลขาธิการอาเซียนและวาระการดำรงตำแหน่งมีดังนี้

1. H.R. Darsono จากอินโดนีเซีย (7 มิถุนายน พ.ศ.2519-18 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2521)
2. Umarjadi Notowijono จากอินโดนีเซีย (19 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2521-30 มิถุนายน พ.ศ.2521)
3. Datuk Ali Bin Abdullah จากมาเลเซีย (10 กรกฎาคม พ.ศ.2521-30 มิถุนายน พ.ศ.2523)
4. Narciso G. Reyes จากฟิลิปปินส์ (1 กรกฎาคม พ.ศ.2523-1 กรกฎาคม พ.ศ.2525)
5. Chan Kai Yau จากสิงคโปร์ (18 กรกฎาคม พ.ศ.2525-15 กรกฎาคม พ.ศ.2527)
6. แผน วรณเมธี จากไทย (16 กรกฎาคม พ.ศ.2527-15 กรกฎาคม พ.ศ.2529)
7. Roderick Yong จากบรูไน (16 กรกฎาคม พ.ศ.2529-16 กรกฎาคม พ.ศ.2532)
8. Rusli Noor จากอินโดนีเซีย (17 กรกฎาคม พ.ศ.2532-1 มกราคม พ.ศ.2536)
9. Dato Ajit Singh จากมาเลเซีย (1 มกราคม พ.ศ.2536-31 ธันวาคม พ.ศ.2540)
10. Rodolfo C. Severino Jr. จากฟิลิปปินส์ (1 มกราคม พ.ศ.2541-31 ธันวาคม พ.ศ.2545)
11. Ong Keng Yong จากสิงคโปร์ (1 มกราคม พ.ศ.2546-31 ธันวาคม พ.ศ.2550)
12. สุรินทร์ พิศสุวรรณ จากไทย (1 มกราคม พ.ศ.2551-ปัจจุบัน)

การประชุมสุดยอดอาเซียน

การประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) ที่จัดขึ้นในแต่ละครั้งจะมีตัวแทนจากประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศ ร่วมหารือเพื่อบรรลุข้อตกลงในเรื่องต่างๆร่วมกัน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ครั้งที่ 1 วันที่ 23-24 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2519 ที่เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย

มีการลงนามความร่วมมือกันในเอกสาร 3 ฉบับ คือ “ปฏิญญาสมานฉันท์อาเซียน” “สนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” และ “ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งสำนักเลขาธิการอาเซียน”

ครั้งที่ 2 วันที่ 4-5 สิงหาคม พ.ศ.2520 ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย

เป็นการประชุมเนื่องในโอกาสก่อตั้งอาเซียนครบ 10 ปี โดยเน้นย้ำถึงความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนให้มีความมั่นคงแข็งแรงขึ้น รวมถึงการมุ่งพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศอื่นๆนอกภูมิภาคด้วย

ครั้งที่ 3 วันที่ 14-15 ธันวาคม พ.ศ.2530 ที่กรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์

มีการออก “ปฏิญญามะนิลาปี 2530” และประกาศให้ปี พ.ศ. 2535 (ครบรอบ 25 ปีอาเซียน) เป็นปีการท่องเที่ยวอาเซียน มีการหารือกันเรื่องเขตปลอดอากรนิวเคลียร์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงประเด็นเรื่องสันติภาพ เสรีภาพ และความเป็นกลาง

ครั้งที่ 4 วันที่ 27-29 มกราคม พ.ศ.2535 ที่ประเทศสิงคโปร์

มีการออก “ปฏิญญาสิงคโปร์” และหารือกันเรื่องความร่วมมือกันระหว่างอาเซียนกับสหประชาชาติและองค์กรระหว่างประเทศในการตกลงกันเรื่องสันติภาพ นอกจากนี้ยังพิจารณาเรื่องการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียนด้วย

ครั้งที่ 5 วันที่ 14-15 ธันวาคม พ.ศ.2538 ที่กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

มีการออก“ปฏิญญาสุดยอดกรุงเทพฯ”และลงนามในเอกสารอีก 2 ฉบับ คือ “สนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” “ความตกลงอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านทรัพยากรทางปัญญา”

ครั้งที่ 6 วันที่ 15-16 ธันวาคม พ.ศ.2541 ที่กรุงเทพมหานคร เวียดนาม

มีการออก“ปฏิญญาฮานอย”และประกาศ“การจัดตั้งเขตลงทุนอาเซียน” รับรอง“แผนปฏิบัติการฮานอย” เพื่อให้อาเซียนบรรลุวิสัยทัศน์อาเซียนในปี พ.ศ. 2563

ครั้งที่ 7 วันที่ 5-6 พฤศจิกายน พ.ศ.2544 ที่กรุงบันดาร์เสรี- เบกาวัน ประเทศบรูไนดารุสซาลาม

มีการออก“ปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการดำเนินการร่วมกันในการต่อต้านการก่อการร้าย” ปรับปรุง“แผนปฏิบัติการฮานอย” สนับสนุนให้จัดตั้ง“แผนงานเพื่อการรวมตัวอาเซียน” และ“สภาที่ปรึกษาธุรกิจอาเซียน”

ครั้งที่ 8 วันที่ 4-5 พฤศจิกายน พ.ศ.2545 ที่กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา

ที่ประชุมได้ลงนามความตกลงด้านการท่องเที่ยวอาเซียน และเน้นย้ำเรื่อง การต่อต้านการก่อการร้าย การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และให้ความสำคัญกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากที่สุดในการรวมตัวอาเซียน

ครั้งที่ 9 วันที่ 7-8 ตุลาคม พ.ศ.2546 ที่บาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย

มีการประกาศ“ปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน II” หรือ“ความร่วมมือ บาห์ลี II” ว่าด้วยการจัดตั้งประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบไปด้วยประชาคมการเมือง และความมั่นคงอาเซียน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน พร้อมทั้งรับรอง“แผนปฏิบัติการประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน”

ครั้งที่ 10 วันที่ 29-30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2547 ที่เวียงจันทน์ ประเทศลาว

ที่ประชุมได้ลงนาม “แผนปฏิบัติการเวียงจันทน์” พร้อมทั้งรับรอง “แผนปฏิบัติการประชาคมความมั่นคงอาเซียน” และ “แผนปฏิบัติการประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน” และจัดตั้งกองทุนอาเซียนเพื่อการพัฒนา

ครั้งที่ 11 วันที่ 12-14 ธันวาคม พ.ศ. 2548 ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย

ที่ประชุมได้ลงนาม “ปฏิญญาควาลาลัมเปอร์ว่าด้วยการจัดทำกฎบัตรอาเซียน” และยกร่างกฎบัตรอาเซียน

ครั้งที่ 12 วันที่ 9-15 มกราคม พ.ศ. 2550 ที่เมืองเซบู ประเทศ ฟิลิปปินส์

ที่ประชุมได้ลงนาม “ปฏิญญาเซบูเพื่อมุ่งไปสู่ประชาคมที่มีความเอื้ออาทรและแบ่งปันที่เป็นหนึ่งเดียว” “ปฏิญญาเซบูว่าด้วยการเร่งจัดตั้งประชาคมภายในปี พ.ศ. 2558” และ “ปฏิญญาเซบูว่าด้วยแผนงานเรื่องกฎบัตรอาเซียน”

ครั้งที่ 13 วันที่ 18-22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ที่ประเทศสิงคโปร์

มีการออก “ปฏิญญาสิงคโปร์ว่าด้วยกฎบัตรอาเซียน” พร้อมทั้งรับรอง “ปฏิญญาแผนงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” และ “กฎบัตรอาเซียน” ในวาระครบรอบ 40 ปีอาเซียน

ครั้งที่ 14 วันที่ 26 กุมภาพันธ์-1 มีนาคม พ.ศ. 2552 ที่ชะอำ หัวหิน พัทธยา ประเทศไทย

ที่ประชุมได้ลงนาม “ปฏิญญาชะอำ-หัวหิน ว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2552-2558” และรับรอง “แผนงานข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียนฉบับที่สอง พ.ศ. 2552-2558” “แผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน” “แผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน”

ครั้งที่ 15 วันที่ 23-25 ตุลาคม พ.ศ.2552 ที่อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประเทศไทย

มีการหารือกันเรื่อง “เชื่อมโยงประชาคม สร้างเสริมประชาชน” และรับรอง “อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสมัยที่ 15” “ปฏิญญาชะอำ-หัวหิน ว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมือด้านการศึกษาเพื่อบรรลุประชาคมอาเซียนที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน” “แถลงการณ์ผู้นำอาเซียนว่าด้วยการเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมในอาเซียน” “แถลงการณ์ชะอำ-หัวหิน ว่าด้วยความร่วมมือเกี่ยวกับความมั่นคงด้านอาหาร และการพัฒนาพลังงานชีวภาพในกรอบอาเซียนกับประเทศ+3” “แถลงการณ์ชะอำ-หัวหิน ว่าด้วยการจัดการภัยพิบัติของการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก”

ครั้งที่ 16 วันที่ 8-9 เมษายน พ.ศ.2553 ที่กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม

มีการหารือกันเรื่อง “มุ่งสู่ประชาคมอาเซียน: จากวิสัยทัศน์สู่การปฏิบัติ” “การจัดทำแผนแม่บทว่าด้วยการเสริมสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงในภูมิภาค” และลงนามในพิธีสารว่าด้วยกลไกระงับข้อพิพาทของกฎบัตรอาเซียน

ครั้งที่ 17 วันที่ 28-30 ตุลาคม พ.ศ.2553 ที่กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม

มีการหารือกันเรื่อง “ก้าวสู่ความเป็นหนึ่งเดียวกันของอาเซียน: จากความปรารถนาสู่ปฏิบัติการ” พร้อมทั้งประกาศปฏิญญาฮานอย ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองสิทธิสตรีและเด็กในภูมิภาคอาเซียน ตกลงจะจัดตั้งคณะกรรมการประสานงานระหว่างกันอาเซียนเพื่อประสานและกำกับดูแลการปฏิบัติงาน ลงความเห็นที่จะรับสหรัฐกับรัสเซียเข้าเป็นสมาชิกของการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออกอย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี พ.ศ.2555 เป็นต้นไป

ครั้งที่ 18 วันที่ 7-8 พฤษภาคม พ.ศ.2554 ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย

มีการหารือกันเรื่อง “ความจำเป็นในการบรรลุถึงความเป็นประชาคมอาเซียน”

โดยมีจุดมุ่งหมายให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง และมีบทบาทสำคัญอยู่ในประชาคมโลกภายในปีพ.ศ.2565 มีการเสนอให้เตรียมร่างปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยประชาคมอาเซียนในประชาคมแห่งประชาชาติโลกเพื่อลงนามในที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 19

ครั้งที่ 19 วันที่ 17-19 พฤศจิกายน พ.ศ.2554 ที่เกาะบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย

ที่ประชุมได้ลงนามใน“ปฏิญญาบาหลีว่าด้วยประชาคมอาเซียนในประชาคมโลก” “ปฏิญญาว่าด้วยความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของอาเซียนในความหลากหลายสู่การสร้างความแข็งแกร่งให้ประชาคมอาเซียน” และมีมติให้จัดตั้งศูนย์ประสานงานอาเซียนเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและจัดการกับผลกระทบจากภัยพิบัติ

ครั้งที่ 20 วันที่ 3-4 เมษายน พ.ศ.2555 ที่กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา

ที่ประชุมได้ลงนามใน“กำหนดการพนมเปญว่าด้วยการสร้างประชาคมอาเซียน” “แถลงการณ์พนมเปญประชาคมเดียว พรหมลิขิตเดียว” และ“แถลงการณ์ว่าด้วยการสร้างอาเซียนเป็นเขตปลอดยาเสพติดในปีพ.ศ. 2558”

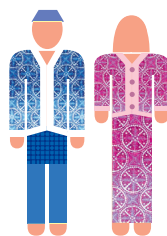
Part 2

สมาชิกอาเซียน

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

(Republic of Indonesia)

อินโดนีเซียประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่ต่างๆ เกือบ 18,000 เกาะ ตามเกาะต่างๆ มีภูเขาสูงอยู่ โดยบริเวณภูเขาจะมีภูเขาไฟ

ที่นี่เคยเป็นที่ตั้งของอาณาจักรศรีวิชัยในช่วงพุทธศตวรรษที่ 13-18 ซึ่งครอบคลุมคาบสมุทรมลายู เกาะชวา เกาะสุมาตรา ช่องแคบมะละกา ช่องแคบซุนดาในอินโดนีเซีย และบริเวณภาคใต้ของไทย

ในอดีต อินโดนีเซียมีความเจริญรุ่งเรืองมาก ก่อนตกอยู่ภายใต้การปกครองของเนเธอร์แลนด์นานประมาณ 300 ปี และเคยตกอยู่ภายใต้การปกครองของญี่ปุ่นในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2

อินโดนีเซียประกาศเอกราชในวันที่ 17 สิงหาคม พ.ศ. 2488 เมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามและประกาศยอมจำนนต่อฝ่ายพันธมิตร แต่เนเธอร์แลนด์ไม่ยอมรับการประกาศเอกราชของอินโดนีเซีย จึงยกกองทัพเข้าปราบปราม แต่ไม่สำเร็จ อังกฤษจึงเข้ามาช่วยไกล่เกลี่ย โดยให้ทั้งสองฝ่ายลงนามในข้อตกลงลิงกัตจาติ (Linggadati Agreement) เมื่อพ.ศ. 2489 โดยเนเธอร์แลนด์ยอมรับอำนาจของรัฐบาลอินโดนีเซียในเกาะชวาและสุมาตรา

อินโดนีเซียได้รับเอกราชจริงๆ ในวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2492 แต่เนเธอร์แลนด์ยังคงไม่ยินยอมให้รวมดินแดนอีเรียนตะวันตกเข้ากับอินโดนีเซีย สหประชาชาติจึงเข้ามาดูแลและเปิดให้มีการแสดงประชามติ ในที่สุดจึงโอนอีเรียนตะวันตกให้อยู่ในความปกครองของอินโดนีเซียเมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2506

เศรษฐกิจ

โครงสร้างเศรษฐกิจของอินโดนีเซียประกอบด้วยการผลิตใน 4 ภาคส่วน ได้แก่ ภาคบริการ ภาคหัตถอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคการทำ

เมืองแร่ ทว่าตลอดครึ่งหลังทศวรรษ 2540 อินโดนีเซียต้องประสบกับปัญหาความไม่สงบทางการเมืองในประเทศ และภัยพิบัติจากคลื่นสึนามิ แผ่นดินไหวภูเขาไฟโคลน และน้ำท่วม ซึ่งล้วนส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ประกอบกับประเทศมีประชากรจำนวนมาก ทำให้รายได้ประชาชาติของอินโดนีเซียค่อนข้างต่ำ

อย่างไรก็ตาม อินโดนีเซียถือเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยเป็นประเทศที่มีป่าไม้มากที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันปิโตรเลียม ซึ่งทำรายได้ให้ประเทศมากที่สุดในด้านเกษตรกรรม มีการปลูกพืชแบบขั้นบันได พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ยาสูบ ข้าวโพด เครื่องเทศ

อินโดนีเซียเป็นประเทศคู่ค้าอันดับที่ 3 ในอาเซียน รองจากมาเลเซีย และสิงคโปร์ และเป็นคู่ค้าลำดับที่ 8 ของการค้าไทยกับโลก สินค้าที่นำเข้าจากไทย ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำตาลทราย น้ำมันสำเร็จรูป ผลิตภัณฑ์พลาสติก เป็นต้น สินค้าที่ไทยนำเข้าจากอินโดนีเซีย ได้แก่ ถ่านหิน เครื่องจักรไฟฟ้า สินแร่ โลหะต่างๆ เป็นต้น

วัฒนธรรม

ประชากรของอินโดนีเซียมีหลากหลายเชื้อชาติ ได้แก่ ชาวชวา 40.6 เปอร์เซ็นต์ ชุนดา 15 เปอร์เซ็นต์ มาดู 3.3 เปอร์เซ็นต์ มาเลย์ 7.5 เปอร์เซ็นต์ และอื่นๆ 26 เปอร์เซ็นต์ ใช้ภาษาบาฮาซาอินโดนีเซียเป็นภาษาราชการ คนในประเทศพูดภาษาอังกฤษ ดัตช์ และภาษาพื้นเมืองกว่า 583 ภาษา

เรื่องน่ารู้

มหาสถูปปรัมพูโร หรือบรมพูโร เป็นศาสนสถานของศาสนาพุทธนิกายมหายาน และเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของประเทศอินโดนีเซีย ตั้งอยู่ในภาคกลางของเกาะชวา สร้างขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 14 ในสมัยของกษัตริย์ราชวงศ์ไศเรนทรา แห่งอาณาจักรศรีวิชัย องค์การยูเนสโกได้ประกาศให้เป็นมรดกโลกในปีพ.ศ. 2534

เหตุการณ์สำคัญ

2547 • 26 ธันวาคม 2547

สิ้นนามิถล่มชายฝั่งมหาสมุทรอินเดีย คร่าชีวิตผู้คนกว่า 130,000 คน

2545 • 9 ธันวาคม 2545

รัฐบาลอินโดนีเซียและกลุ่มแบ่งแยกดินแดนอาเจะห์ ลงนามในข้อตกลงหยุดยิง

2518 • 7 ธันวาคม 2518

อินโดนีเซียบุกยึดติมอร์ตะวันออก หลังจากติมอร์ได้รับอิสรภาพจากโปรตุเกสไม่นาน

2512 • 14 กรกฎาคม 2512

ปาปัวตะวันตกรวมเข้ากับประเทศอินโดนีเซีย และเปลี่ยนชื่อเป็นอีเรียนายาในปี 2516

2506 • 17 มีนาคม 2506

ภูเขาไฟภูเขาฟูจิระเบิด

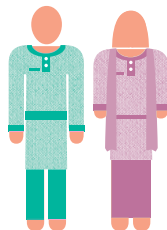
2493 • 25 เมษายน 2493

หมู่เกาะโมลุกกะประกาศอิสรภาพจากอินโดนีเซีย และเริ่มสงครามแบ่งแยกดินแดน

2492 • 27 ธันวาคม 2492

เนเธอร์แลนด์ประกาศยอมรับความเป็นเอกราชของประเทศอินโดนีเซีย

ประเทศมาเลเซีย (Malaysia)

ด้วยภูมิศาสตร์ของประเทศมาเลเซียที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดจากเส้นศูนย์สูตรข้ามมหาสมุทรอินเดียระหว่างเดือนพฤษภาคมถึงเดือนสิงหาคม ส่วนลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดข้ามทะเลจีนระหว่างเดือนพฤศจิกายนถึงเดือนเมษายน ลมมรสุมทั้งสองนี้จะมาบรรจบกันที่คาบสมุทรมลายูหรือบริเวณหมู่เกาะในมาเลเซีย เรือที่แล่นมาจากเมืองจีนก็จะแล่นลงมาทางใต้ตามลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนเรือที่มาจากอินเดียก็จะมาทางตะวันออกเฉียงใต้ตามลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ดังนั้นคาบสมุทรมลายูและฝั่งทะเลทางตะวันตกเฉียงเหนือของบอร์เนียวจึงเหมาะที่จะเป็นเมืองท่าที่จอดพักการเดินทางจากอินเดียไปยังจีน ด้วยปัจจัยดังกล่าวทำให้ประเทศมาเลเซียเป็นเมืองท่าที่มั่งคั่งมาแต่อดีต

นอกจากจะเป็นเมืองท่าทางการค้าแล้ว ยังเป็นเมืองจุดบรรจบผสมผสานระหว่างอารยธรรม ศาสนา และวัฒนธรรม มาเลเซียเป็นอีกประเทศหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีผู้คนจากหลากหลายเชื้อชาติเข้ามาตั้งรกราก ทั้งชาวมลายู ชาวอินเดีย ชาวจีน ชาวยุโรป

ประเทศมาเลเซียใช้ระบบการปกครองแบบสหพันธรัฐ แบ่งออกเป็น 13 รัฐ มีเจ้าผู้ครองรัฐเป็นประมุข บางรัฐจะเรียกตำแหน่งเจ้าผู้ครองรัฐว่าสุลต่าน (Sultan)

เศรษฐกิจ

มาเลเซียมีบทบาทสำคัญในตลาดโลก โดยเป็นแหล่งผลิตยางพาราและปาล์มที่สำคัญ มาเลเซียใช้หลักการ Islam Hadhari หรือมุสลิมสายกลาง ซึ่งเป็นแนวทางส่งเสริมเสถียรภาพระหว่างประเทศ โดยเน้นการสร้างความก้าวหน้าและการพัฒนาการศึกษา การใช้หลักธรรมาภิบาล ตลอดจนการอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคมที่มีหลากหลายเชื้อชาติและศาสนา จากการดำเนินนโยบายดังกล่าว ถือได้ว่ามาเลเซียประสบความสำเร็จ เพราะสามารถสร้างบทบาทให้เป็นที่ยอมรับ

ในฐานะผู้นำประเทศกำลังพัฒนาและเป็นประเทศมุสลิมสายกลางที่ดำเนินนโยบายสอดคล้องกับประเทศตะวันตก

นอกจากนี้มาเลเซียยังให้ความสำคัญกับการสร้างความสัมพันธ์แบบทวิภาคีกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศอื่นๆ ในเอเชีย แอฟริกา ตะวันออกกลาง ละตินอเมริกา ยุโรป และสหรัฐอเมริกา

สินค้าส่งออกจากไทยที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า น้ำมันสำเร็จรูป เคมีภัณฑ์ ข้าว เม็ดพลาสติก เป็นต้น สินค้าที่ไทยนำเข้าจากมาเลเซีย คือน้ำมันดิบ คอมพิวเตอร์ เครื่องจักร เคมีภัณฑ์

วัฒนธรรม

ประชากรนับถือศาสนาอิสลาม 55 เปอร์เซ็นต์ ศาสนาพุทธ 25 เปอร์เซ็นต์ ศาสนาคริสต์ 13 เปอร์เซ็นต์ ศาสนาฮินดู 7 เปอร์เซ็นต์ และลัทธิพื้นเมือง 4 เปอร์เซ็นต์ มาเลเซียบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ และผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามจะมีสิทธิพิเศษคือ ได้รับเงินอุดหนุนทางด้านการศึกษา สาธารณสุข การคลอดบุตร งานแต่งงาน และงานศพ

เรื่องน่ารู้

มาเลเซียเป็นประเทศที่มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีอยู่ในอันดับ 3 ของอาเซียน มีปริมาณสำรองน้ำมันมากเป็นอันดับ 3 และก๊าซธรรมชาติมากเป็นอันดับ 2 ของเอเชีย-แปซิฟิก นอกจากนี้มาเลเซียยังตั้งเป้าหมายเป็น “ประเทศพัฒนาแล้ว” ในปีพ.ศ. 2563

เหตุการณ์สำคัญ

2532 • 2 ธันวาคม 2532

พรรคคอมมิวนิสต์มลายาเซ็นสัญญาสันติภาพกับรัฐบาลมาเลเซีย

2524 • 16 กรกฎาคม 2524

ดร.มหาเธร์ โมฮัมหมัด ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสมัยแรก และดำรงตำแหน่งนานถึง 22 ปี

2506 • 16 กันยายน 2506

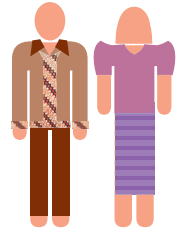
สหพันธ์มลายู ซาบาห์ ซาราวัก และสิงคโปร์ รวมตัวกันเป็นสหพันธ์มาเลเซีย

2500 • 31 สิงหาคม 2500

สหพันธ์มลายูได้รับอิสรภาพจากอังกฤษ

●● สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

(Republic of the Philippines)

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ประกอบด้วยเกาะจำนวน 7,107 เกาะ ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิก ถือเป็นประเทศที่มีพรมแดนทางทะเลที่ติดต่อกันยาวมากที่สุดในโลก ในอดีตฟิลิปปินส์เป็นดินแดนที่มีการช่วงชิงของเจ้าอาณานิคมหลายประเทศ อาทิ อังกฤษ จีน ฮอลันดา ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น โปรตุเกส รวมทั้งสเปน สหรัฐอเมริกา ทำให้วัฒนธรรมของประเทศเหล่านี้มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมของฟิลิปปินส์

เฟอร์ดินานด์ มาเจลลัน นักเดินเรือชาวโปรตุเกสมาถึงหมู่เกาะฟิลิปปินส์ในปี พ.ศ. 2064 ต่อมาเมื่อปี 1565 เดเลกัสปี มาถึงฟิลิปปินส์ในปี พ.ศ. 2108 และตั้งชุมชนชาวสเปนซึ่งพัฒนามาเป็นอาณานิคมในเวลาต่อมา ฟิลิปปินส์ได้รับเอกราชในวันที่ 4 กรกฎาคม พ.ศ. 2489 ภายหลังจากการตกเป็นอาณานิคมของสเปนและสหรัฐอเมริกา

วัฒนธรรม

ฟิลิปปินส์เป็นอีกประเทศที่เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม อุดมลักษณะทางวัฒนธรรมและอารยธรรมของชาวฟิลิปปินส์เกิดขึ้นจากการหลอมรวมกันของหลายชนเผ่า เช่น ชนเผ่า Negritos เป็นกลุ่มชนพื้นเมืองของฟิลิปปินส์ ปัจจุบันมีเหลือไม่เกิน 30,000 คน ส่วนพวกประชากรลูกผสมที่เรียกว่า Mestizo มีอยู่ร้อยละ 2 นอกจากนี้ยังมีชาวจีนคิดเป็นร้อยละ 3 และประชากรอีกหลายเชื้อชาติจากทุกทวีป จึงจัดได้ว่าประเทศฟิลิปปินส์เป็นประเทศที่มีชนกลุ่มต่างๆ หลากหลายมากที่สุดประเทศหนึ่งในเอเชีย

ประเทศฟิลิปปินส์มีการใช้ภาษามากกว่า 170 ภาษา โดยเกือบทั้งหมดนั้นเป็นตระกูลภาษาช่อย่อยมาลาโย-โพลินีเซียนตะวันตก รัฐธรรมนูญได้ระบุให้ภาษาฟิลิปีโน (ตากาล็อก) และภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่ใช้กันมากมีทั้งหมด 8 ภาษา ได้แก่ ภาษาสเปน ภาษาจีน

ฮกเกี้ยน ภาษาจีนแต้จิ๋ว ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาซินด์ ภาษาปัญจาบ ภาษาเกาหลี และภาษาอาหรับ

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันชาวฟิลิปปินส์มีการใช้ภาษาที่เรียกว่า ทากลิต (Tagalog + English) คือพูดตากาล็อกร่วมกับภาษาอังกฤษ ผสมกันไปในประโยคสนทนา แต่เป็นที่เข้าใจกันในหมู่ประชาชน

เศรษฐกิจ

ฟิลิปปินส์มีรายได้จากการค้าแรงงานในต่างแดนสูงที่สุดเป็นอันดับ 3 ของโลก เนื่องจากชาวฟิลิปปินส์มีทักษะทางภาษาอังกฤษและภาษาสเปน ทำให้เป็นข้อได้เปรียบแรงงานในประเทศอาเซียนอื่นๆ ประเทศที่ชาวฟิลิปปินส์นิยมไปทำงานคือ สหรัฐอเมริกา ซึ่งส่วนใหญ่ไปเป็นพยาบาล วิศวกร นักดนตรี และธุรกิจด้านการบริการ

สินค้าส่งออกของฟิลิปปินส์ ได้แก่ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล และอุปกรณ์ ทรัพยากรเชื้อเพลิง และปาล์ม ในขณะเดียวกัน ฟิลิปปินส์ก็เร่งส่งเสริมการส่งออกให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ทั้งในภาคสินค้าเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมอาหารเพื่อการส่งออก อาหารฮาลาล เพื่อทดแทนการส่งออกสินค้าประเภทยานยนต์อิเล็กทรอนิกส์ ที่มีความต้องการชะลอลงในอนาคต ฟิลิปปินส์อาจเป็นคู่แข่งในการส่งออกผลิตภัณฑ์อาหารกับไทย

เรื่องน่ารู้

ฟิลิปปินส์เคยมีความผูกพันแน่นแฟ้นกับสหรัฐอเมริกามากที่สุด จนกล่าวกันว่า ฟิลิปปินส์เป็นรัฐที่ 51 ของสหรัฐอเมริกา เนื่องจากช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 สหรัฐฯได้ให้ความช่วยเหลือทางทหาร เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม แก่ฟิลิปปินส์เป็นอันมาก

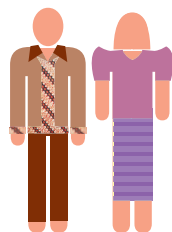
เหตุการณ์สำคัญ

- 2549** • 17 กุมภาพันธ์ 2549
โคลนถล่มที่เกาะเลย์เต
- 2534** • 15 มิถุนายน 2534
ภูเขาไฟพินาตูกะระเบิด
- 2534** • 5 พฤศจิกายน 2534
พายุโซนร้อนเทลมพัดถล่มเกาะซามาและเกาะเลย์เต
- 2519** • 16 สิงหาคม 2519
เกิดสึนามิครั้งใหญ่ถล่มชายหาดอ่าวโมโร เกาะมินดาเนา คร่าชีวิตผู้คนกว่า 8,000 คน
- 2508** • 30 ธันวาคม 2508
เฟอร์ดินานด์ มาร์กอส ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสมัยแรก และประกาศสนับสนุนการทำสงครามในเวียดนามของสหรัฐฯ
- 2489** • 25 กรกฎาคม 2489
ฟิลิปปินส์ได้รับอิสรภาพจากสหรัฐอเมริกา

สาธารณรัฐสิงคโปร์

(Republic of Singapore)

สิงคโปร์เป็นประเทศที่สามารถพัฒนาประเทศได้อย่างรวดเร็ว ภายในระยะเวลาสี่ทศวรรษ สิงคโปร์ก็ก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศที่มีเสถียรภาพมากที่สุดประเทศหนึ่งในเอเชีย แม้สิงคโปร์จะไม่มีทรัพยากรธรรมชาติมากนัก แต่ด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่มุ่งเน้นพัฒนาทรัพยากรบุคคล ให้มีความรอบรู้ทั้งด้านเทคโนโลยี ควบคู่กับการปลูกฝังค่านิยมเรื่องความมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย และมีเป้าหมายในการพัฒนาตนเองและประเทศอย่างชัดเจน ทำให้สิงคโปร์เป็นประเทศที่มีศักยภาพทั้งทางเศรษฐกิจและการศึกษา จึงถือได้ว่าสิงคโปร์เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วครบทุกด้าน

ในอดีต สิงคโปร์เป็นประเทศอาณานิคมของโปรตุเกส ฮอลันดา อังกฤษ และญี่ปุ่น ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม แม้ช่วงประวัติศาสตร์ของสิงคโปร์จะเคยอยู่ในห้วงการปกครองของอาณานิคมหลากหลายประเทศก็ตาม แต่เมื่อสิงคโปร์ได้รับเอกราชเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2508 กลับใช้เวลาพัฒนาประเทศเพียงไม่นานก็สามารถนำพาประเทศให้เป็นหนึ่งได้อย่างเต็มภาคภูมิ โดยเฉพาะในสมัยการบริหารของนายกรัฐมนตรี ลี กวน ยู

เศรษฐกิจ

สิงคโปร์เป็นผู้กลั่นน้ำมันรายใหญ่เป็นอันดับ 2 รองจากสหรัฐอเมริกา และตั้งเป้าหมายว่าจะเป็นศูนย์กลางการวิจัยเทคโนโลยีทางการแพทย์สมัยใหม่อย่างเรื่องสเต็มเซลล์อีกด้วย รายได้หลักของสิงคโปร์มาจากการส่งออกน้ำมันและผลิตภัณฑ์ คิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 26.2 ของมูลค่าสินค้าส่งออกที่ผลิตในประเทศ รองลงมาคือ เคมีภัณฑ์ร้อยละ 19.6 และเครื่องใช้ไฟฟ้าร้อยละ 19.2

สำหรับสินค้านำเข้าที่สำคัญคือ เครื่องจักรกล น้ำมัน เคมีภัณฑ์ และอาหาร โดยกว่าครึ่งเป็นการนำเข้ามาเพื่อส่งออกต่อ

วัฒนธรรม

ประชากรสิงคโปร์มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ทั้งชาวจีน (76.5 เปอร์เซ็นต์) ชาวมาเลย์ (13.8 เปอร์เซ็นต์) ชาวอินเดีย (8.1 เปอร์เซ็นต์) และอื่นๆ (1.6 เปอร์เซ็นต์) โดยชาวจีนถือเป็นผู้มีอิทธิพลสูงในภาคธุรกิจ

ด้านศาสนาก็มีความหลากหลายเช่นกัน คือมีทั้งศาสนาพุทธ ศาสนาฮินดู ศาสนาคริสต์ และลัทธิเต๋า นอกจากนี้ยังมีการเสนอให้วิญญูณบรรพบุรุษและมีความเชื่อในเรื่องเทพเจ้าตามธรรมเนียมปฏิบัติดั้งเดิมอีกด้วย

เทศกาลสำคัญของสิงคโปร์ ส่วนมากมีความเกี่ยวข้องกับความเชื่อทางศาสนา เช่น เทศกาลตรุษจีนของชาวจีนเชื้อสายจีน เทศกาลวันศุกร์ศักดิ์สิทธิ์ของชาวคริสต์ เทศกาลวิสาขบูชาของชาวพุทธ เทศกาลฮารีรายอ ซึ่งเป็นการเฉลิมฉลองของชาวมุสลิมหลังการสิ้นสุดพิธีถือศีลอดหรือเราะมะฎอน และเทศกาลที่ปาวลี เทศกาลแห่งแสงสว่างและเป็นงานขึ้นปีใหม่ใหม่ของชาวฮินดูในสิงคโปร์

เรื่องน่ารู้

ชื่อสาธารณรัฐสิงคโปร์เขียนในภาษาของชนชาติต่างๆ ดังนี้

Republic of Singapore (อังกฤษ)

新加坡共和国 (จีน)

Republik Singapura (มาเลย์)

เหตุการณ์สำคัญ

2506 • 31 สิงหาคม 2506

สิงคโปร์ได้รับอิสรภาพจากอังกฤษ

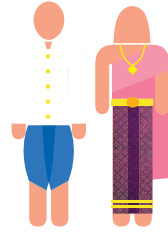
2502 • 3 มิถุนายน 2502

นายลี กวน ยู ขึ้นดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี และอยู่ในตำแหน่งติดต่อกันยาวนานถึง 31 ปี

ราชอาณาจักรไทย

(Kingdom of Thailand)

ดินแดนของประเทศไทยเคยเป็นพื้นที่ของอาณาจักรต่างๆ ในอดีต นักประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่เห็นว่าอาณาจักรสุโขทัยเป็นจุดเริ่มต้นของประวัติศาสตร์ของไทย เรื่อยมาจนถึงอาณาจักรอยุธยา กรุงธนบุรี และกรุงรัตนโกสินทร์

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จักรวรรดินิยมได้คุกคามประเทศต่างๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้สยามยอมเสียดินแดนบางส่วนแก่ฝรั่งเศสและอังกฤษ แลกกับการไม่ต้องตกเป็นอาณานิคมของชาติใด อย่างไรก็ตาม สยามก็ต้องรับอิทธิพลจากประเทศตะวันตกเข้าสู่ประเทศ จนกระทั่งนำไปสู่การปฏิรูปทางสังคมและวัฒนธรรมในเวลาต่อมา

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว สยามเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 1 โดยอยู่ฝ่ายสัมพันธมิตรซึ่งเป็นฝ่ายชนะสงคราม ทำให้ได้รับการยอมรับจากนานาประเทศ นำมาซึ่งการแก้ไขสนธิสัญญาอันไม่เป็นธรรมทั้งหลายเพื่อให้ชาติมีอธิปไตยอย่างแท้จริง

สมัยพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ไทยได้เปลี่ยนการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475

เศรษฐกิจ

ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลาง มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นลำดับที่ 20 ของโลก มีมูลค่าการส่งออกเป็นอันดับที่ 24 ของโลก และมีมูลค่าการนำเข้าเป็นอันดับที่ 23 ของโลก ตลาดนำเข้าสินค้าไทยที่สำคัญได้แก่ ญี่ปุ่น จีน สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สิงคโปร์ ไต้หวัน เกาหลีใต้ ซาอุดีอาระเบีย และอินโดนีเซีย รายได้หลักของประเทศมาจากอุตสาหกรรมส่งออกสินค้าและบริการ การท่องเที่ยว เกษตรกรรม

และทรัพยากรธรรมชาติ

ไทยมีผลผลิตที่หลากหลาย ทั้งสินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรม ซึ่งช่วยลดความผันผวนของเศรษฐกิจ การพัฒนาเศรษฐกิจไทยที่ผ่านมา ทำให้ไทยสามารถแข่งขันในเวทีการค้าระดับโลกได้ แต่ขณะเดียวกันเศรษฐกิจไทยยังมีจุดอ่อนด้านการนำเข้าวัตถุดิบ เช่น ชิ้นส่วน พลังงาน และเทคโนโลยี การผลิตที่พึ่งทรัพยากรมากกว่าองค์ความรู้ ทำให้ยังมีต้นทุนการผลิตที่สูง ด้านการขนส่งที่ขาดการเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบทำให้ต้นทุนการขนส่งมีทุนสูง โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารยังไม่กระจายไปสู่ชนบทอย่างพอเพียง เป็นต้น

สินค้าส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนอุปกรณ์รถยนต์ แผงวงจรไฟฟ้า ยางพารา อัญมณีและเครื่องประดับเม็ดพลาสติก เหล็ก เคมีภัณฑ์ เป็นต้น

สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันดิบ เครื่องจักรและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า เหล็ก เป็นต้น

วัฒนธรรม

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติ ประชาชนไทยนับถือศาสนาพุทธร้อยละ 94.6 ศาสนาอิสลามร้อยละ 4.6 และศาสนาคริสต์ร้อยละ 0.7

ประชากรไทยประกอบด้วยเชื้อสายไทยร้อยละ 75 เชื้อสายจีนร้อยละ 14 และอื่นๆร้อยละ 11 มีภาษาไทยเป็นภาษาราชการ

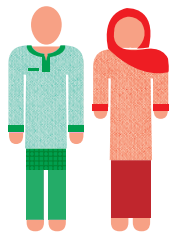
เรื่องน่ารู้

ประเทศไทยมีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 50 ของโลก มีเนื้อที่ 513,115 ตารางกิโลเมตร และมีประชากรมากเป็นอันดับที่ 20 ของโลก คือประมาณ 66 ล้านคน

เหตุการณ์สำคัญ

- 2553** • 13 พฤษภาคม 2553
รัฐบาลไทยปราบผู้ชุมนุมเสื้อแดงที่สี่แยกราช-
ประสงค์
- 2552** • 13 เมษายน 2552
พบผู้ป่วยไข้หวัด 2009 รายแรกในประเทศไทย
- 2551** • 7 ตุลาคม 2551
รัฐบาลไทยปราบผู้ชุมนุมเสื้อเหลือง
- 2549** • 19 กันยายน 2549
เกิดรัฐประหาร นำโดยพลเอก สนธิ บุญยรัตกลิน
- 2540** • 2 กรกฎาคม 2540
วิกฤติเศรษฐกิจ “ต้มยำกุ้ง”
- 2535** • 17 – 19 พฤษภาคม 2535
เหตุการณ์ทางการเมือง “พฤษภาทมิฬ”
- 2516** • 14 ตุลาคม 2516
เหตุการณ์ทางการเมือง “14 ตุลา”
- 2505** • 25 ตุลาคม 2505
มหาวาตภัยแหลมตะลุมพุก

●● บรูไนดารุสซาลาม (Brunei Darussalam)

เนการาบรูไนดารุสซาลาม หรือบรูไน เป็นประเทศที่ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียวในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ชายฝั่งทางด้านเหนือจรดทะเลจีนใต้ พรมแดนทางบกถูกล้อมรอบด้วยรัฐซาราวัก ประเทศมาเลเซีย บรูไนดารุสซาลาม แปลว่า นครแห่งสันติสุข

ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 19 ถึงพุทธศตวรรษที่ 21 บรูไนเรืองอำนาจมาก มีอาณาเขตครอบคลุมส่วนใหญ่ของเกาะบอร์เนียวและส่วนหนึ่งของหมู่เกาะซูลู สินค้าส่งออกที่สำคัญในสมัยนั้น ได้แก่ การบูร พริกไทย และทองคำ

หลังจากนั้น บรูไนเสื่อมอำนาจลงเนื่องจากสเปนและฮอลันดาได้แผ่อำนาจเข้ามา จนในปีพ.ศ. 2431 บรูไนตกอยู่ภายใต้การอารักขาของอังกฤษ และมีการลงนามในสนธิสัญญายินยอมอยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษอย่างสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2449

บรูไนอยู่ภายใต้การอารักขาของอังกฤษนานถึง 95 ปี และได้รับเอกราชเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2527 มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญซึ่งกำหนดให้สุลต่านทรงเป็นทั้งประมุข นายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

เศรษฐกิจ¹

บรูไนเป็นผู้ผลิตน้ำมันรายใหญ่อันดับสามในภูมิภาคอาเซียน รองจากอินโดนีเซียและมาเลเซีย และเป็นผู้ผลิตก๊าซธรรมชาติ LNG อันดับสี่ของโลก จึงมีรายได้หลักจากการส่งออกน้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ คิดเป็นมูลค่ากว่าร้อยละ 90 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด โดยส่งออกไปยังญี่ปุ่น ออสเตรเลีย จีน อินเดีย สิงคโปร์ ไทย และเกาหลีใต้ ในขณะเดียวกัน บรูไนนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค อาหาร และเครื่องจักรอุตสาหกรรม รถยนต์ เครื่องมือ

¹ ข้อมูลเศรษฐกิจจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ บันดาร์เสรีเบกาวัน

เครื่องใช้ไฟฟ้าจากสิงคโปร์ อังกฤษ มาเลเซีย และสหรัฐอเมริกา

นอกเหนือจากอุตสาหกรรมน้ำมัน บรูไนยังมีอุตสาหกรรมอื่นๆ อีก อาทิ อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล โดยรัฐบาลได้เปิดตัวโครงการ Brunei Premium Halal Brand ขึ้น ภายใต้ความร่วมมือกับภาคเอกชนออสเตรเลีย เพื่อยกระดับมาตรฐานสินค้าและอาหารฮาลาลบรูไนสู่ตลาดสากล นอกจากนี้ยังส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมีจุดขายอยู่ที่การเป็นประเทศที่มีความสงบและปลอดภัย และมีนโยบายจะพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางทางการค้า การท่องเที่ยว และการรักษาพยาบาล

ปัจจุบัน บรูไนกำลังพยายามเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจที่พึ่งพาน้ำมันเป็นหลักไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีการคาดการณ์ว่าปริมาณน้ำมันสำรองที่ยืนยันแล้วของบรูไนจะหมดลงในราวปี พ.ศ. 2558 โดยรัฐบาลได้ส่งเสริมให้ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมมีบทบาทมากขึ้น มีมาตรการเปิดเสรีด้านการค้าและสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการลงทุนจากต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม บรูไนยังคงประสบกับอุปสรรคต่างๆ ในการพัฒนาอุตสาหกรรม อาทิ การขาดแคลนช่างฝีมือ ตลาดภายในประเทศที่มีขนาดเล็ก ประกอบกับบรูไนไม่มีแรงงานในประเทศเพียงพอ และต้องอาศัยแรงงานจากต่างประเทศเป็นหลัก

วัฒนธรรม

ศาสนาประจำชาติคือ ศาสนาอิสลาม (67 เปอร์เซ็นต์) ศาสนาอื่นๆ ได้แก่ ศาสนาพุทธ (13 เปอร์เซ็นต์) ศาสนาคริสต์ (10 เปอร์เซ็นต์) และศาสนาฮินดู ชาวบรูไนจะดำเนินชีวิตตามข้อบัญญัติของศาสนาอิสลามและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

เรื่องน่ารู้

ชาวบรูไนจะทักทายด้วยการจับมือเบาๆ แต่สตรีจะไม่ยื่นมือให้ผู้ชายจับ การชี้นิ้วไปที่คนหรือสิ่งของจะใช้นิ้วหัวแม่มือชี้ สตรีจะไม่ให้เท้าชี้ไปทางผู้ชาย และไม่ส่งเสียงหรือหัวเราะเสียงดังเพราะถือว่าไม่สุภาพ

สตรีชาวบรูไนจะแต่งกายมิดชิด นุ่งกระโปรงยาว เสื้อแขนยาว และมีผ้าโพกศีรษะ หลีกเลียงเสื้อผ้าสีเหลือง เพราะถือเป็นสีของพระมหากษัตริย์

เหตุการณ์สำคัญ

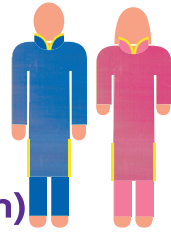
- 2548 • 24 พฤษภาคม 2548
สมเด็จพระราชาธิบดีประกาศปรับคณะรัฐมนตรี
ครั้งสำคัญในรอบ 22 ปี
- 2527 • 1 มกราคม 2527
บรูไนได้รับอิสรภาพจากอังกฤษ
- 2472 • บรูไนสำรวจพบน้ำมันและแก๊สธรรมชาติที่เมือง
เซรีอา ทำให้บรูไนมีฐานะมั่งคั่งอย่างทุกวันนี้

สาธารณรัฐ

สังคมนิยมเวียดนาม

(Socialist Republic of Vietnam)

เวียดนามเคยเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศสตั้งแต่พ.ศ. 2381 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โฮจิมินห์และชาวเวียดนามได้ร่วมกันจัดตั้งขบวนการคอมมิวนิสต์เวียดนามขึ้นเพื่อต่อต้านฝรั่งเศส ในปีพ.ศ. 2497 มีการเจรจาสงบศึก เวียดนามได้รับเอกราชและแบ่งประเทศออกเป็น 2 ฝ่าย คือ เวียดนามเหนือและเวียดนามใต้

โฮจิมินห์ซึ่งเป็นผู้นำเวียดนามเหนือ พยายามล้มล้างโง่ดินห์เลียมและรัฐบาลเวียดนามใต้ที่ต่อต้านคอมมิวนิสต์ เวียดนามเหนือสนับสนุนเวียดกง (กลุ่มประชาชนและชาวนาเวียดนามใต้) ให้ต่อต้านรัฐบาลตนเอง ทั้งสองฝ่ายต่างสู้รบกัน เวียดนามใต้ได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกา ส่วนเวียดกงได้รับการสนับสนุนจากเวียดนามเหนือและสหภาพโซเวียต

ปีพ.ศ. 2506 โง่ดินห์เลียมเสียชีวิต เวียดนามใต้จึงขาดเสถียรภาพทางการเมือง ในปีพ.ศ. 2515 เวียดนามเหนือโจมตีเวียดนามใต้อย่างหนัก สหรัฐอเมริกาทั้งระบอบที่เมืองท่าไฮฟองของเวียดนามเหนือเพื่อช่วยเหลือเวียดนามใต้ ในปีพ.ศ. 2518 เวียดนามใต้แพ้สงคราม เวียดนามเหนือสามารถรวมเวียดนามทั้งสองเข้าเป็นประเทศเดียวกัน ใช้ชื่อประเทศใหม่ว่า “สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม” มีการปกครองด้วยระบอบสังคมนิยมคอมมิวนิสต์

เศรษฐกิจ

เวียดนามมีการปฏิรูปประเทศที่มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง มีการปรับระบบเศรษฐกิจที่ใช้กลไกตลาด ภาคอุตสาหกรรมมีการเติบโตและมีศักยภาพในการส่งออกน้ำมันและสินค้าเกษตร เช่น ข้าว เวียดนามถือเป็นคู่แข่งการส่งออกข้าวที่สำคัญของไทย

อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อของเวียดนามจัดว่าสูงกว่าประเทศอื่นใน

เอเชีย ทั้งนี้เพราะความล่าช้าในการปฏิรูปเศรษฐกิจ สินค้าส่งออกที่สำคัญคือน้ำมันดิบ ถ่านหิน สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป รองเท้า อาหารทะเล ข้าว ผลิตภัณฑ์ไม้ ยางพารา ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และกาแฟ ขณะที่สินค้านำเข้าที่สำคัญคือ วัตถุดิบเพื่อสิ่งทอ เครื่องหนัง เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม จักรยานยนต์

ภายใต้การดำเนินนโยบายโดยมีตั้งแต่ปีพ.ศ. 2529 รัฐบาลเวียดนามได้เร่งปฏิรูประบบเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เศรษฐกิจเวียดนามขยายตัวอย่างรวดเร็ว การดำเนินนโยบายที่เปิดรับการลงทุนจากต่างประเทศมากขึ้น ทำให้ปัจจุบันเวียดนามกลายเป็นแหล่งดึงดูดนักลงทุนจากทั่วโลก ทั้งนี้เพราะเวียดนามมุ่งมั่นพัฒนาประเทศอย่างจริงจัง รัฐบาลส่งเสริมบรรยากาศการลงทุน ทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะพลังงานและแร่ธาตุ เวียดนามมีแหล่งน้ำมันดิบกระจายอยู่ทั่วทุกภาค ทำให้เวียดนามเป็นประเทศผู้ส่งออกน้ำมันดิบอันดับ 3 รองจากมาเลเซียและอินโดนีเซีย นอกจากนี้เวียดนามยังมีก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน ทรัพยากรดิน และน้ำ ทำให้เวียดนามส่งออกผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรในระดับโลกหลายรายการ เช่น ส่งออกพริกไทยเป็นอันดับ 1 ของโลก ข้าวเป็นอันดับ 2 รองจากไทย กาแฟเป็นอันดับ 2 รองจากบราซิล เม็ดมะม่วงหิมพานต์เป็นอันดับ 2 รองจากอินเดีย เป็นต้น

ด้านการลงทุน ไทยจัดเป็นประเทศที่เข้าไปลงทุนในเวียดนามเป็นอันดับที่ 13 กิจกรรมที่นักลงทุนชาวไทยนิยมลงทุน ได้แก่ การท่องเที่ยวและบริการ (โรงแรม รีสอร์ท ที่พักตากอากาศ) ร้านอาหาร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมพลาสติก เป็นต้น

วัฒนธรรม

ประชากรเวียดนามส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์ นับถือศาสนาคริสต์ประมาณ 7 เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือนับถือศาสนาอื่นๆ

อย่างไรก็ดี เวียดนามไม่มีศาสนาประจำชาติ รัฐธรรมนูญเวียดนามบัญญัติให้ประชาชนมีเสรีในการเลือกนับถือศาสนา แต่เมื่อจีนปกครองเวียดนามได้นำลัทธิขงจื๊อเข้ามาเผยแพร่ รวมทั้งลัทธิการบูชาวิญญาณบรรพบุรุษตามธรรมเนียมจีน ทำให้ชาวเวียดนามรับเอาประเพณีการเซ่นไหว้ดวงวิญญาณเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเวียดนาม นอกจากนั้นชาวเวียดนามยังนับถือ

ลัทธิเต๋าและศาสนาพุทธนิกายมหายาน แต่ก็ยังมีชาวเวียดนามอีกจำนวนมากที่เคารพบูชาเทพเจ้าตามความเชื่อถือของบรรพบุรุษ

นอกจากนี้ อิทธิพลของจีนยังปรากฏชัดทั้งในด้านสถาปัตยกรรม อาหาร การกิน จะมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับวัฒนธรรมของจีนมาก และยังมีความหลากหลายของผู้คนของชาวเขาหลากหลายชนเผ่าทางภาคเหนือของเวียดนาม และเมื่อสมัยที่ฝรั่งเศสเข้ามาปกครอง เวียดนามก็ได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมฝรั่งเศสด้วย ได้แก่ ดึกที่อยู่อาศัยที่ดูทันสมัยสไตล์โคโลเนียลที่มีให้พบเห็นมากมาย ดังนั้นวัฒนธรรมต่างๆ ของเวียดนามจึงมีการผสมผสานกันเป็นอย่างดี ทั้งด้านที่อยู่อาศัย เทศกาล อาหาร เป็นต้น

ประชากรส่วนใหญ่ของชาวเวียดนามคือ ชาวเวียดนาม มีอยู่ประมาณร้อยละ 86 นอกจากนี้ยังมีชนกลุ่มน้อยอีก ได้แก่ ไท ม้ง เขมร และอื่นๆ ภาษาราชการคือ ภาษาเวียดนาม ส่วนภาษาอื่นๆ ที่นิยมใช้คือ ภาษาของเวียดนามในช่วงแรกใช้อักษรจีนมาตลอด จนกระทั่งเมื่อปีพ.ศ. 2463 จึงเปลี่ยนมาใช้อักษรโรมัน (Quoc Ngu) และถ้าสังเกตจริงๆ แล้วเป็นวัฒนธรรมของฝรั่งเศส

เรื่องน่ารู้

อาหารเวียดนามเป็นอาหารที่คนไทยนิยม เพราะเป็นอาหารที่มีผักเป็นเครื่องแกงและไม่ค่อยมีไขมัน ปัจจุบันมีร้านอาหารเวียดนามในกรุงเทพฯ เป็นจำนวนมาก

เหตุการณ์สำคัญ

- 2518** • **30 เมษายน 2518**
ประธานาธิบดีเดื่องวันมินห์แห่งเวียดนามได้
ประกาศยอมจำนนต่อเวียดนามเหนือ
- 2516** • **27 มกราคม 2516**
เวียดนามเหนือบรรลุข้อตกลงหยุดยิงกับสหรัฐ-
อเมริกา
- 2512** • **2 กันยายน 2512**
โฮจิมินห์ถึงแก่อสัญกรรม
- 2507** • **2 สิงหาคม 2507**
กองทัพสหรัฐกล่าวหาเวียดนามเหนือโจมตี
เรือรบอเมริกันในอ่าวตังเกี๋ย ถือเป็นการเริ่ม
สงครามอย่างเป็นทางการ
- 2497** • **7 พฤษภาคม 2497**
ฝรั่งเศสแพ้เวียดนามที่เตียนเบียนฟู นำไปสู่การ
เจรจาสันติภาพที่เจนีวา แบ่งเวียดนามเป็น
เวียดนามเหนือ เวียดนามใต้
- 2488** • **25 สิงหาคม 2488**
จักรพรรดิบ่าวได้ของเวียดนามประกาศสละราช-
สมบัติ
- 2488** • **2 กันยายน 2488**
โฮจิมินห์และพรรคเวียดนามห์ของเวียดนามประ-
ภาศอิสรภาพจากฝรั่งเศส

สาธารณรัฐ

ประชาธิปไตย

ประชาชนลาว

(Lao People's Democratic Republic)

อาณาจักรล้านช้างคืออาณาจักรในประวัติศาสตร์ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในช่วงเวลาหนึ่งอาณาจักรล้านช้างได้แบ่งแยกเป็น 3 อาณาจักร คือ อาณาจักรล้านช้างหลวงพระบาง อาณาจักรล้านช้างเวียงจันทน์ และอาณาจักรล้านช้างจำปาศักดิ์ ต่างเป็นอิสระไม่ขึ้นแก่กัน ต่อมาอาณาจักรลาวทั้งสามแห่งนี้จะตกเป็นประเทศราชของอาณาจักรสยามในปี พ.ศ. 2321

สยามได้ปกครองดินแดนลาวทั้งสามส่วนในฐานะประเทศราชรวม 114 ปี ในปี พ.ศ. 2436 สยามได้เกิดข้อขัดแย้งกับฝรั่งเศสในเรื่องอำนาจเหนือดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงจนเกิดวิกฤตการณ์ ร.ศ. 112 ดินแดนลาวเกือบทั้งหมดตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของประเทศฝรั่งเศส และถูกรวมเป็นส่วนหนึ่งของอินโดจีนฝรั่งเศส

ลาวประกาศเอกราชจากฝรั่งเศสในปี พ.ศ. 2496 มีการรวบรวมอาณาจักรล้านช้างหลวงพระบาง ล้านช้างเวียงจันทน์ และล้านช้างจำปาศักดิ์เข้าด้วยกันเป็นราชอาณาจักรลาว โดยมีเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์ดำรงตำแหน่งเป็นเจ้ามหาชีวิต (พระมหากษัตริย์)

พ.ศ. 2502 เจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์เสด็จสวรรคต เจ้าสว่างวัฒนาจึงขึ้นครองราชย์เป็นเจ้ามหาชีวิตแทน เจ้าสุภานุวงศ์ หนึ่งในคณะลาวอิสระประกาศตนว่าเป็นคอมมิวนิสต์ และเป็นหัวหน้าขบวนการปะเทดลาว ในปี พ.ศ. 2518 พรรคประชาชนปฏิวัติลาวโดยการนำของเจ้าสุภานุวงศ์ได้รับการสนับสนุนจากสหภาพโซเวียตและเวียดนามเหนือ เข้ายึดอำนาจจากเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวัฒนา เจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวัฒนาทรงยินยอมสละราชสมบัติ พรรคประชาชนปฏิวัติลาวจึงประกาศสถาปนาประเทศลาวเป็น “สาธารณรัฐประชาธิปไตย

ประชาชนลาว”อย่างเป็นทางการในวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2518

วัฒนธรรม

ศาสนาพุทธนิกายเถรวาทเป็นศาสนาประจำชาติ มีผู้นับถือราวร้อยละ 60 ควบคู่ไปกับการนับถือผีบรรพบุรุษ ส่วนที่เหลือนับถือศาสนาคริสต์และศาสนาอิสลาม ด้านภาษา ภาษาลาวเป็นภาษาทางการทั้งในส่วนของการพูดและระบบการเขียน ปัจจุบันมีการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อกับต่างประเทศและการค้ามากขึ้น ส่วนภาษาฝรั่งเศสใช้ในวงราชการและการติดต่อกับชายฝั่ง

วัฒนธรรมประเพณีของคนลาวมีความคล้ายคลึงกับคนภาคอีสานของไทย เช่น ประเพณีทางพระพุทธศาสนา การทำบุญวันมาฆบูชา วันออกพรรษา วันสงกรานต์ ด้านเครื่องดนตรี ลาวมีแคนเป็นเครื่องดนตรีประจำชาติ มีหมอขับหมอลำ เป็นต้น

เศรษฐกิจ

ลาวดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบสังคมนิยม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 และเริ่มปฏิรูปเป็นระบบเศรษฐกิจเสรีเมื่อปี พ.ศ. 2529 โดยมุ่งสร้างความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศ และดึงดูดการลงทุนจากประเทศต่างๆ อาทิ สหรัฐอเมริกา แคนาดา ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส จีน ไทย และเวียดนาม ให้เข้ามาลงทุนในลาวมากขึ้น

ปี พ.ศ. 2550 ไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของลาว ในขณะที่ลาวเป็นคู่ค้าอันดับที่ 25 ของไทย สินค้าที่ส่งออกจากไทยที่สำคัญ ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป อุปกรณ์รถยนต์และส่วนประกอบเหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล เป็นต้น สินค้าที่ไทยนำเข้าจากลาว ได้แก่ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เชื้อเพลิงอื่นๆ ไม้ซุง ไม้แปรรูป ถ่านหิน เป็นต้น

เรื่องน่ารู้

ลาวเป็นประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ประเทศเดียวที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล

เหตุการณ์สำคัญ

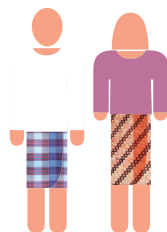
- 2548** • **1 มีนาคม 2548**
ประเทศลาวสร้างเขื่อนปันไฟ “น้ำเทิน 2” เพื่อ
ส่งออกไฟฟ้าขายประเทศเพื่อนบ้าน
- 2540** • **16 กรกฎาคม 2540**
สมัครเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก (WTO)
- 2518** • **2 ธันวาคม 2518**
ขบวนการปะเทดลาวยึดอำนาจสำเร็จ เจ้มาหา-
ชีวิตศรีสว่างวัฒนาทรงสละราชบัลลังก์ สถาปนา
สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
- 2511** • **11 พฤศจิกายน 2511**
สหรัฐอเมริกาทิ้งระเบิดในลาวเพื่อทำลายเส้นทาง
ส่งกำลังของฝ่ายเวียตนามเหนือ จนทำให้ลาว
กลายเป็นหนึ่งในประเทศที่ถูกระเบิดโจมตีมาก
ที่สุดในโลก

สาธารณรัฐ

แห่งสหภาพเมียนมาร์

(Republic of the Union
of Myanmar)

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์หรือพม่าเป็นประเทศที่อยู่ทางทิศตะวันตกของประเทศไทย มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยมาตั้งแต่ในสมัยอยุธยา เพราะต้องทำสงครามเพื่อช่วงชิงอิทธิพลและขยายอำนาจกันมาตลอด จนกระทั่งในยุคอาณานิคม พม่าอยู่ภายใต้การปกครองของอังกฤษในปีพ.ศ. 2429 ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงได้รับเอกราชจากอังกฤษ และจัดการปกครองแบบสหภาพ โดยรวมดินแดนกลุ่มชนต่างๆ แล้วจัดตั้งเป็นประเทศ เนื่องจากมีชนชาติต่างๆ อาศัยอยู่รวมกันมากมาย จึงก่อให้เกิดปัญหาทางการเมือง โดยเฉพาะปัญหาชนกลุ่มน้อยหลายกลุ่มที่แย่งชิงผลประโยชน์กัน จนเกิดสงครามสู้รบกันตลอดมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ปัจจุบัน เมียนมาร์อยู่ภายใต้การปกครองของรัฐบาลทหาร แบ่งการปกครองออกเป็น 7 ภาค ได้แก่ อีรวดี พะโค มาเกว มัณฑะเลย์ สะกาย ตะนาวศรี (ตานินตารี) และย่างกุ้ง และ 7 รัฐ ได้แก่ รัฐชิน รัฐกะฉิ่น รัฐกะเหรี่ยง รัฐกะยา รัฐมอญ รัฐยะไข่ และรัฐชาน

วัฒนธรรม

เมียนมาร์บัญญัติให้ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติในพ.ศ. 2517 มีผู้นับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาท 92.3 เปอร์เซ็นต์ ศาสนาคริสต์ 2 เปอร์เซ็นต์ ศาสนาอิสลาม 4 เปอร์เซ็นต์

ชาวพม่าได้ชื่อว่าเป็นชนชาติที่ยังยึดมั่นคำสอนในพระพุทธศาสนาอย่างเหนียวแน่นที่สุดชาติหนึ่งในโลก มีการสร้างเจดีย์ พระธาตุ และศาสนสถานทั่วทั้งประเทศ เจดีย์ที่สำคัญ เช่น พระมหาธาตุเจดีย์ชเวดากอง เจดีย์ชเวมอร์ดอร์ (พระธาตุมูเตา) เป็นต้น

ด้านภาษา นอกจากภาษาพม่า ซึ่งเป็นภาษาทางการแล้ว เมียนมาร์

ยังมีภาษาหลักที่ใช้งานในประเทศถึงอีก 18 ภาษา เช่น ภาษามอญ ภาษากะเหรี่ยง ภาษาอาระกัน (ยะไข่) ภาษาจิงผ่อ (กะฉิ่น) ภาษาอาข่า ภาษาไทใหญ่ ภาษาไทคำตี้ เป็นต้น

เศรษฐกิจ

เมียนมาร์เป็นประเทศที่มีการทำเกษตรกรรมเป็นหลัก โดยปลูกข้าวเจ้า ปอกระเจา อ้อย และพืชเมืองร้อนอื่นๆ นอกจากนี้ยังมีทรัพยากรแร่ที่อุดมสมบูรณ์ ได้แก่ น้ำมันปิโตรเลียม สังกะสี และดีบุก สินค้าที่ไทยนำเข้าจากเมียนมาร์ส่วนใหญ่จะเป็นสินค้ากลุ่มพลังงาน ถือเป็นประเทศคู่ค้าของไทย อันดับที่ 23 และอันดับที่ 6 ของประเทศในกลุ่มอาเซียน

แม้ว่าเมียนมาร์จะถูกคว่ำบาตรจากนานาประเทศอันเนื่องมาจากปัญหาการเมืองการปกครองภายในประเทศ แต่ด้วยความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ทำให้เมียนมาร์ยังคงเป็นคู่ค้าที่สำคัญของประเทมหาอำนาจ เช่น ประเทศจีนและอินเดีย

เรื่องน่ารู้

องซาน ซูจี เจ้าของรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพในพ.ศ. 2534 เป็นผู้เคลื่อนไหวทางการเมืองคนสำคัญของเมียนมาร์ รัฐบาลเมียนมาร์สั่งจำกัดบริเวณให้อยู่แต่ในบ้านพักเป็นเวลาเกือบ 21 ปี ตั้งแต่วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2532 จนกระทั่งเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 เธอจึงได้รับอิสรภาพ

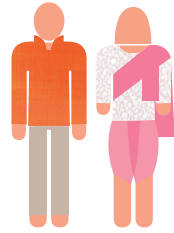
ในช่วงปลายเดือนพฤษภาคม 2555 นางซูจีได้เดินทางออกนอกประเทศเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่ถูกกักบริเวณ โดยเข้าร่วมประชุมสภาเศรษฐกิจโลก ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ประเทศไทย โดยก่อนหน้าการประชุม นางซูจีได้เยี่ยมแรงงานชาวพม่าที่จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อรับทราบปัญหาต่างๆ และให้กำลังใจแรงงานดังกล่าวด้วย

เหตุการณ์สำคัญ

- 2551** • **2 พฤษภาคม 2551**
พายุไซโคลนนาร์กีสถล่มเมียนมาร์ มีผู้เสียชีวิต
บาดเจ็บ และเดือดร้อนหลายแสนคน
- 2548** • **6 พฤศจิกายน 2548**
เมียนมาร์ย้ายเมืองหลวงจากกรุงย่างกุ้งไปที่กรุง
เนปีดอร์
- 2531** • **8 สิงหาคม 2531**
ชาวพม่ากว่าหนึ่งล้านคนชุมนุมประท้วงรัฐบาล การ
ชุมนุมครั้งนี้ทำให้นางอองซาน ซูจี เป็นที่รู้จักไป
ทั่วโลกจากการปราศรัยที่หน้าเจดีย์ชเวดากอง
- 2505** • **2 มิถุนายน 2505**
นายพลเนวินทำการรัฐประหารรัฐบาลนายอู นู ล้ม
เลิกการปกครองแบบสหพันธรัฐ ยกเลิกรัฐธรรมนูญ
ฉีกสนธิสัญญาปางหลวง คุ่มขังผู้นำชนกลุ่มน้อย
และริเริ่มแผนการวิถีสังคมนิยมแบบเมียนมาร์
- 2491** • **4 มกราคม 2491**
เมียนมาร์ได้รับอิสรภาพจากอังกฤษ โดยมีนายอู นูขึ้น
ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนแรกของเมียนมาร์
- 2490** • **19 กรกฎาคม 2490**
นายพลอองซานและสมาชิกร่วมรัฐบาลอีก 6 คน
ถูกลอบสังหาร
- 2490** • **12 กุมภาพันธ์ 2490**
นายพลอองซาน ตัวแทนรัฐบาลเมียนมาร์เจรจากับ
ผู้นำรัฐชนกลุ่มน้อย ไทใหญ่ กะฉิ่น และชิน ขอให้
รวมตัวกับเมียนมาร์เพื่อเรียกร้องเอกราชจากอังกฤษ
หากสำเร็จก็จะยอมให้แยกตัวเป็นอิสระได้ เป็นที่มา
ของการลงนามในสนธิสัญญาปางหลวง

ราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia)

กัมพูชามีชื่ออย่างเป็นทางการว่า ราชอาณาจักรกัมพูชา มีพรมแดนทางบกติดต่อกับประเทศไทยราว 798 กิโลเมตร และมีพื้นที่ทับซ้อนทางทะเลประมาณ 26,000 ตารางกิโลเมตร จึงเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดทั้งโอกาสและปัญหานอกจากนี้ยังเป็นจุดเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่สำคัญระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ในอดีต จักรวรรดิขะแมร์เป็นอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ โดยเฉพาะในยุคสมัยของพระเจ้าชัยวรมันที่ 2 จักรวรรดิขะแมร์เรืองอำนาจทั้งทางการปกครองและวัฒนธรรม อำนาจและความมั่งคั่งมหาศาลของจักรวรรดิขะแมร์ที่มีพระมหากษัตริย์ครองราชสมบัติสืบต่อกันมานั้นได้ครอบงำเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มาเป็นเวลากว่า 600 ปี หลังจากนั้นตกเป็นประเทศราชของอาณาจักรอยุธยาเป็นเวลาเกือบ 400 ปี กระทั่งถูกฝรั่งเศสยึดเป็นอาณานิคมในกลางพุทธศตวรรษที่ 24 กัมพูชาได้รับเอกราชในพ.ศ. 2496 ในพ.ศ. 2497 กัมพูชาได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์ตามข้อตกลงในสนธิสัญญาเจนีวาพร้อมกับลาวและเวียดนาม

วัฒนธรรม

กัมพูชามีจำนวนประชากรประมาณ 14.8 ล้านคน มีศาสนาพุทธนิกายเถรวาทเป็นศาสนาประจำชาติ ซึ่งประชากรกัมพูชานับถือประมาณร้อยละ 95 นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 3 ศาสนาคริสต์ร้อยละ 1.7 ศาสนาพราหมณ์-ฮินดูร้อยละ 0.3

เชื้อชาติของประชากรในกัมพูชาประกอบด้วยชาวเขมร ชาวญวน ชาวจีนเป็นหลัก และมีชนชาติอื่นๆ ด้วย เช่น ชาวไทย ชาวลาว ชาวจะราย ชาวกระแดร์ ชาวเสตียง ชาวเมรูกู และชาวเปือร์ เป็นต้น มีภาษาเขมรเป็นภาษาราชการ ส่วนภาษาที่ใช้โดยทั่วไป ได้แก่ อังกฤษ ฝรั่งเศส เวียดนาม จีน และไทย

เศรษฐกิจ

กัมพูชามักต้องเผชิญกับวิกฤติเศรษฐกิจและความขัดแย้งทางการเมืองภายในประเทศอยู่บ่อยครั้ง ส่งผลให้นักลงทุนต่างประเทศถอนตัวออกจากประเทศกัมพูชา ปัจจุบันรัฐบาลกัมพูชาจึงให้ความสำคัญต่อการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยประกาศใช้นโยบายและประกาศใช้ยุทธศาสตร์สี่เหลี่ยม (จัตุโกณ) เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจ การจ้างงาน ความเสมอภาค และประสิทธิภาพในกัมพูชา โดยมุ่งจัดความยากจนในระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนโดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท รวมถึงดึงความมั่นใจของชาวต่างชาติให้กลับมาลงทุนมากขึ้น

ผลิตภัณฑ์ส่งออกหลัก ได้แก่ เสื้อผ้า สิ่งทอ เหล็ก รองเท้า ปลาไม้ยางพารา บุนหรี และข้าว ตลาดส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา เยอรมนี สหราชอาณาจักร แคนาดา และเวียดนาม ผลิตภัณฑ์นำเข้าสำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม วัสดุก่อสร้าง เครื่องจักรยาน พาหนะและเครื่องใช้ไฟฟ้า

การลงทุนของไทยในกัมพูชาที่สำคัญคือ ด้านการเกษตร ด้านอุตสาหกรรม และภาคบริการ เช่น โรงแรม การท่องเที่ยว ร้านอาหาร และธุรกิจโทรคมนาคม เป็นต้น

เรื่องน่ารู้

ผู้ที่เดินทางเข้ากัมพูชาและประสงค์จะอยู่ทำธุรกิจเป็นระยะเวลาเกิน 3 เดือน ควรขออนุญาตวีซ่าที่พอยต์และไวส์ตัมป์อีกเสบเอและบี

เหตุการณ์สำคัญ

- 2550** • 31 กรกฎาคม 2550
ศาลพิเศษกัมพูชาได้สวนอดีตสมาชิกเขมรแดง
- 2518** • 17 เมษายน 2518
เขมรแดงโค่นนายพลลอนนอล เขียวสัมพันธ์
ขึ้นเป็นประมุขของรัฐ และพลพตเป็นนายกรัฐมนตรี
- 2513** • 18 มีนาคม 2513
กลุ่มการเมืองฝ่ายขวาทำการรัฐประหาร
นายพลลอนนอลขึ้นสู่อำนาจและประกาศ
สงครามกับเวียดนามเหนือ
- 2512** • 18 มีนาคม 2512
สหรัฐอเมริกาทิ้งระเบิดโจมตีเส้นทางลำเลียง
สนับสนุนฝ่ายเวียดนามเหนือ
- 2498** • 2 มีนาคม 2498
กัมพูชา เจ้าสีหนุสละราชสมบัติ เพื่อลงสมัคร
รับเลือกตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี
- 2496** • 9 พฤศจิกายน 2496
กัมพูชาได้รับอิสรภาพจากฝรั่งเศส

Part 3

រៀបចំការសិក្សា

Indonesia

อินโดนีเซีย

243

ล้านคน

Vietnam

เวียดนาม

90

ล้านคน

Thailand

ไทย

67.6

ล้านคน

Cambodia

กัมพูชา

14.8

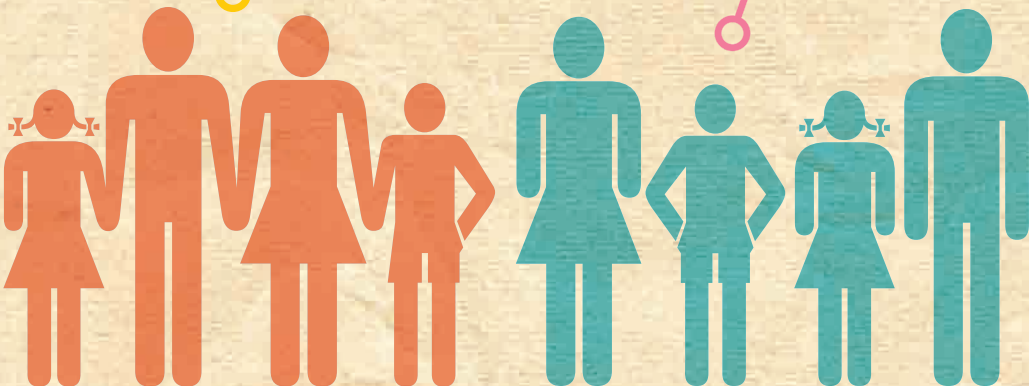
ล้านคน

Laos

ลาว

6.4

ล้านคน

ประชากร Population

Philippines

ฟิลิปปินส์

98

ล้านคน

Myanmar

เมียนมาร์

53

ล้านคน

Malaysia

มาเลเซีย

28.73

ล้านคน

Singapore

สิงคโปร์

5.18

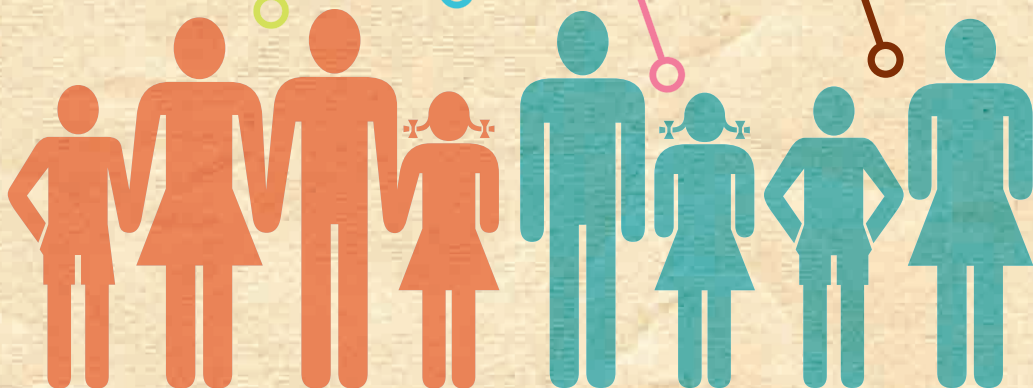
ล้านคน

Brunei

บรูไน

414,000

คน

02: พื้นที่

ลาว

236,880

ตารางกิโลเมตร

ไทย

513,115

ตารางกิโลเมตร

เวียดนาม

337,912

ตารางกิโลเมตร

สิงคโปร์

712.4

ตารางกิโลเมตร

กัมพูชา

181,035

ตารางกิโลเมตร

ฟิลิปปินส์

298,170

ตารางกิโลเมตร

อินโดนีเซีย

1,904,443

ตารางกิโลเมตร

เมียนมาร์

678,034

ตารางกิโลเมตร

บรูไน

5,765

ตารางกิโลเมตร

มาเลเซีย

329,758

ตารางกิโลเมตร

03: เมืองหลวง

ลาว
เมืองหลวง

นครหลวงเวียงจันทน์

ไทย

เมืองหลวง

กรุงเทพมหานคร

กัมพูชา
เมืองหลวง

กรุงพนมเปญ

เวียดนาม
เมืองหลวง

กรุงฮานอย

ฟิลิปปินส์
เมืองหลวง

กรุงมะนิลา

สิงคโปร์
เมืองหลวง
สิงคโปร์

อินโดนีเซีย
เมืองหลวง
กรุงจาการ์ตา

เมียนมาร์
เมืองหลวง
กรุงเนปิดอว์

มาเลเซีย
เมืองหลวง
กรุงกัวลาลัมเปอร์

บรูไน
เมืองหลวง
กรุงบันดาร์เสรีเบกาวัน

เมียนมาร์ 4 มกราคม

บรูไน
23 กุมภาพันธ์

ฟิลิปปินส์
12 มิถุนายน

สิงคโปร์ 9 สิงหาคม

เวียดนาม 2 กันยายน

กัมพูชา
9 พฤศจิกายน

04: ตราแผ่นดิน และวันชาติ

อินโดนีเซีย
17 สิงหาคม

มาเลเซีย 31 สิงหาคม

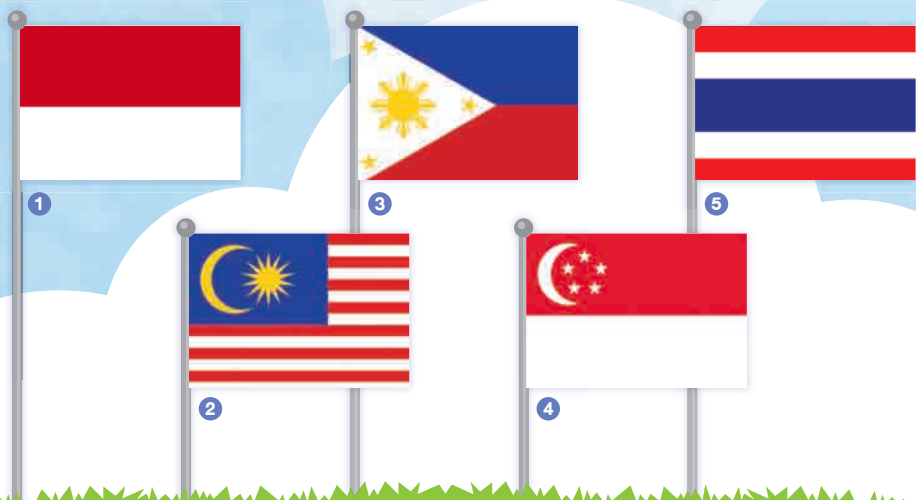

ลาว 2 ธันวาคม

ไทย
5 ธันวาคม

1 **อินโดนีเซีย** สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและอิสรภาพ สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ยุติธรรม

2 **มาเลเซีย** ดาว 14 แฉก หมายถึง ความเป็นเอกภาพ

พระจันทร์เสี้ยว หมายถึง ศาสนาอิสลามซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ

สีเหลืองในพระจันทร์เสี้ยวและดาราสหพันธ์ หมายถึง สีแห่งยงดี เบอร์ดวน อากง ผู้เป็นประมุข
สีน้ำเงิน หมายถึง ความสามัคคีของชาวมาเลเซีย

3 **ฟิลิปปินส์** สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพ สัจจะ และความยุติธรรม

สีแดง หมายถึง ความรักชาติและความมีคุณค่า

สามเหลี่ยมสีขาว หมายถึง ความเสมอภาค

รูปดวงอาทิตย์มีรัศมี 8 แฉก หมายถึง 8 จังหวัดแรกของประเทศ

ดาวสามดวง หมายถึง การแบ่งพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของประเทศออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ
'ได้แก่ เกาะลูซอน เกาะมินดาเนา และหมู่เกาะวิซายัส

4 **สิงคโปร์** สีแดง หมายถึง ความเท่าเทียมกัน

สีขาว หมายถึง คุณธรรม ความดีงาม

พระจันทร์เสี้ยว หมายถึง สัญลักษณ์แห่งความเจริญก้าวหน้าของประเทศ

ดาว 5 ดวง หมายถึง สัญลักษณ์ของประชาธิปไตย สันติภาพ ความเจริญก้าวหน้า
ความยุติธรรม และความเสมอภาค

5 **ไทย** สีแดง หมายถึง ชาติ สีขาว หมายถึง ศาสนา สีน้ำเงิน หมายถึง พระมหากษัตริย์

05: ธงประจำชาติ

6

8

10

7

9

- 6 บรูไน** พื้นธงสีเหลือง หมายถึง พระมหากษัตริย์
สีขาวและสีดำ หมายถึง มุขมนตรีของประเทศบรูไน
ภาพกลางธง หมายถึง ตราแผ่นดินของบรูไน

- 7 เวียดนาม** ดาว 5 แฉก เดิมหมายถึง นักปราชญ์ ขาวนา ช่างฝีมือ พ่อค้า และทหาร
ปัจจุบันหมายถึง พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม
สีแดง เดิมหมายถึง การต่อสู้เพื่อเอกราชของชาวเวียดนาม ปัจจุบันหมายถึง การปฏิวัติ
โดยชนชั้นกรรมาชีพและความสำเร็จรุ่งเรือง

- 8 ลาว** สีแดง หมายถึง เลือดแห่งการต่อสู้เพื่ออิสรภาพของชาวลาว
สีน้ำเงิน หมายถึง ความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ของชาติ
พระจันทร์สีขาว หมายถึง ดวงจันทร์ลอยเด่นเหนือลำน้ำโขง แสดงถึงเอกภาพของชาติ
หรือการกลับมารวมกันอีกครั้งของชาวลาวสองฝั่งโขง

- 9 เมียนมาร์** สีเขียว หมายถึง สันติภาพ ความสงบ และความอุดมสมบูรณ์ของเยียนมาร์
สีเหลือง หมายถึง ความสามัคคี
สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญ ความเข้มแข็ง เด็ดขาด
ดาวสีขาวห้าแฉก หมายถึง สหภาพอันมั่นคงเป็นเอกภาพ

- 10 กัมพูชา** สีแดง หมายถึง ชาติ
ปราสาทนครวัดสีขาว หมายถึง สันติภาพและศาสนา
สีน้ำเงิน หมายถึง สถาบันพระมหากษัตริย์

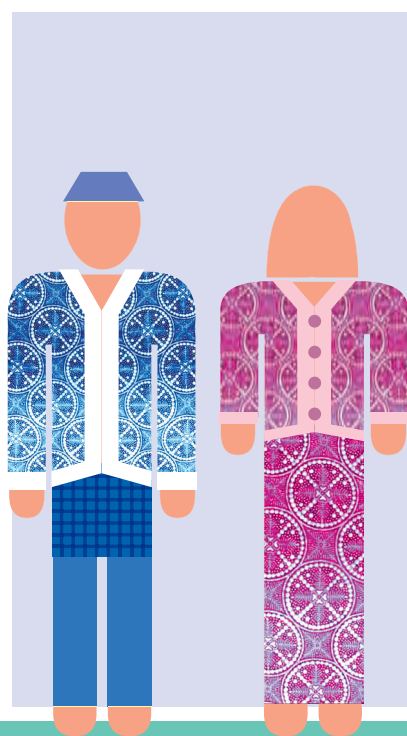
06: ชุดแต่งกายประจำชาติ

**FITTING
ROOM**

WELCOME

อินโดนีเซีย

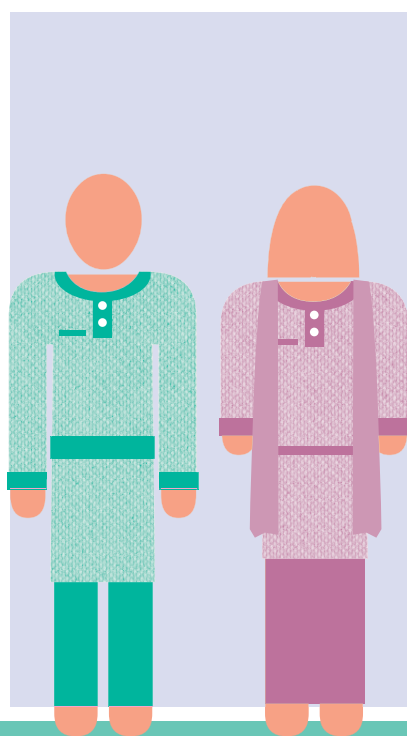
ผู้หญิง

สวมเสื้อเคบาจาแขนยาว
ผ้าหน้า กัดกระดุม
ตัวเสื้อจะมีสีสันสดใส
ปักฉลุเป็นลายลูกไม้ นุ่งผ้าบาติก

ผู้ชาย

สวมเสื้อแบบบาติก
นุ่งกางเกงขาสั้นและใส่รองเท้า

มาเลเซีย

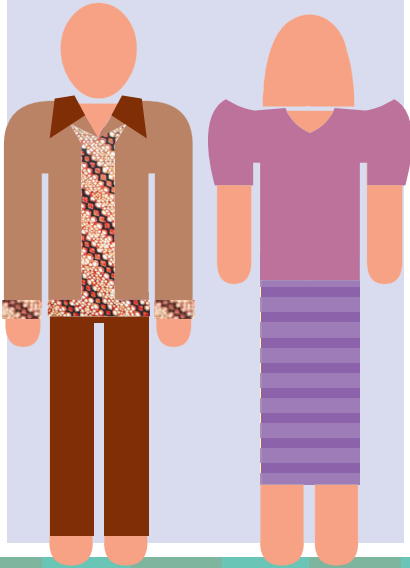
ผู้หญิง

สวมเสื้อคลุมแขนยาว
นุ่งกระโปรงยาว
เรียกว่า ชุดบาจุงรุง

ผู้ชาย

สวมเสื้อแขนยาว นุ่งกางเกงขาสั้น
ที่ทำจากผ้าไหมหรือผ้าฝ้าย
เรียกว่า ชุดบาจุงเมลายู

ฟิลิปปินส์

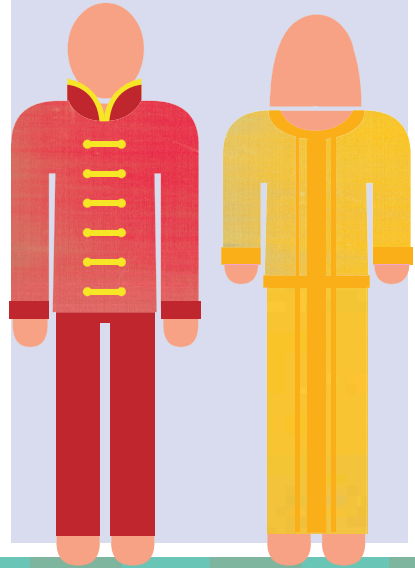
ผู้หญิง

นุ่งกระโปรงยาว ใส่เสื้อแขนสั้นจับจีบ
ยกตั้งขึ้นเหนือไหล่คล้ายปักมีเสื้อ
เรียกว่า ซุดบาลินตาวัก

ผู้ชาย

นุ่งกางเกงขายาว และสวมเสื้อ
ที่เรียกว่า บารองตากาล็อก
ซึ่งตัดเย็บด้วยผ้าใยสับปะรด
มีป่า คอตั้ง แขนยาว
ที่ปลายแขนเสื้อที่ข้อมือจะปักลวดลาย

สิงคโปร์

แตกต่างกันตามเชื้อชาติ
ของชาวสิงคโปร์ ได้แก่
จีน มาเลย์ อินเดียน และอื่นๆ

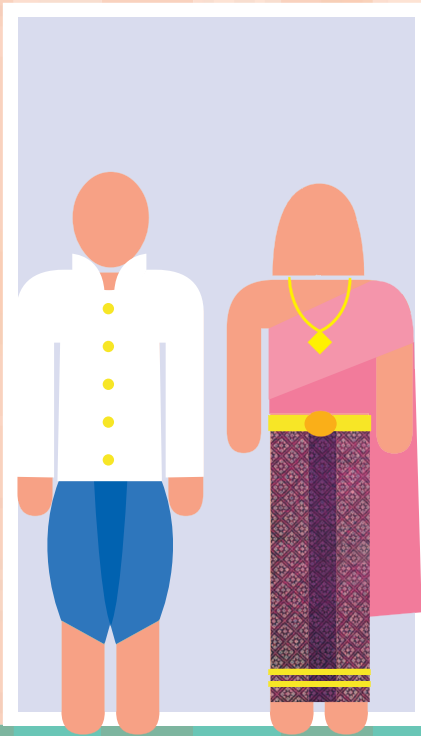
ผู้หญิง

มักสวมเสื้อตัดจากผ้าไหม
บางพอดีสั้น แขนยาว
นุ่งกระโปรงยาว

ผู้ชาย

แต่งกายตามเชื้อชาติ
หรือแบบสากลนิยม

ไทย

ผู้หญิง

สวมชุดไทยจักรี ประกอบด้วย
สไบเฉียง ใช้ผ้ายกมีเชิงหรือยกทั้งตัว
ขึ้นมีจีบยกข้างหน้า

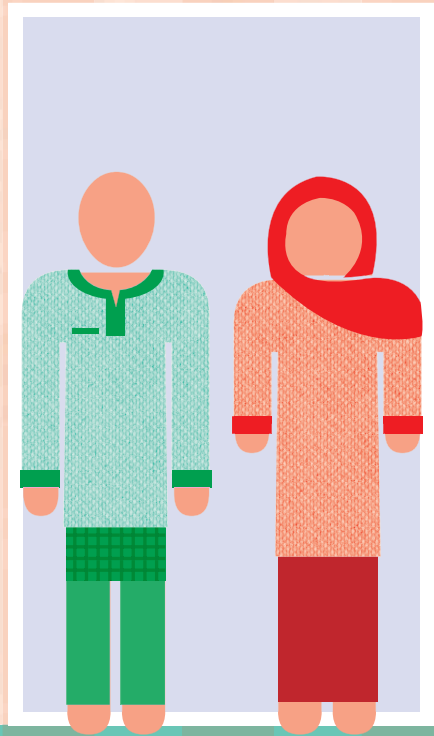
มีชายพกใช้เข็มขัดไทยคาด

ส่วนท่อนบนเป็นสไบ
เปิดบ่าข้างหนึ่ง ชายสไบคลุมไหล่

ผู้ชาย

สวมเสื้อพระราชทาน นุ่งโจงกระเบน

บรูไน

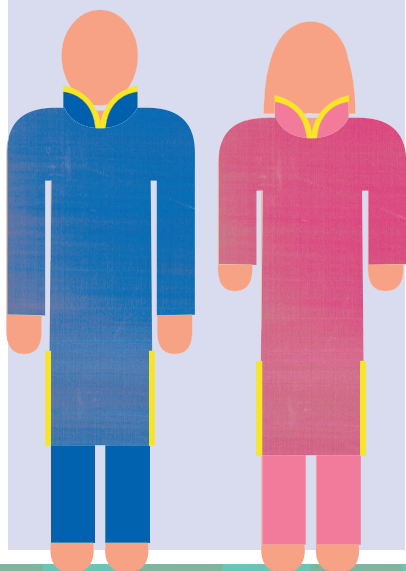
ผู้หญิง

แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่มีสีสันสดใส
มักจะเป็นเสื้อผ้าที่คลุมร่างกาย
ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า

ผู้ชาย

สวมเสื้อแขนยาว ตัวเสื้อ
ยาวถึงเข่า นุ่งกางเกงขายาว
และนุ่งโสร่งทับ

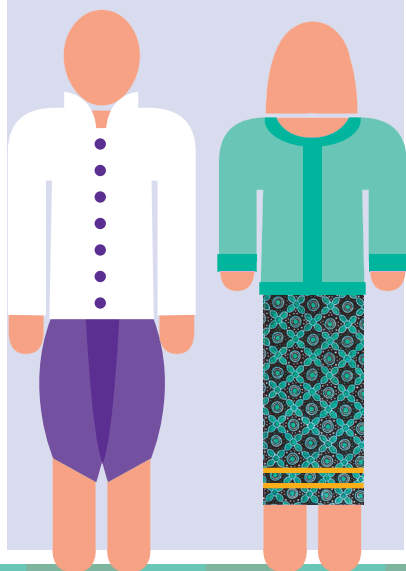
เวียดนาม

ผู้หญิง และ ผู้ชาย

สวมชุดผ้าไหมพอดีตัว
ทับกางเกงขายาว
มีลักษณะคล้ายชุดกิ๊พ้าของจีน
เรียกว่าชุด อ่าวหญ่าย

ลาว

ผู้หญิง

นุ่งผ้าซิ่น

สวมเสื้อแขนยาวทรงกระบอก

ผู้ชาย

มักแต่งกายแบบสากล
หรือนุ่งโจงกระเบน สวมเสื้อชั้นนอก
กระดุมเม็ดคล้าย
เสื้อพระราชทานของไทย

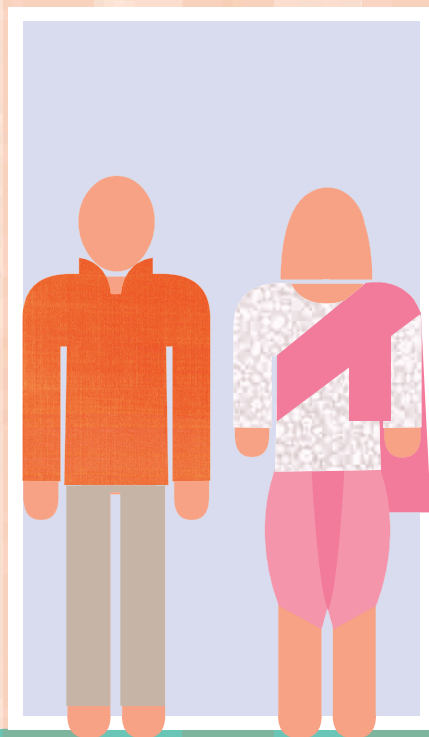
เมียนมาร์

ผู้หญิง และ ผู้ชาย

นุ่งผ้าถุงโดยขมวดผ้า
หรือพับขึ้นมาถึงหัวเข่า
เพื่อความสะดวกในการสวมใส่
เรียกว่า ชุดลองยี

กัมพูชา

ผู้หญิง

สวมเสื้อลูกไม้ นุ่งโจงกระเบน
หรือผ้าถุง ห่มสไบเฉียง

ผู้ชาย

สวมเสื้อที่ทำจากผ้าไหม
หรือผ้าฝ้ายทั้งแขนสั้นและแขนยาว
พร้อมทั้งสวมกางเกงขากว้าง
รวมเรียกว่า ชุดซั่มปอต

07: คำขวัญ ประจำชาติ

อินโดนีเซีย

เอกภาพท่ามกลางความหลากหลาย

มาเลเซีย

ความเป็นเอกภาพคือพลัง

ฟิลิปปินส์

เพื่อพระเจ้า ประชาชน ธรรมชาติ และบ้านเมือง

สิงคโปร์

สิงคโปร์ก้าวหน้า

ไทย

ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

บรูไน

น้อมรับใช้ตามแนวทางของพระอัลลอฮ์เสมอ

เวียดนาม

เอกราช อีสรภาพ ความสุข

ลาว

สันติภาพ เอกราช ประชาธิปไตย เอกภาพ วัฒนาถาวร

เมียนมาร์

—

กัมพูชา

ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

08: เพลงชาติ

อินโดนีเซีย

เพลงอินโดนีเซีย รายา (อินโดนีเซียอันยิ่งใหญ่)

อินโดนีเซีย มาตุภูมิของข้า
แผ่นดินที่ข้ายอมพลีโลหิต
ณ ที่นั้น ข้าขอหยั่งยื้น
เพื่อปกป้องมาตุภูมิ
อินโดนีเซีย ประชาชาติของข้า
ประชาชนและมาตุภูมิของข้า
มาเกิด เราจงตะโกนร้อง
“อินโดนีเซียจงเป็นเอกภาพ”
แผ่นดินของข้า จงเจริญ
ประเทศของข้า จงเจริญ
และรวมถึงประชาชาติของข้าทั้งผอง
ตื่นเกิดดวงวิญญาณ
ตื่นเกิดสังขารของปวงประชา
เพื่ออินโดนีเซียอันยิ่งใหญ่
อินโดนีเซียอันยิ่งใหญ่ เอกราช เอกราช
แผ่นดินข้า ประเทศข้า ที่ข้ารัก
อินโดนีเซียอันยิ่งใหญ่ เอกราช เอกราช
จงเจริญเกิด อินโดนีเซียอันยิ่งใหญ่

มาเลเซีย

เพลงเนการากู (แผ่นดินของเรา)

แผ่นดินของข้า
คือผืนดินถิ่นเกิด
ผองประชาพำนัก
ด้วยรักสามัคคี ก้าวหน้า
จงประสบสุขล้วน
ขอพระเจ้าทรงอำนวยการ
ของครีวชา
ทรงปกครองแผ่นดินโดยธรรม
จงประสบสุขล้วน
ขอพระเจ้าทรงอำนวยการ
ของครีวชา
ทรงปกครองแผ่นดินโดยธรรม

ฟิลิปโปส
เพลงลูบิ๊งนิ้ง
(แผ่นดินที่ถูกเลือก)

แผ่นดินที่รักยิ่ง
ไข่มุกแดนบูรพา
ศรัทธาอันเปี่ยมล้นของหัวใจ
ในใจเธอยังคงอยู่เสมอ
แผ่นดินที่ถูกเลือกสรรเอ๋ย
เธอคือถิ่นกำเนิดของผู้กล้า
แต่เหล่าผู้พิชิต
เธอจะต้องไม่ยอมพ่ายผู้ใด
ทั่วทั้งท้องทะเลและขุนเขา
ทั่วทั้งในอากาศและฟ้าครามของเธอ
มีความงดงามในบทวี
และบทเพลงแต่เสรีภาพที่รักยิ่ง
ประกายแห่งธงของเธอ
ส่องสว่างซึ่งชัยชนะ
ดวงดาราและตะวันในธง
จะมีอัปแสงลงตลอดกาล
แด่แห่งรุ่งอรุณ เกียรติศักดิ์
และความรักใคร่ของเราเอ๋ย
ชีวิตคือสวรรค์ในอ้อมแขนเธอ
ยามเมื่อใครมาข่มขี่
เรายินดียอมตายเพื่อเธอ

สิงคโปร์
เพลงมาจุละห์ซิงาปุร
(สิงคโปร์จงเจริญ)

มาเกิด เราชาวสิงคโปร์ทั้งหลาย
มาร่วมมุ่งหน้าสู่ความสุขร่วมกัน
ขอความปรารถนาอันทรงเกียรติ
ของเรานั้นจงดล
ให้ประเทศสิงคโปร์ประสบผลสำเร็จ
มาเกิด เราสามัคคีกัน
ในจิตวิญญาณดวงใหม่
เราจงตะโกนกันว่า
สิงคโปร์จงเจริญ
สิงคโปร์จงเจริญ

ไทย

เพลงชาติไทย

ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย
เป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน
อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล
ด้วยไทยล้วนหมาย รักสามัคคี
ไทยนี้รักสงบ แต่ถึงรบไม่ขลาด
เอกราชจะไม่ให้ใครข่มขี่
สละเลือดทุกหยาดเป็นชาติพลี
เถลิงประเทศชาติไทยทวี มีชัย ชโย

บรูโน

เพลงอัลลอฮ์ปอลิฮารากันสุลต่าน (ขอพระเจ้าทรงพิทักษ์องค์สุลต่าน)

ขอพระอัลลอฮ์ทรงอวยพรแด่พระองค์
จงทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน
จงทรงปกครองราชอาณาจักรโดยธรรม
และความสง่างาม
และจงทรงนำปวงชนให้เป็นสุข
อยู่ชั่วกาลนานเทอญ
ขอสันติภาพจงมีแด่ราชรัฐและองค์สุลต่าน
ขอพระผู้เป็นเจ้าของข้าได้ทรงพิทักษ์บรูโน
นครแห่งสันติด้วยเถิด

ลาว

เพลงชาดลาว (เพลงชาติลาว)

ชาดลาวตั้งแต่ใดมา
ลาวทุกถ้วนหน้าเชิดชูสุดใจ
ร่วมแรงร่วมจิตร่วมใจ
สามัคคีกันเป็นกำลังเดียว
เด็ดเดี่ยวพร้อมกันก้าวหน้า
บุชาชูเกียรติของลาว
ส่งเสริมใช้สิทธิ์เป็นเจ้า
ลาวทุกคนเผ่าเสมอภาพกัน
บิให้พวกจักรพรรดิ
และพวกขายชาติเข้ามารบกวน
ลาวทั้งมวลชูเอกราช
อิสรภาพของชาดลาวไว้
ตัดสินใจสู้ชิงเอาชัย
พาชาดลาวไปสู่ความวัฒนา

เวียดนาม

เพลงเทียนเกวินกา (มาร์ชทหารเวียดนาม)

ทหารเวียดนามทั้งหลาย รุกไปข้างหน้า!

ด้วยใจเด็ดเดี่ยวในการพิทักษ์มาตุภูมิ

เสียงฝีเท้าที่เร้าดังก้องทั่วท้องถนนอันยาวไกลและทิวกันดาร

จิตวิญญาณของชาติสถิตในธงแดงอาบเลือดแห่งชัยชนะ

เสียงปืนที่กระหน่ำยาวนานสอดประสานไปกับเสียงเพลงเดินทัพ

หนทางสู่ความรุ่งเรืองของเราทอดทับบนซากศพของเหล่าศัตรู

มาฝ่าฟันความทุกข์ยากนานัปการ แล้วร่วมสร้างที่มั่นด้านข้าศึก

จงสู้เพื่อจุดมุ่งหมายของผองชนอย่างไม่ลดละ

เร่งเข้าสู่สมรภูมิกันเถอะ!

รุกไปข้างหน้า! ทุกคนรุกไปข้างหน้า!

เวียดนามของเราอยู่ยืนยงชั่วกัปกัลป์

ทหารเวียดนามทั้งหลาย รุกไปข้างหน้า!

ธงดาวทองโบกสะบัดพลิว

นำปวงชนพ้นความทุกข์ยากลำบาก

มาร่วมมูมานะต่อสู้เพื่อสร้างชีวิตใหม่

จงลุกขึ้นสู้และทำลายไซ้ตรวนทิ้ง

เพราะเรากล้ากลืนผืนทนต่อความเคียดแค้นซึ่งชังมานานพอแล้ว

จงเตรียมพร้อมต่อการเสียสละทุกสิ่ง เพื่อชีวิตอันรุ่งโรจน์ในภายหน้า

จงสู้เพื่อจุดมุ่งหมายของผองชนอย่างไม่ลดละ

เร่งเข้าสู่สมรภูมิกันเถอะ!

รุกไปข้างหน้า! ทุกคนรุกไปข้างหน้า!

เวียดนามของเราอยู่ยืนยงชั่วกัปกัลป์

เมียนมาร์

เพลงคาบามาจิ

(ตราบโลกแหลกสลาย)

แห่งหนที่ปรากฏทั่วซึ่งความเป็นธรรมชาติและเอกราช
ประเทศของเรา...แผ่นดินของเรา
แห่งหนที่ปรากฏทั่วซึ่งสิทธิอันเท่าเทียมและแนวทางที่ถูกต้อง
นำพาประชาชนไปสู่ชีวิตที่สงบสุข
ประเทศของเรา...แผ่นดินของเรา
ความเป็นสหภาพ อันเป็นมรดกตกทอดสืบมา
เราขอปฏิญาณเพื่อพิทักษ์สิ่งนี้ไว้มั่น ตราบชั่วกัลปาวสาน
ตราบโลกแหลกสลาย แผ่นดินเมียนมาร์ยังคงอยู่ต่อไป
เรารักและเทิดทูนบ้านเมือง เพราะนี่คือมรดกที่แท้จริงจากบรรพชน
เราจักสละชีพ เพื่อปกป้องสหภาพของเราไว้
นี่คือชาติของเรา แผ่นดินของเรา ซึ่งพวกเราเป็นเจ้าของ
เราจะแบกรับภาระเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและแผ่นดิน
นี่คือน้ำที่ที่เราพึงทำเพื่อแผ่นดินอันทรงคุณค่าแห่งนี้

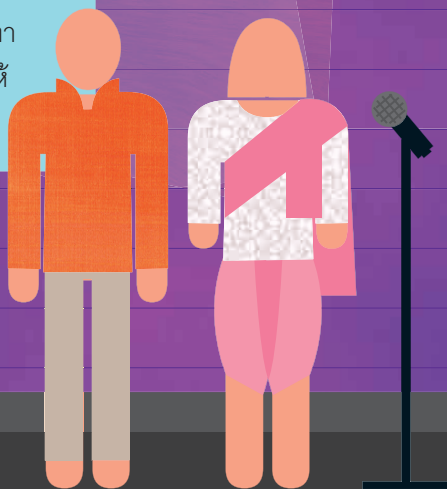

กัมพูชา

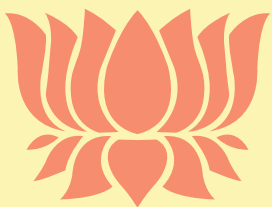
เพลงโบโกร์เรียช

(เมืองของพระเจ้าแผ่นดิน)

ขอพวกเทวดา รักษามหากษัตริย์เรา
ให้ได้รุ่งเรือง โดยชัยมงคลศรีสวัสดิ์
เราข้าพระองค์ ขอพำนักใต้ร่มพระบารมี
ในพระนรบดี วงศ์กษัตราซึ่งสร้างปราสาทหิน
ครอบครองแดนเขมร บุราณเลื่องลือฯ
ปราสาทศิลา ชอนอยู่ท่ามกลางไพรทวนให้
ควรคำนึงทวนให้ นึกถึงยศศักดิ์มหานคร
ชาติเขมรดุจหิน ดำรงวงศ์ถาวรยืนหยัดถาวร
เราหวังซึ่งพร บุญวาสนาแต่กาลก่อนของกัมพูชา
มหารัฐเกิดมี ช้านานมาแล้วฯ
ครบวัดอาราม ยินแต่ศัพท์สำเนียงเสียงธรรม
สวดโดยยินดี รำลึกคุณพุทธศาสนา
จงเราเป็นผู้เชื่อ แน่ในใจจริงตามแบบยายตา
คงแต่เทวดา จะช่วยคำจุนบำรุงประโยชน์ให้
แต่ประเทศเขมร เป็นมหานครฯ

09: ศาสนาประจำชาติ

พุทธ

คริสต์

ไทย

ฟิลิปปินส์

ลาว

เมียนมาร์

กัมพูชา

อิสลาม

ไม่มี

อินโดนีเซีย

สิงคโปร์

มาเลเซีย

เวียดนาม

บรูไน

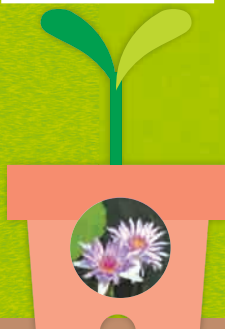
อินโดนีเซีย
ดอกกล้วยไม้
ราตรี

มาเลเซีย
ดอกบุหงารายา
หรือดอกชบา

ฟิลิปปินส์
ดอกพุทเท้ง

บรูไน
ดอกซิมโปร์ หรือ
ดอกล้านชวา

เวียดนาม
ดอกบัว

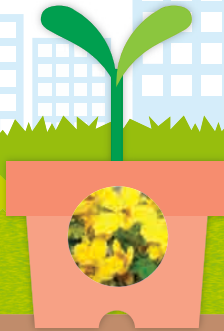
ลาว
ดอกสีลาวดี

10: ดอกไม้ ประจำชาติ

สิงคโปร์

ดอกกล้วยไม้พันธุ์
แวนดา มิส โจอาคิม

ไทย

ดอกราชพฤกษ์
หรือดอกคูณ

เมียนมาร์

ดอกประดู่

กัมพูชา

ดอกจำปูน

11: อาหารยอดนิยม ประจำชาติ

อินโดนีเซีย

กาโดกาโด บัคมีโกเรง
เซลบิล เคอดูปัด

มาเลเซีย

นาซีเลอมัก

ฟิลิปปินส์

อโดโบ

สิงคโปร์

ลักซ่า

ไทย

ต้มยำกุ้ง

บรูไน

อัมบูยัต

เวียดนาม

ก๋วยเตี๋ยว (เปาะเปี๊ยะสด)

เฟอ

ลาว

แจ่วบอง ซุปไก่ ลาบ

เมียนมาร์

หล่าเพ็ด

กัมพูชา

อาม็อก จมจิ้นน้ำยา

แกงซัมลอมจูล

12: กีฬาประจำชาติ

อินโดนีเซีย

ปันจักสีลัต

มาเลเซีย

เซปักตะกร้อ

ฟิลิปปินส์

อานิส

สิงคโปร์

คริกเกต

ไทย

มวยไทย

ลาว

เปตอง

บรูไน

ฟุตบอล

เมียนมาร์

ชินลง

เวียดนาม

พินสวิมมิง

กัมพูชา

มวย
ประดักเซเรีย

13: สัตว์ประจำชาติ

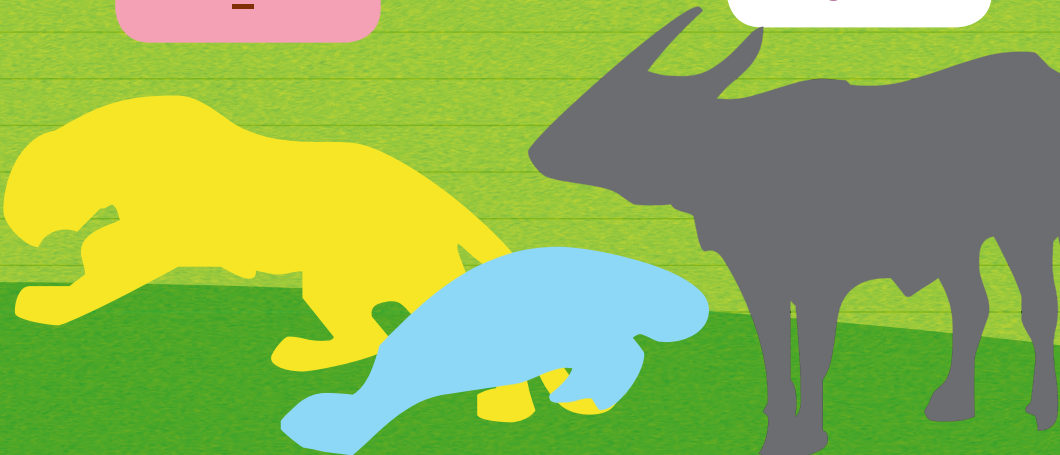
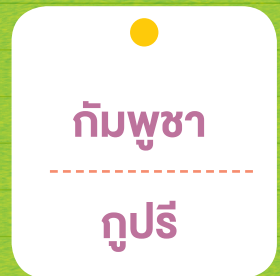
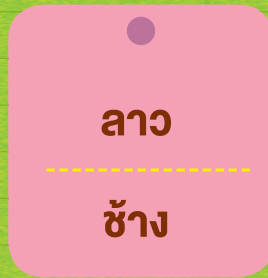
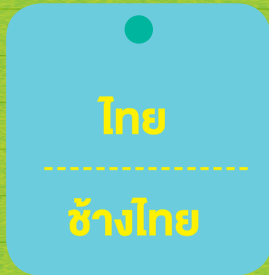
อินโดนีเซีย
มังกกรโคโมโด

มาเลเซีย
เสือโคร่ง

ฟิลิปปินส์
คาราบาว

สิงคโปร์
สิงโตทะเล

14: กีฬาซีเกมส์

กีฬาซีเกมส์

(SEA Games หรือ
South - East Asian Games)

เป็นการแข่งขันกีฬาระหว่างกลุ่มประเทศใน
ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง 11 ประเทศ คือ
สมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ และติมอร์ตะวันออก
จัดขึ้นในทุกสองปี เดิมใช้ชื่อว่ากีฬาแหลมทองจนถึง
พ.ศ. 2520 จึงเปลี่ยนชื่อเป็นกีฬาซีเกมส์

2

1

3

ครั้งที่	ปีที่จัดการแข่งขัน	สถานที่จัดการแข่งขัน	เจ้าเหรียญทอง
1	พ.ศ. 2502	กรุงเทพฯ ไทย	ไทย
2	พ.ศ. 2504	กรุงย่างกุ้ง เมียนมาร์	เมียนมาร์
3	พ.ศ. 2508	กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย	ไทย
4	พ.ศ. 2510	กรุงเทพฯ ไทย	ไทย
5	พ.ศ. 2512	กรุงย่างกุ้ง เมียนมาร์	เมียนมาร์
6	พ.ศ. 2514	กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย	ไทย
7	พ.ศ. 2516	สิงคโปร์	ไทย
8	พ.ศ. 2518	กรุงเทพฯ ไทย	ไทย
9	พ.ศ. 2520	กรุงกัวลาลัมเปอร์	อินโดนีเซีย

ครั้งที่	ปีที่จัดการแข่งขัน	สถานที่จัดการแข่งขัน	เจ้าเหรียญทอง
10	พ.ศ. 2522	กรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย	อินโดนีเซีย
11	พ.ศ. 2524	กรุงมะนิลา ฟิลิปปินส์	อินโดนีเซีย
12	พ.ศ. 2526	สิงคโปร์	อินโดนีเซีย
13	พ.ศ. 2528	กรุงเทพฯ ไทย	ไทย
14	พ.ศ. 2530	กรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย	อินโดนีเซีย
15	พ.ศ. 2532	กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย	อินโดนีเซีย
16	พ.ศ. 2534	กรุงมะนิลา ฟิลิปปินส์	อินโดนีเซีย
17	พ.ศ. 2536	สิงคโปร์	อินโดนีเซีย
18	พ.ศ. 2538	จังหวัดเชียงใหม่ ไทย	ไทย
19	พ.ศ. 2540	กรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย	อินโดนีเซีย
20	พ.ศ. 2542	กรุงบันดาร์เสรีเบกาวัน บรูไน	ไทย
21	พ.ศ. 2544	กรุงกัวลาลัมเปอร์ มาเลเซีย	มาเลเซีย
22	พ.ศ. 2546	กรุงฮานอยและโฮจิมินห์ซิตี เวียดนาม	เวียดนาม

ครั้งที่	ปีที่จัดการแข่งขัน	สถานที่จัดการแข่งขัน	เจ้าเหรียญทอง
23	พ.ศ. 2548	กรุงมะนิลา ฟิลิปปินส์	ฟิลิปปินส์
24	พ.ศ. 2550	จังหวัดนครราชสีมา ไทย	ไทย
25	พ.ศ. 2552	กรุงเวียงจันทน์ ลาว	ไทย
26	พ.ศ. 2554	เมืองปาเล็มบัง และกรุงจาการ์ตา อินโดนีเซีย	อินโดนีเซีย

15: รางวัลซีไรต์

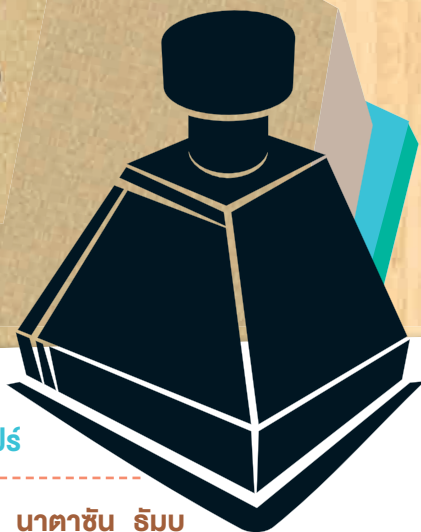
รางวัลซีไรต์

หรือรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยม
แห่งอาเซียน (S.E.A. Write: Southeast
Asian Writers Award)

เป็นรางวัลที่มอบให้แก่กวีและนักเขียนในประเทศสมาชิกอาเซียนผู้มีผลงาน
ยอดเยี่ยมในแต่ละปี ทั้ง 9 ประเทศมอบรางวัลนักเขียนซีไรต์โดยดูจากผลงานโดย
รวมของนักเขียนคนนั้นๆ แต่ไทยใช้วิธีคัดเลือกและมอบรางวัลให้ผลงานเล่มใด
เล่มหนึ่งที่ส่งประกวดในแต่ละปี

รายนามนักเขียนซีไรต์ของเพื่อนบ้านอาเซียนตั้งแต่นั้นปี พ.ศ. 2522 จนถึงปัจจุบัน
มีดังนี้

ปีพ.ศ.	อินโดนีเซีย	มาเลเซีย
2522	สุทาดจี คาลซุม บาซรี	เอ ซามัด ซาอิด
2523	ปูตู วิจายา	ยาฮารุดดิน โซนาล
2524	โกว์นาวา โมฮาหมัด	อับดุลลาห์ อีซเซน
2525	มาริแอน คากอฟโฟ	อูสมาน อาวัง
2526	วาย. บี. มังกุนวิชายา	อาคิบา อามิน
2527	บูดี คาร์มะ	ลาตีฟ โมฮิดิน
2528	อับดุล ฮาดี	รีนา วาตี
2529	ซาปาร์ตี คโจโก ดาโมโน	เคมาลา
2530	ดร.อุมาร์ คัยยาม	บุร์ดิน ฮัสซัน
2531	ดานาร์โด	อาซซี ฮาจิ อับดุลลาห์
2532	เกอร์สัน ปอยส์	สตี โซมอน อัสโมล์

ฟิลิปปีนส์

โจลีโค คัศวตรา

นิค ฮัศวควิน

เกรโกริโอ บรึลเลนเตส

เอเดรียน อี คริสโตบอล

เอดิแบร์โต เกียมโป

เวอร์จิเนีย มอริโน

คาเรโด เดเมทิลโล

โฮเซ ซิซัน

เบียงเวนิโด เอ็น ซานโตส

เวอร์จิลีโอ เอส อัลมารีโอ

ลีนนา เอสปินา มัวร์

สิงคโปร์

เอ็ดวิน นาตาชัน ธัมบู

มาซูรี บิน ซาลิกัน

วอง เม็ง วุน

เอ็ม บาลากริชนัน

อาร์เธอร์ ยิป

ว่อง ยุน หว่า

สเมล บิน ฮาจิ

ปารานัน

ดร.ลี ซู เพ็ง

ลิวไปอัน (จิวบุนเทียน)

สุริตมาน มาร์กาซาน

ปีพ.ศ.	อินโดนีเซีย	มาเลเซีย
2533	อารีฟีน ซี โนเอร์	ส. โอรมาน เกลันตัน
2534	สุบาจิโอ ซัสโตรวาร์โดโย	จิฮาติ อาบาดี
2535	อาลี อักบาร์ เนวิส	อิสเมล อับบาส
2536	รามาดัน เค เอช	กามาริซซามัน อับดุล กาดิร
2537	เตาฟีก อิสมาอิล	เอ วาฮับ อลี
2538	อับมาด โกฮารี	ซูไฮมิ ฮาจิ มูฮัมหมัด
2539	เรนดรา	ซาฮาร่า นาอาวี
2540	เซโน ภูมิรา อัยคามา	มูฮัมหมัด หัจญี ซัลเลาะห์
2541	เอ็น รืออันติอาร์โน	รศ. ดร.ออตมาน ปูเต
2542	ดร.คุนโทวโจโย เอ็มเอ	คาดิจาห์ ฮาซิม
2543	วิสรัน ฮาดิ	ลิม สวี ติน
2544	โซนี เค เอ็ม	ซากาเรีย อาร์รีฟน
2545	คาร์มันโต จิตมัน	ดร.อันวาร์ บิน ริคห์วัน
2546	เอน เอช ดินิ	ดร.ซาคาเรีย อาลี
2547	กุส กิเอฟ ซาโก	ซูรินาห์ ฮัซซัน
2548	อาเซป แชมแชม บูร์	อับดุล คะฟาร์ อิบราฮิม
2549	สือตอร์ สือตูโมรัง	จง เซียน โล
2550	สุปาร์โต บราตา	ศาสตราจารย์เราะห์มาน ชารี
2551	อัมซาด รังกุตี	อิตตา อาซัด น่าน
2552	ฟลอริเบอร์ตุส ราฮาร์ดี	อิชมาห์ นอร์ดิน
2553	อ์ฟริซัล มัลนา	ซาเอน กัสตูรี

ฟิลิปปีนส์

สิงคโปร์

คาร์แมน แกร์โร นักปิล

ราม่า กันนาพริน

อิซากานี อาร์ ครูช

โกपाल บารารัม

อัลเฟรด เอ ยูซอน

เจิง เหวง ยัด

ลินดา ตีแคสเปอร์

มูฮัมหมัด อาร์ฟ อาร์ทหมัด

บูนาเวนจูรา เอส เมคินา จูเนียร์

นา โควินทสามี

เตโอ ที อันโตนิโย

ลิว ฟู ฉั่น (ดาน ยิง)

ไมค์ แอล พิกอร์เนีย

โฮ มินฟอง

อลอันโดร โรเชส

อิลันโกวัน

มาร์นี แอล กิลาสเตส

อับดุล กานี ฮามิด

โอฟีเลีย ตีมาลานตา

ดร.แคทเธอรีน ลิม

อันโตนิโอ เอ็นริเกซ

เทโอ ฮีลา

เฟลิกซ์ พรูเดนเต ซันตา มาเรีย

โมฮัมเมด อิกบัล

โรแบร์โต ที โอนูเอโอ

โมฮัมเหม็ด ลากิฟ บิน โมฮัมหมัด

ดร.โดมินโก จี. แลนดิโซ

ฟิลิป ชัยรัตน์

ดร.เซซาร์ รูอิซ อากีโน

ดร.ซุน โอ ลิง

มาลู ฮาคอบ

พี. กฤษณัน

วิกเตอร์ เอมมาบูเอล คาร์เมโล

ฮิซา กามาริ

ดี. นาเดรา จูเนียร์

โมเคิล โคโรซา

เรกซ์ เซลลี

เอลเมอร์ อาลิ่งโดกัน ออร์โดเนซ

สเตลลา กอน

อับดอน เจอาร์ บัลเด

เจีย วี เพง

มาจอร์ี เอวาสโก

โจฮาร์ บิน บวง

ปี พ.ศ.	บรูไน	เวียดนาม
2522	-	-
2523	-	-
2524	-	-
2525	-	-
2526	-	-
2527	-	-
2528	-	-
2529	มุสลิม บุรมัด	-
2530	กัจญี ยะห์ยา บิน กัจญี อิบราฮิม	-
2531	ฮาจิ สัมมัน บิน อาหมัด	-
2532	ฮาจิ บิน ฮาจิ โมฮัมหมัด ซาอิด	-
2533	โมหะมัด ซาเลห์ บิน อับดุล ลาติฟ	-
2534	ฮาจิ มูฮัมหมัด ซาอิด	-
2535	อาหวัง ฮาจิ อับดุลราห์มัน	-
2536	เพนกีริน ฮาจิ โมฮัมหมัด ยูซุฟ	-
2537	ยัง มุเส็ย อาหวัง ฮัจญี มอรซิดี บิน ฮัจญี มัสลัล	-
2538	เพนกีริน ฮาจิ อาจิ มูฮัมหมัด อับดุล อาซิส	-
2539	เพนกีริน ฮาจิ สับตุ	โต ฮู
2540	หวัง โมฮัมหมัด บิน ฮัจญี ติมบัง	-

ปีพ.ศ.	บรูไน	เวียดนาม
2541	บาดารุดดิน เอช โอ	มา วัน คัง
2542	นอร์เซย์ เอ็ม เอส	อิว ถึง
2543	เปิ่น คาโต๊ะ อับดุล อะซีส บิน จูเนด	เหงียน โค
2544	อาหวัง ฮัจจิ อิบบราฮิม บิน ฮัจจิ มูฮามัด	เหงียน ดุก มา
2545	รอสลี อบีดิน ยาร์ยา	เหงียน เคียน
2546	รศ. ดร.หะจี ฮาซิม บิน หะจี อับดุล ฮามิด	บาง เวียด
2547	หะจี จาวาจี บิน อะหมัด	โด ชู
2548	ราฮิมิ เอ. บี.	ฟู่ ตรัม (อินระสระระ)
2549	สะวัล รากาบ	เล ฟ่าน เกา
2550	หะจี มือกชิน บินหะจี อับดุล การดีร์	ชัน วัน ตวน
2551	หะจี โมฮัมมัด บิน แปงกิริน หะจี อับดุล เราะห์มาน	เหงียน หงอก ตื่อ
2552	ฮัจญา นอร์เซย์ บินติ อับดุล กาปาร์	กาว ยวี เซิน
2553	วิจยา	เหงียน นัต อัน

ลาว	กัมพูชา	เมียนมาร์
ทองคำ อ่อนมนีสอน	-	ชินพิวงจุน อองเตง
จันตี เดือนสะหวัน	พิค ตุม คราเวล	อู่ เคียว อัง
สุวันทอน บุปผาบุวง	กุง บุน เซียน	คอร์ด ยิน ยิน
โสมสี เดชาคำพู	เมา อายุกร	อู กิน จี
วิเศษ แสงวงศึกษา	เซง ชัม อัน	-
เทียบ วงปะกาย	คิม ปิบุญ	-
องใบ โพธิสาน	เซ ชุป	-
บุญเฮิน แสงมณี	เมียช ปอนน์	-
ดวงเดือน บุญยะวง	วันนาริรัก ปาล	-
รัตนวง หุมพิน	อม สุภาณี	-
โอทอง คำอินชู	ชิน โตง	-
คำแสง สีโนทอง	-	-
ดารา กันละยา	-	-

รายนามผลงานของกวีและ
นักเขียนไทยที่ได้รับรางวัลซีไรต์
ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 จนถึงปัจจุบันมีดังนี้

ปี พ.ศ.	ผลงาน	กวี/นักเขียน
2522	ลูกอีสาน	คำพูน บุญทวี
2523	เพียงความเคลื่อนไหว	เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
2524	ขุนทอง...เจ้าจะกลับเมื่อฟ้าสว่าง	อัศศิริ ธรรมโชติ
2525	คำพิพากษา	ชาติ กอบจิตติ
2526	นาฏกรรมบนลานกว้าง	คมทวน คันธนู
2527	ชอยเดียวกัน	วานิช จรุงกิจอนันต์
2528	ปูนปิดทอง	กฤษณา อโศกสิน
2529	ปณิธานกวี	อังคาร กัลยาณพงศ์
2530	ก่อกองทราย	ไพฑูรย์ ธีรญา
2531	ตลิ่งสูง ชุงหนัก	นิคม รายยวา
2532	ใบไม้ที่หายไป	จิระนันท์ พิตรปรีชา
2533	อัญมณีแห่งชีวิต	อัญชัน
2534	เจ้าจันทร์ผมหอม นิราศพระธาตุอินทร์แขวน	มาลา คำจันทร์
2535	มือนั้นสีงาว	ศักดิ์ศิริ มีสมสืบ
2536	ครอบครัวกลางถนน	ศิลา โคมฉาย

ปี พ.ศ.	ผลงาน	กวี/นักเขียน
2537	เวลา	ชาติ กอบจิตติ
2538	ม้าก้านกล้วย	ไพวรินทร์ ขาวงาม
2539	แผ่นดินอื่น	นกพงศ์ สงสมพันธุ์
2540	ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน	วินทร์ เลียววาริณ
2541	ในเวลา	แรคำ ประโดยกำ
2542	สิ่งมีชีวิตที่เรียกว่าคน	วินทร์ เลียววาริณ
2543	อมตะ	วิมล ไทรนันทวล
2544	บ้านเก่า	โชคชัย ภัททิศ
2545	ความน่าจะเป็น	ปราบดา หยุ่น
2546	ช่างสำราญ	เดือนวาด พิมวนา
2547	แม่น้ำรำลึก	เรวัตต์ พันธุ์พิพัฒน์
2548	เจ้าหญิง	บิณฑล สันกาลาคีรี
2549	ความสุขของกะทิ	งามพรรณ เวชชาชีวะ
2550	โลกในดวงตาข้าพเจ้า	มนตรี ศรีรงค์
2551	เราหลงลืมอะไรบางอย่าง	วัชร สัจจะสารสิน
2552	ลับแล, แก่งคอย	อุทิศ เหมะมูล
2553	ไม่มีหญิงสาวในบทกวี	ชะการีย์ยา อมตยา
2554	แดดเข้าร้อนเกินกว่าจะนั่งจิบกาแฟ	เจด็จ กำจรเดช
2555	คนแคะ	วิภาส ศรีทอง

16: มรดกโลกในอาเซียน

อินโดนีเซีย

- กลุ่มวัดบรมพุทโธ
- กลุ่มวัดพรัมบานัน
- แหล่งมรดกยุคเริ่มแรกซังจัน
- อุทยานแห่งชาติโคโมโด
- อุทยานแห่งชาติอุจุงกูลอน
- มรดกของป่าฝนเขตร้อนบนเกาะสุมาตรา
- อุทยานแห่งชาติโลเรนซ์
- ภูมิทัศน์วัฒนธรรมเขตบาหลิ

เวียดนาม

- อ่าวฮาลอง
- หมู่โบราณสถานเมืองเว้
- เมืองโบราณฮอยอัน
- สถานที่สักสิกรีห์มีเซิน
- อุทยานแห่งชาติฟองงา – แก่งบั้ง
- ป้อมปราการของราชวงศ์โห่
- ป้อมปราการหลวงแห่งกังลอง

มาเลเซีย

- มะละกาและจอร์จทาวน์ นครประวัติศาสตร์บนช่องแคบมะละกา
- อุทยานแห่งชาติกีนาบาลู
- อุทยานแห่งชาติกูบุงมูลู
- แหล่งโบราณคดีหุบเขาเล็งกอง

ไทย

- เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร - ห้วยขาแข้ง
- ป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่
- เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร
- นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา
- แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง

ฟิลิปปินส์

- นาซันบันโดแห่งเทือกเขาฟิลิปปินส์
- นครประวัติศาสตร์วีกัน
- โบสถ์ยุคบาโรกแห่งฟิลิปปินส์
- อุทยานปะการังทางทะเลกูปาตาอะ
- อุทยานแห่งชาติแม่น้ำใต้ดินปวยร์โตรีโก

กัมพูชา

- เมืองพระนคร
- เขาพระวิหาร

ลาว

- เมืองหลวงพระบาง
- ปราสาทวัดพูและการตั้งถิ่นฐานโบราณในเขตวัฒนธรรม
แขวงจำปาสัก

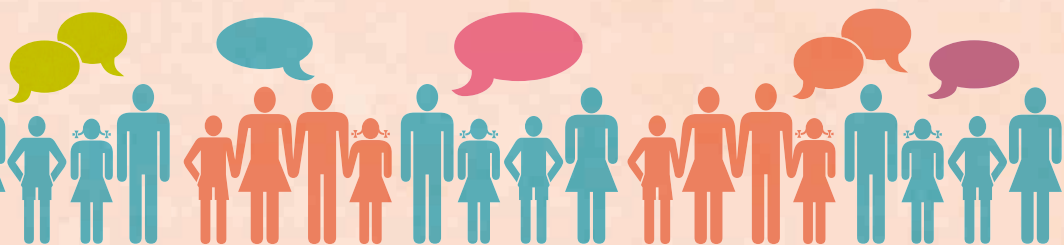
17:

สนทนากาษาอาเซียน

ประเทศ	ไทย	อินโดนีเซีย	มาเลเซีย	บรูไน
ภาษา	ไทย	บาฮาซา อินโดนีเซีย	มลายู	มลายู
คำทักทาย	สวัสดี	ซาลามัต เฮียง	ซาลามัต ดาตัง	ซาลามัต ดาตัง
	ขอบคุณ	เตอริมา กาสีห์	เตอริมา กาสีห์	เตอริมา กาสีห์
	ลาก่อน	ซาลามัต ดิงกาล	ซาลามัต ดิงกาล	ซาลามัต ดิงกาล
	ฉันรักเธอ	ซายา จินตา ปาตามู	ซายา จินตามู	ซายา จินตามู
จำนวนนับ	หนึ่ง	ซาตู	ซาตู	ซาตู
	สอง	ดัว	คูวอ	คูวอ
	สาม	ตีกา	ตีขอ	ตีขอ
	สี่	อัมปัด	ปะ	ปะ
	ห้า	ลิม่า	ลิมอ	ลิมอ
	หก	อันนาม	แน	แน
	เจ็ด	ตูจ	ตูญะ	ตูญะ
	แปด	เตลาปาน	ลาแป	ลาแป
	เก้า	เซมบิลาน	ซ็อมมีแล	ซ็อมมีแล
	สิบ	เซปูลู	ซ็อปูโละ	ซ็อปูโละ

ฟิลิปปินส์	สิงคโปร์	เวียดนาม	ลาว	เมียนมาร์	กัมพูชา
ตากาล็อก	จีนกลาง	เวียดนาม	ลาว	พม่า	เขมร
กามูस्ता	หนึ่ห่าว	ซินจ่าว	สะบายดี	มิงกะลาบา	ซัซเซเคีย
มารามิง ซาลามัต	เซี่ยเสี่ยะ	ก่ามเอิน	ขอบใจ	เจชุนินบาเด	ออกุน
ปาอาลัม	ไจ้เจียน	ตัมเบียด	สะบายดี	ดัยบ่าโองแหม	เรียชินเฮย
มาฮัลกะตา	หว่ออ้ายหนึ่	แอมเอี้ยวแอม (ซ) แอมเอี้ยวแอม (ญ)	พ้อยอ๊กเจ้า	จิตพาเด	บองสรนโอง
อิสะ	อิ	โหมต	หนึ่ง	ตี	มวย
ดาลาวะ	เอ้อร์	โฮ	สอง	นิ	ปี
แทกโล	ซาน	บา	สาม	โตง	เบีย
โอแพท	ซื่อ	โบน	สี่	เล	บวย
ลิมา	อู่	นาม	ห้า	งา	ปรำ
อานิม	ลิว	เสา	หก	ซิก	ปรำมวย
พิทอง	ซี	โป	เจ็ด	คูนิ	ปรำปี
วาโล	ปา	ตำม	แปด	ซิก	ปรำเบีย
ชียาม	จิว	จิ้น	เก้า	โก	ปรำบวน
แชมปัง	สือ	เหมื่อย	สิบ	ตะแส่	ด็อบ

18

เงินตรา อาเซียน

บรูไน

สกุลเงิน: ดอลลาร์บรูไน

อัตราแลกเปลี่ยนโดยประมาณ
1 ดอลลาร์บรูไน = 25 บาท

ไทย

สกุลเงิน: บาท

อัตราแลกเปลี่ยนโดยประมาณ
32 - 34 บาท = 1 ดอลลาร์สหรัฐ

สิงคโปร์

สกุลเงิน: ดอลลาร์สิงคโปร์

อัตราแลกเปลี่ยนโดยประมาณ
1 ดอลลาร์สิงคโปร์ = 24 บาท

ฟิลิปปินส์

สกุลเงิน: เปโซฟิลิปปินส์

อัตราแลกเปลี่ยนโดยประมาณ
10 เปโซฟิลิปปินส์ = 7 บาท

มาเลเซีย

สกุลเงิน: ริงกิต

อัตราแลกเปลี่ยนโดยประมาณ
1 ริงกิต = 10 บาท

เมียนมาร์

สกุลเงิน: จัต

อัตราแลกเปลี่ยนโดยประมาณ
24 จัต = 1 บาท

กัมพูชา

สกุลเงิน: เรียล

อัตราแลกเปลี่ยนโดยประมาณ
130 เรียล = 1 บาท

ลาว

สกุลเงิน: กีบ

อัตราแลกเปลี่ยนโดยประมาณ
250 กีบ = 1 บาท

อินโดนีเซีย

สกุลเงิน: รูเปียห์

อัตราแลกเปลี่ยนโดยประมาณ
300 รูเปียห์ = 1 บาท

เวียดนาม

สกุลเงิน: ด่อง

อัตราแลกเปลี่ยนโดยประมาณ
615 ด่อง = 1 บาท

19: เวลาในอาเซียน

เทียบกับเวลา ไทย

เวลา
เดียวกัน

กัมพูชา

ลาว

เวียดนาม

อินโดนีเซีย
(เกาะสุมาตรา
เกาะชวา)

< 30 นาที

เมียนมาร์

> 1 ชั่วโมง

ฟิลิปปินส์

มาเลเซีย

สิงคโปร์

อินโดนีเซีย
(เกาะบอร์เนียว)

> 2 ชั่วโมง

อินโดนีเซีย
(อีเรียนจาया)

20: คำย่อ เกี่ยวกับอาเซียน

ACCI (ASEAN Climate Change Initiative) เอชซีไอ –
แผนการริเริ่มว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งอาเซียน

ACDM (ASEAN Committee on Disaster Management)
เอชดีเอ็ม – คณะกรรมการจัดการพิบัติภัยอาเซียน

**ACWC (ASEAN Commission on the Promotion and Protection
of the Rights of Women and Children) เอชดับบลิวซี** –
คณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิสตรีและสิทธิเด็ก

AEC (ASEAN Economic Community) เออีซี –
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

AEM (ASEAN Economic Ministers Meeting) เออีเอ็ม –
การประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน

AFAS (ASEAN Framework Agreement on Services)
เอเอฟเอเอส – กรอบความตกลงของอาเซียน

AFTA (ASEAN Free Trade Area) อาฟต้า – เขตการค้าเสรีอาเซียน

AHP (ASEAN Heritage Park) เอเอชพี – อุทยานมรดกแห่งอาเซียน

AHRB (ASEAN Human Rights Body) เอเอชอาร์บี –

องค์กรสิทธิมนุษยชนของอาเซียน

AIA (ASEAN Investment Area) เอไอเอ – เขตการลงทุนอาเซียน

AICHR (ASEAN Intergovernmental Commission on Human Rights) เอไอซีเอชอาร์ –

คณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนอาเซียน

AIPO (ASEAN Inter-Parliamentary Organization) ไอโป –

องค์การรัฐสภาอาเซียน

ALPA (ASEAN inter-Parliamentary Assembly) เอแอลพีเอ –

สมัชชารัฐสภาอาเซียน

AMM (ASEAN Ministerial Meeting) เอเอ็มเอ็ม –

การประชุมรัฐมนตรีอาเซียน

AMMH (ASEAN Ministerial Meeting on Haze) เอเอ็มเอ็มเอช –

การประชุมรัฐมนตรีอาเซียนเกี่ยวกับปัญหาหมอกควัน

APEC (Asia Pacific Economic Cooperation) เอเชียแปซิฟิก

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย-แปซิฟิก

APSC (ASEAN Political – Security Community) เอเชียแปซิฟิก

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

ASA (Association of South East Asia) อาสา

สมาคมอาสา (ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์)

ASC (ASEAN Standing Committee) เอเชียแปซิฟิก

ที่ประชุมคณะกรรมการประจำอาเซียน

ASCC (ASEAN Socio – Cultural Community) เอเชียแปซิฟิก

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

ASCOE (ASEAN Committee on Education) เอเชียแปซิฟิก

ที่ประชุมคณะกรรมการการศึกษาของอาเซียน

ASEAN (Association of South – East Asian Nations) อาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ASMC (ASEAN Specialised Meteorology Centre) เอเชียแปซิฟิก

ศูนย์อุตุนิยมวิทยาอาเซียน

ATIGA (ASEAN Trade in Goods Agreement) เอเชียแปซิฟิก

ข้อตกลงการค้าสินค้าของอาเซียน

AUN (ASEAN University Network) เอเชียเอ็น –

เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน

CBTA (Cross Border Transport Agreement) ซีบีทีเอ –

ข้อตกลงขนส่งข้ามแดน

CEPEA (Comprehensive Economic Partnership for East Asia) ซีอีพีอีเอ –

หุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในเอเชียตะวันออก

EAFTA (East Asia Free Trade Area) อีเอเอฟทีเอ –

เขตการค้าเสรีเอเชียตะวันออก

IAI (Initiative on ASEAN Integration) ไอเอไอ –

การส่งเสริมการลดช่องว่างด้านการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิก

MPAC (Master Plan on ASEAN Connectivity) เอ็มพีเอซี –

แผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

MRA (ASEAN Mutual Recognition Arrangement) เอ็มอาร์เอ –

ข้อตกลงยอมรับร่วมคุณสมบัตินักวิชาชีพอาเซียน

SOM (Senior Officials Meeting) เอสโอเอ็ม –

การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโส

21: เหตุการณ์สำคัญในอาเซียน

- **8 กันยายน 2497** ก่อตั้งองค์การสนธิสัญญาป้องกันร่วมกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEATO) เพื่อสกัดกั้นการขยายตัวของลัทธิคอมมิวนิสต์ในภูมิภาค
- **8 สิงหาคม 2510** ก่อตั้งสมาคมอาเซียนที่กรุงเทพฯ สมาชิกผู้ก่อตั้งทั้งห้าประเทศ ได้แก่ ไทย พิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และสิงคโปร์
- **13 กรกฎาคม 2511** เกิดการระบาดของไข้หวัดใหญ่ในฮ่องกง จากนั้นได้แพร่ระบาดสู่เวียดนาม สิงคโปร์ พิลิปปินส์ อินเดีย และอีกหลายประเทศอย่างรวดเร็ว คร่าชีวิตผู้คนทั่วโลกไปกว่าหนึ่งล้านคน
- **8 มกราคม 2527** บรูไนเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนลำดับที่ 6
- **28 มกราคม 2535** จัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)
- **28 กรกฎาคม 2538** เวียดนามเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนลำดับที่ 7
- **15 ธันวาคม 2538** ผู้นำอาเซียนลงนามสนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
- **23 กรกฎาคม 2540** ลาวและเมียนมาร์เข้าเป็นสมาชิกอาเซียนลำดับที่ 8 และ 9
- **15 ธันวาคม 2540** ผู้นำอาเซียนประกาศวิสัยทัศน์ 2563 เริ่มแนวคิดในการรวมประชาคมอาเซียน
- **30 เมษายน 2542** กัมพูชาเข้าเป็นสมาชิกอาเซียนลำดับที่ 10
- **16 พฤศจิกายน 2545** เกิดการระบาดของไข้หวัดมรณะในจีน จากนั้นแพร่ระบาดไปทั่วโลก โดยเฉพาะภูมิภาคอาเซียนซึ่งมีผู้ติดเชื้อกว่า 300 คน และเสียชีวิตราว 40 คน
- **13 มีนาคม 2545** นักภาษาศาสตร์ชาวมาเลเซีย อินโดนีเซีย และบรูไนเสนอให้อาเซียนใช้ภาษามาเลย์เป็นภาษาที่สอง รองจากภาษาอังกฤษ

HAPPENNINGS

• **7 ตุลาคม 2546** ผู้นำอาเซียน ร่วมลงนาม “ปฏิญญาบาหลีฉบับที่สอง” ประกาศว่าประชาคมอาเซียนประกอบด้วยสามเสาหลักสำคัญ คือ การเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรม

• **23 กรกฎาคม 2549** ติมอร์ตะวันออกแสดงเจตจำนงที่จะเข้าร่วมเป็นสมาชิกอาเซียน

• **11 มกราคม 2550** องค์การการค้าโลกรับประเทศเวียดนามเป็นสมาชิก ลำดับที่ 150

• **13 มกราคม 2550** อาเซียน ประกาศรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

• **20 พฤศจิกายน 2550** ผู้นำอาเซียนลงนามรับรองกฎบัตรอาเซียน

• **7 มกราคม 2551** ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ได้รับคัดเลือกเป็นเลขาธิการอาเซียน

• **20 ตุลาคม 2551** ประเทศไทย เป็นประธานอาเซียน

• **15 พฤศจิกายน 2551** ผู้นำอาเซียนให้สัตยาบันต่อกฎบัตรอาเซียน

• **20 พฤศจิกายน 2551** เพลง The Asean Way ได้รับคัดเลือกเป็นเพลงประจำอาเซียน

• **15 ธันวาคม 2551** กฎบัตรอาเซียน มีผลบังคับใช้

• **1 มีนาคม 2552** ผู้นำอาเซียน ประกาศแผนแม่บทของการรวมเป็นประชาคมอาเซียน

• **1 มกราคม 2553** เขตการค้าเสรีอาเซียน - จีน มีผลบังคับใช้

• **...2558** จัดตั้งประชาคมอาเซียน

22: ที่สุดของอาเซียน ที่สุดในโลก

- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ครองสิริราชสมบัติยาวนานที่สุดในอาเซียนและในโลก

- รางวัลแมกไซไซถือเป็นรางวัลโนเบลแห่งเอเชีย ที่มอบให้ผู้ที่ทำประโยชน์ให้สังคม รางวัลนี้ถือกำเนิดขึ้นเพื่อเชิดชูเกียรตินายรามอน แมกไซไซ อดีตประธานาธิบดีของฟิลิปปินส์ ที่เป็นแบบอย่างของการอุทิศตนทำงานเพื่อสังคม

- นางองซาน ซูจี ได้รับรางวัลโนเบลสาขาสันติภาพใน พ.ศ. 2534 ถือเป็นรางวัลสำคัญที่ทำให้ประชาคมโลกรู้จักผู้หญิงชาวพม่าตัวเล็กๆ ที่ต่อสู้เพื่อเรียกร้องประชาธิปไตยในเมียนมาร์

- ประธานาธิบดีหญิงคนแรกของเอเชียคือนางคอราซอน อาเกีโน ประธานาธิบดีคนที่ 11 ของประเทศฟิลิปปินส์

- ธนบัตรที่มีมูลค่าสูงที่สุดในโลก คือ ธนบัตร 10,000 ดอลลาร์สิงคโปร์

- อินโดนีเซียเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดในอาเซียน โดยมีประชากรประมาณครึ่งหนึ่งของอาเซียน

- สิงคโปร์ได้ชื่อว่าเป็นเมืองที่มีสีเขียวมากที่สุดในอาเซียน

- เมืองหลวงที่มีชื่อยาวที่สุดในอาเซียนและในโลกคือ “กรุงเทพมหานคร อมรรัตนโกสินทร์ มหินทรายุธยา มหาดิลกภพ นพรัตนราชธานีบูรีรมย์ อุดมราชนิเวศน์ มหาสถาน อมรพิมานอวตารสถิต สักกะทัตติยวิษณุกรรมประสิทธิ์” ซึ่งเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย

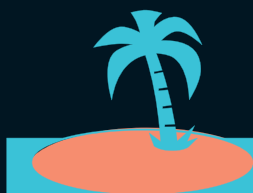
- Melbourne Institute of Applied Economic and Social Research ได้จัดอันดับให้การศึกษาในระดับสูงของ สิงคโปร์เป็นระบบดีที่สุดในอาเซียน และเป็นอันดับที่ 11 ของโลก ส่วนประเทศอื่นๆ ในอาเซียนที่ติดอันดับ ได้แก่ มาเลเซีย (อันดับ 36) ไทย (อันดับ 41) อินโดนีเซีย (อันดับ 47)

- ชาวสิงคโปร์มีรายได้เฉลี่ยสูงที่สุดในอาเซียน

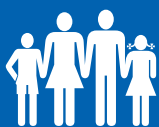
- ฟิลิปปินส์เป็นชาติเดียวในอาเซียนที่มีประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ โดยมีประชากรที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกมากเป็นอันดับ 4 ของโลก นิกายโปรเตสแตนต์อันดับ 13 ของโลก

- ฟิลิปปินส์มีพรมแดนทางทะเลที่ติดต่อกันยาวมากที่สุดในอาเซียนและที่สุดในโลก

- อินโดนีเซียส่งออกไม้เป็นอันดับ 1 ของอาเซียน

- สิงคโปร์เป็นประเทศที่เล็กที่สุดและมีประชากรหนาแน่นที่สุดในอาเซียน และหนาแน่นเป็นอันดับ 2 ของโลก

- มาเลเซียส่งออกแร่ดีบุกเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน และอันดับ 1 ของโลก

- มาเลเซียและสิงคโปร์ได้ชื่อว่าเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ของเอเชีย (NICs)

- ไทยส่งออกข้าวเป็นอันดับ 1 ของอาเซียน และอันดับ 1 ของโลก

- ไทยได้รับสมญานามว่าเป็น “เมืองหลวงของกอล์ฟในทวีปเอเชีย”

- มัสยิดโอมาร์ อาลี ไซฟุดดิน ของบรูไน เป็นสุเหร่าที่ใหญ่และสวยงามที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

- ยอดเขาหังกาโบราซีของเมียนมาร์ เป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในอาเซียน

- อินโดนีเซียมีภูเขาไฟมากที่สุดในโลก

- มาเลเซียมีล่ำธารมากที่สุดในโลก

- ฟิลิปปินส์มีเกาะมากที่สุดในโลก

- บรูไนมีอนุสาวรีย์แก้วเจียรไนเพชรเม็ดใหญ่ที่สุดในโลก

- กำแพงหินงูในเวียดนามเป็นกำแพงที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก

- กำแพงไฟฟ้าในลาวเป็นกำแพงน้ำลอดที่ใหญ่ที่สุดในโลก

- อินโดนีเซียมีพื้นที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

- นครวัดของกัมพูชาได้รับการยกย่องให้เป็นทั้งมรดกโลกและสิ่งมหัศจรรย์ของโลก

22: กรีดอาเซียน

- อาเซียน+3 ประกอบไปด้วยประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ + อีก 3 ประเทศ คือ จีน ญี่ปุ่น และเกาหลี และเริ่มมีการจัดประชุมสุดยอดอาเซียน+3 เมื่อปี พ.ศ. 2540

- อาเซียน+6 ประกอบไปด้วยจีน ญี่ปุ่น เกาหลี อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ซึ่งถือเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจที่มีการเปิดเขตการค้าเสรีร่วมกัน

- ตาม “ข้อตกลงยอมรับร่วมคุณสมบัตินักวิชาชีพอาเซียน” (ASEAN Mutual Recognition Arrangement: MRA) อาชีพที่เปิดเสรีในอาเซียนมี 6 อาชีพ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกร สถาปนิก และนักบัญชี และอีก 2 ธุรกิจคือ ธุรกิจประเภทโรงแรม สปา และธุรกิจสำรวจและขุดเจาะ

- คณะกรรมการจัดการพิบัติภัยอาเซียนก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2546 โดยมีตัวแทนจากองค์กรของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการจัดการพิบัติภัยต่างๆ จากประเทศสมาชิกในอาเซียน โดยเน้นเรื่องการช่วยเหลือและฟื้นฟูเหตุวินาศภัยต่างๆ ทั้งที่เกิดโดยธรรมชาติและที่เกิดโดยมนุษย์

• วันที่ 15 มิถุนายน ของทุกปี เป็นวันไข้เลือดออกอาเซียน (ASEAN Dengue Day) เพื่อรณรงค์ให้ประชาชนในอาเซียนร่วมกันป้องกันการแพร่ระบาดของยุงลายซึ่งเป็นพาหะของโรคไข้เลือดออก

• การจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีเป้าหมายสำคัญคือ 4 เสรี ได้แก่ เสรีทางการค้า เสรีทางการบริการ เสรีทางการเคลื่อนย้ายทุน และเสรีทางการเคลื่อนย้ายแรงงาน

• เพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีการมอบหมายให้ประเทศสมาชิกเป็นผู้ประสานงานหลักเกี่ยวกับสินค้า ผลิตภัณฑ์ และการบริการของอาเซียน ดังนี้ สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม ยาง (มาเลเซีย) ผลิตภัณฑ์จากไม้ ยานยนต์ (อินโดนีเซีย) ผลิตภัณฑ์จากการเกษตร และการประมง (เมียนมาร์) อิเล็กทรอนิกส์ (ฟิลิปปินส์) การท่องเที่ยว การบิน (ไทย) การขนส่ง โลจิสติกส์ (เวียดนาม) เทคโนโลยีเกี่ยวกับสารสนเทศและสุขภาพ (สิงคโปร์)

• สินค้าส่งออกที่สำคัญของอาเซียน ได้แก่ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ก๊าซธรรมชาติ น้ำมันเชื้อเพลิง เคมีภัณฑ์ เครื่องจักร และสิ่งทอ

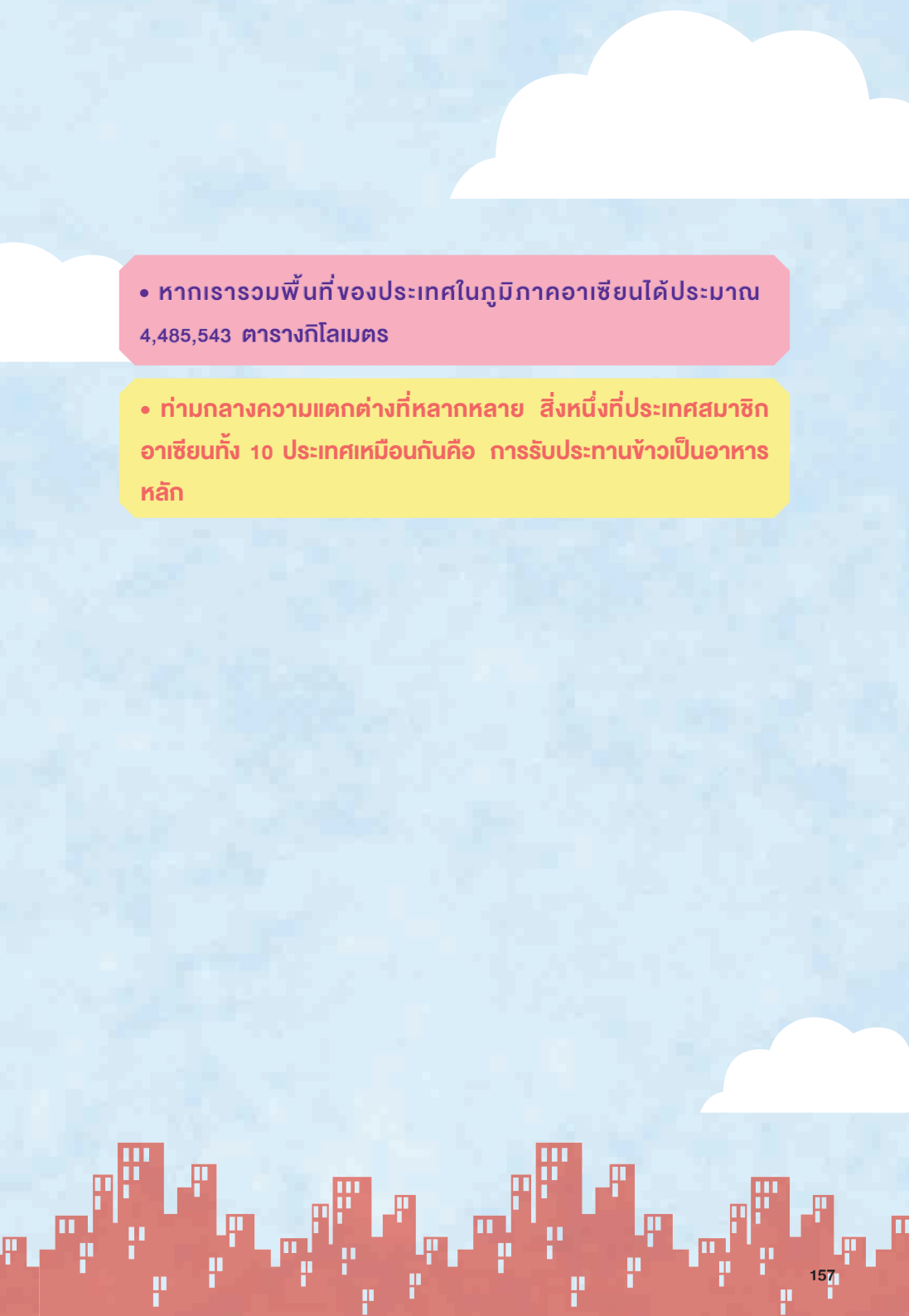
• อาเซียนสถาปนาความสัมพันธ์กับประเทศคู่เจรจา 9 ประเทศ และ 1 องค์กร คือ ออสเตรเลีย (พ.ศ.2517) นิวซีแลนด์ (พ.ศ.2518) ญี่ปุ่น (พ.ศ.2520) แคนาดา สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป (พ.ศ.2520) จีน เกาหลี (พ.ศ.2534) อินเดีย (พ.ศ.2535) รัสเซีย (พ.ศ.2539)

• ผู้นำอาเซียนมุ่งหวังว่า หลังจากการจัดตั้งประชาคมอาเซียนจะมีการจัดตั้งสหภาพอาเซียน เริ่มที่การตั้งสหภาพการเงินอาเซียน มีการพัฒนาเงินสกุลอาเซียน และพัฒนาไปสู่การจัดตั้งประชาคมเอเชียตะวันออก

• ประเทศในอาเซียนที่เคยใช้สกุลเงินร่วมกัน คือ มาเลเซีย บรูไน สิงคโปร์ ใช้สกุลเงินดอลลาร์ช่องแคบและดอลลาร์มลายัน

• อาเซียนมีอาณาเขตติดต่อกับจีน อินเดีย บังกลาเทศ

• ประชากรอาเซียนมีราว 600 ล้านคน คิดเป็น 1 ใน 10 ของประชากรโลก

- หากเรารวมพื้นที่ของประเทศในภูมิภาคอาเซียนได้ประมาณ 4,485,543 ตารางกิโลเมตร

- ท่ามกลางความแตกต่างที่หลากหลาย สิ่งหนึ่งที่ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 10 ประเทศเหมือนกันคือ การรับประทานข้าวเป็นอาหารหลัก

แหล่งสืบค้นข้อมูล เกี่ยวกับอาเซียน

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ www.mfa.go.th/asean

สำนักเลขาธิการอาเซียน สมาคมอาเซียน www.aseansec.org

สมาคมอาเซียน ประเทศไทย www.aseanthailand.org

ศูนย์ข้อมูลความรู้ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน www.thai-aec.com

โครงการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน www.spiritofasean.com

โครงการจับตาอาเซียน www.aseanwatch.org

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ www.dtn.go.th

สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงจาการ์ตา www.thaiembassy.org/jakarta/

สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์

www.thaiembassy.org/kualalumpur/

สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงมะนิลา www.thaiembassymnl.ph

สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ สิงคโปร์ www.thaiembassy.sg

สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงบันดาร์เสรีเบกาวัน

www.thaiembassybrunei.org

สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงย่างกุ้ง www.thaiembassy.org/yangon/

สถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงพนมเปญ

www.thaiembassy.org/phnompenh/

สถานเอกอัครราชทูตเวียดนาม ประจำประเทศไทย

www.vietnamembassy-thailand.org/en/

ขอขอบคุณข้อมูล

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ
เลขที่ 443 กระทรวงการต่างประเทศ ถนนศรีอยุธยา
แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
www.mfa.go.th/asean